

UNLOCKING THE TRUTH

COME OVER TO THE OTHER SIDE

ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΠΗΓΑΔΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΕΣ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΠΤΗ

Παλιά έθιμα και δοξασίες της Θράκης

**ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ
ΕΞΑΦΑΝΙΣΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ**

Γεγονότα και φαντασία

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

**ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΥΟΝΤΑΣ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ
ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ**

Κατασκοπεία και Αστρολογία στον Αρχαίο Κόσμο

KIC 8462852

Βρήκαμε την πρώτη σφαίρα Ντάισον;

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

Ξεκλειδώνοντας την φαντασία!

C.G.JUNG: THE RED BOOK

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το **Unlocking the Truth** σας καλωσορίζει σε
ένα νέο ταξίδι στην «άλλη πλευρά»

15 Χαρίτων Τομπουλίδης

«KIC8462852» Βρήκαμε την πρώτη σφαίρα Ντάισον

21 Στάθης Γλιάτης

Ταξίδι στο χρόνο: Ξεκλειδώνοντας την φαντασία

27 Ματίνα Μαντά

Σκοτεινά πηγάδια και ψυχές στον καθρέπτη. Παλιά
έθιμα και δοξασίες

35 Νίκος Αποστολόπουλος

Μυστηριώδεις εξαφάνισεις ανθρώπων – Γεγονότα
και φαντασία

41 Έρικ Σμυρναίος

Η μυστική ζωή των ουρανών

45 Δήμητρα Παράσχου

Το κόκκινο βιβλίο του C.G. Jung

49 Σταυρούλα Κωνσταντοπούλου

Κατασκοπεύοντας υπό το φως των άστρων.

Κατασκοπεία και αστρολογία στον αρχαίο κόσμο

Το **Unlocking the Truth**, είναι ένα τετραμηνιαίο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα περιοδικό που διανέμετε ΔΩΡΕΑΝ, και ασχολείται με την έρευνα του αγνώστου και των ανεξήγητων φαινομένων. Ολόκληρο το έργο στηρίζεται αποκλειστικά σε δωρεάν παραχώρηση υλικού (προσωπικές έρευνες, κείμενα, φωτογραφίες) ερευνητών, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο χώρο της εναλλακτικής αναζήτησης. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Κείμενα, γραφικά, λογότυπα, φωτογραφίες, αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία και ως συλλογικό έργο προστατεύεται κατά τις σχετικές διατάξεις του ελληνικού δικαίου, του ευρωπαϊκού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Η μη τήρηση των ανωτέρω επισύρει τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993, άρθρο 66. Τα άρθρα που υπογράφονται δεν εκπροσωπούν υποχρεωτικά την άποψη του περιοδικού.

ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

9 Cosmos news

11 Μυστήρια από την αρχαιότητα

13 Ψυχικά έρευναι

53 Στενές επαφές

57 Ο Ελληνικός τύπος στην υπηρεσία του
παραφυσικού

61 Αποφθέγματα μεγάλων
προσωπικοτήτων

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Νίκος Αποστολόπουλος

ΒΟΗΘΟΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗ

Γιάννης Σφιγκάκης

Δήμητρα Καλλινίκου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Μαρία Καμπουρέλη

Rosmary Andonelos

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Νίκος Αποστολόπουλος

Σ'ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Χαρίτων Τμπουλίδης

Στάθης Γλιάτης

Ματίνα Μαντά

Έρικ Σμυρναίος

Δήμητρα Παράσχου

Σταυρούλα Κωνσταντοπούλου

Νίκος Αποστολόπουλος

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ – ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Θανάσης Βέμπος

Απόστολος Χειρδάρης

Γιώργος Λεκάκης

Μηνάς Τσικριτσής

Αντώνης Αντωνιάδης

Δημήτρης Μακριδόπουλος

Ματθαίος Αικατερινίδης

Παναγιώτα Πρέκα – Παπαδήμα

Γιώργος Χαραλαμπίδης

Ειρήνη Σπανοπούλου

Στελίνα Μαργαριτίδου

Χαράλαμπος Κουτσιαύτης

Email:

UtTmagazine2017@gmail.co

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΕΞΗΓΗΣΗ

Ο αλγόριθμος Beale

Ο αλγόριθμος κρυπτογράφησης Beale περιλαμβάνει τρία κρυπτοκείμενα που υποτίθεται ότι αποκαλύπτουν την τοποθεσία ενός από τους μεγαλύτερους κρυμμένους θησαυρούς στην ιστορία των ΗΠΑ: χιλιάδες λίρες από χρυσό, ασήμι και κοσμήματα. Η ύπαρξη του θησαυρού αρχικά “εντοπίστηκε” από έναν μυστηριώδη άνδρα με το (γνωστό) όνομα Thomas Jefferson Beale, το 1818 στο Κολοράντο. Από τα τρία κρυπτοκείμενα, μόνο το δεύτερο αποκωδικοποιήθηκε. Έχει ενδιαφέρον ότι η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας των ΗΠΑ ήταν το κλειδί για να γίνει η αποκρυπτογράφηση. Πρόκειται για ένα περίεργο γεγονός, δεδομένου ότι ο Beale μοιράζεται το όνομά του με τον συγγραφέα της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας. Το “σπασμένο” κείμενο αποκαλύπτει μεν την κομητεία όπου ο θησαυρός θάφτηκε: το Bedford County στη Βιρτζίνια, αλλά η ακριβής θέση του είναι πιθανόν κωδικοποιημένο σε έναν από τους δύο υπόλοιπους αλγόριθμους κρυπτογράφησης. Μέχρι σήμερα, κυνηγοί θησαυρών εξακολουθούν τις εκσκαφές στην περιοχή (συχνά παράνομα) για τα λάφυρα.

48, 94, 63, 132, 16, 111, 95, 84, 341,
00, 1120, 8, 15, 3, 126, 2018, 40, 74,
1, 284, 308, 231, 124, 211, 486, 225,
3, 88, 208, 193, 145, 1, 94, 73, 416,
9, 27, 176, 130, 10, 460, 25, 485, 18,
16, 280, 15, 71, 224, 961, 44, 16, 401,
33, 246, 486, 682, 7, 219, 184, 360, 780,
18, 64, 581, 34, 69, 128, 367, 460, 17,
0, 60, 1317, 471, 540, 208, 121, 890,
9, 812, 2160, 1780, 99, 35, 18, 21, 136,
47, 436, 195, 320, 37, 122, 113, 6, 140,
408, 680, 93, 86, 116, 530, 82, 568, 9,
2, 38, 121, 195, 14, 326, 148, 234, 18,
1, 19, 26, 33, 10, 1101, 365, 92, 88, 181,
840, 64, 326, 19, 48, 122, 85, 216, 284,
960, 50, 29, 81, 216, 321, 603, 14, 612,
676, 112, 4, 28, 18, 61, 136, 247, 819,
1, 49, 602, 423, 962, 302, 294, 875, 78,
80, 34, 24, 150, 1000, 162, 286, 19, 21,
15, 33, 191, 67, 104, 86, 52, 88, 16, 80,
7, 364, 218, 65, 667, 890, 236, 154, 211,
64, 1496, 1817, 51, 39, 210, 36, 3, 19,
207, 411, 150, 29, 38, 46, 172, 85, 194,
931, 19, 4, 63, 96, 12, 101, 418, 16, 140,

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΕΞΗΓΗΣΗ

Το Rongorongo

Το Rongorongo είναι ένα σύστημα μυστηριωδών ιερογλυφικών που ανακαλύφθηκε γραμμένο σε διάφορα αντικείμενα στα Νησιά του Πάσχα. Πολλοί πιστεύουν ότι αντιπροσωπεύουν ένα χαμένο σύστημα γραφής ή μία πρώτη γραφή και θα μπορούσε να είναι ένας από τις μόλις 3 ή 4 ανεξάρτητες εφευρέσεις της γραφής στην ιστορία της ανθρωπότητας. Τα ιερογλυφικά παραμένουν ακατανόητα, και τα αληθινά τους μηνύματα -για τα οποία ορισμένοι πιστεύουν ότι θα μπορούσαν να προσφέρουν εξηγήσεις σχετικά με την περίπλοκη κατάρρευση του πολιτισμού των Νησιών του Πάσχα- μπορεί να χάθηκαν για πάντα.

at the end of Oct I have
killed 7 people. I have grown
rather angry with the police
for their telling lies about me.
So I shall change the way the
collecting of slaves. I shall
no longer announce to anyone.
when I comitt my murders,
they shall look like routine
robberies, killings of anger, &
a few fake accidents, etc.

The police shall never catch me,
because I have been too clever-
for them.

- 1 I look like the description
passed out only when I do
my thing, the rest of the time
I look entirely different. I
shall not tell you what my
descise consists of when I kill
- 2 As of yet I have left no
finge-prints behind me contrary
to what the police say

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΕΞΗΓΗΣΗ

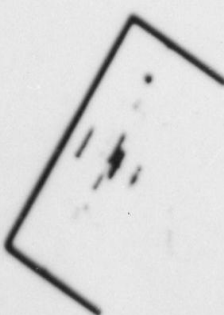
Τα γράμματα Zodiac

Ο λόγος για μια σειρά τεσσάρων κρυπτογραφημένων μηνυμάτων που πιστεύεται ότι έχουν γραφτεί από τον διάσημο Zodiac Killer, έναν κατά συρροή δολοφόνο, ο οποίος τρομοκρατούσε τους κατοίκους του San Francisco Bay Area στα τέλη του 1960 και στις αρχές της δεκαετίας του 1970. Οι επιστολές πιθανόν γράφτηκαν ως ένας τρόπος να κοροϊδέψει τους δημοσιογράφους και την αστυνομία. Μόνο ένα από τα μηνύματα έχει αποκρυπτογραφηθεί, ενώ τα υπόλοιπα τρία παραμένουν άλυτα. Η ταυτότητα του Zodiac Killer επίσης παραμένει ένα μυστήριο.

This is the 2
I though you w
good laugh
hea- the bad
you wint
news for a while yet
PS could you print
this new cipher-
on your front page?
I get awfully lonely
when I am ignored,
so lonely I could
do my **Thing**!!!

Des July Aug
Sept Oct = 7

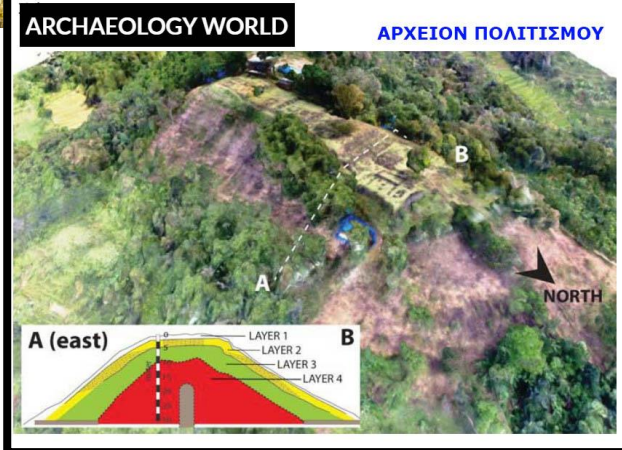
Θάσος: Βρέθηκε κρανίο πρωτοβυζαντινής περιόδου με ίχνη «πολύπλοκης χειρουργικής επέμβασης»

Μια νέα έρευνα ενός Έλληνα ανθρωπολόγου της διασποράς, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Παλιό-καστρο της νήσου Θάσου, έφερε στο φως, μεταξύ άλλων ανακαλύψεων, ένα κρανίο πρωτοβυζαντινής περιόδου (τετάρτου έως έβδομου αιώνα μ.Χ.). Το κρανίο φέρει ίχνη χειρουργικής επέμβασης, η οποία είναι «απίστευτα πολύπλοκη», σύμφωνα με τον ίδιο. Η

ανακάλυψη έγινε από ερευνητές του Πανεπιστημίου Adelphi της Νέας Υόρκης, με επικεφαλής τον καθηγητή ανθρωπολογίας Αναγνώστη Αγγελaráκη. Συνολικά βρέθηκαν και μελετήθηκαν οστά από 10 σκελετούς τεσσάρων γυναικών και έξι ανδρών, πιθανώς με υψηλή κοινωνική θέση, με βάση την θέση και την αρχιτεκτονική του χώρου ταφής. «Σύμφωνα με τα σκελετο-ανατομικά χαρακτηριστικά τους, τόσο οι άνδρες όσο και οι γυναίκες έκαναν σωματικά απαιτητικές ζωές. Τα πολύ σοβαρά τραύματα που έφεραν τόσο οι άνδρες όσο και οι γυναίκες, είχαν αντιμετωπιστεί χειρουργικά ή ορθοπεδικά από κάποιον πολύ έμπειρο γιατρό/χειρουργό με μεγάλη πείρα στη φροντίδα των τραυμάτων. Πιστεύουμε πως ήταν στρατιωτικός γιατρός», δήλωσε ο δρ. Αγγελaráκης, σύμφωνα με ανακοίνωση του πανεπιστημίου του. Ειδικά για τη χειρουργική επέμβαση εγκεφάλου, ο κ. Αγγελaráκης εκτιμά ότι «ακόμη και παρά τη δυσόιση πρόγνωση, έγινε εκτεταμένη προσπάθεια στον συγκεκριμένο άνδρα. Ήταν συνεπώς πιθανό ότι επρόκειτο για κάποιο πολύ σημαντικό άτομο μεταξύ του πληθυσμού του Παλιόκαστρου». Ίσως η αιτία για τη χειρουργική επέμβαση ήταν κάποια λοίμωξη, ενώ ο άνδρας τοξότης φαίνεται να πέθανε λίγο μετά ή κατά τη διάρκεια της προσπάθειας του γιατρού να τον σώσει. «Η χειρουργική επέμβαση είναι η πιο πολύπλοκη που έχω δει ποτέ στα 40 χρόνια που κάνω ανθρωπολογική έρευνα. Είναι απίστευτο ότι πραγματοποιήθηκε σε μια εποχή πριν την ανακάλυψη των αντιβιοτικών», όπως είπε ο κ. Αγγελaráκης.

Πυραμίδα 28.000 χρόνων βρέθηκε στην Ινδονησία!

Όταν ο Osmanagić ανακοίνωσε ότι οι πυραμίδες, σήραγγες (σήραγγες Ravne), κλπ. κάτω και γύρω από συγκρότημα λόφων στο Βισόκο, ΒΔ. του Σεράγεβο της Βοσνίας, είναι ένα αρχαίο ανθρωπογενές υπόγειο δίκτυο (μήκους 3,8 χλμ.) και ηλικίας 20.000-30.000 χρόνων, η επιστημονική κοινότητα έπεσε επάνω του να τον... φάει, κυρίως στο άκουσμα της χρονολόγησης... Τώρα... Μια αρχαία πυραμίδα, κρυμμένη για χιλιάδες χρόνια, ανακαλύφθηκε πρόσφατα από Ινδονήσιους επιστήμονες, θαμμένη μέσα σε ένα βουνό της Ινδονησίας. Σύμφωνα με τους ειδικούς μάλιστα, η πυραμίδα αυτή που βρίσκεται στην κορυφή του βουνού Padang στην δυτική Ιάβα, δεν είναι φυσική, αλλά κατασκευάστηκε από ανθρώπους πριν από χιλιάδες χρόνια. Οι επιστήμονες αναφέρουν πως υπάρχει μια σειρά από κανάλια και δωμάτια που ανήκουν στην πυραμίδα. Πιστεύουν επίσης πως τα επίπεδα από πέτρες και βράχους που βρίσκονται εκεί φτιάχτηκαν από ανθρώπους και καλύπτουν τουλάχιστον 150.000 τετραγωνικά μέτρα γης. Η έρευνα μάς δείχνει πως η κατασκευή εκτείνεται και στις πλαγιές, καλύπτοντας τουλάχιστον 15 εκτάρια. Οι επιστήμονες χρησιμοποίησαν διάφορα μέσα για να σκάψουν βαθύτερα μέσα στην γη. Σταδιακά ανακάλυψαν πολλά επίπεδα, τα οποία φτιάχτηκαν πριν από χιλιάδες χρόνια. Κάθε επίπεδο μάλιστα αντιπροσωπεύει και μια διαφορετική χρονική περίοδο. Στην κορυφή υπήρχαν στύλοι από βασάλτη που πλαισίωναν επίπεδες οροφές, μαζί με άλλες πέτρινες κολώνες που βρίσκονταν ανάμεσα σε τοίχους και μονοπάτια. Το συγκεκριμένο επίπεδο εκτιμήθηκε πως είναι 3.000 - 3.500 χρόνων. Όπως μάλιστα επεσήμαναν οι ειδικοί: «Κάτω από την επιφάνεια, σε βάθος 3 μέτρων, υπήρχε ένα δεύτερο επίπεδο με παρόμοιες πέτρινες στήλες, το οποίο υπολογίζεται να είναι 7.500 με 8.300 χρόνων. Και ένα τρίτο επίπεδο, στα 15 μέτρα βάθος, είναι πάνω από 9.000 χρόνων. Είναι μάλιστα πιθανόν να κατασκευάστηκε και 28.000 χρόνια πριν!».

Αρχαίος πληθυσμός «φάντασμα» ανακαλύφθηκε στη δυτική Αφρική

Ένας μυστηριώδης αρχαίος πληθυσμός έζησε στη δυτική Αφρική πριν από περίπου μισό εκατομμύριο χρόνια με τους επιστήμονες να πιστεύουν ότι τα γονίδια του εξακολουθούν να βρίσκονται στον σύγχρονο άνθρωπο. Σύμφωνα με έρευνα που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Science Advances», αυτός ο «αρχαϊκός πληθυσμός φάντασμα» φαίνεται ότι παρέκκλινε από τους σύγχρονους ανθρώπους πριν οι Νεάντερταλ να απομακρυνθούν από το οικογενειακό δέντρο.

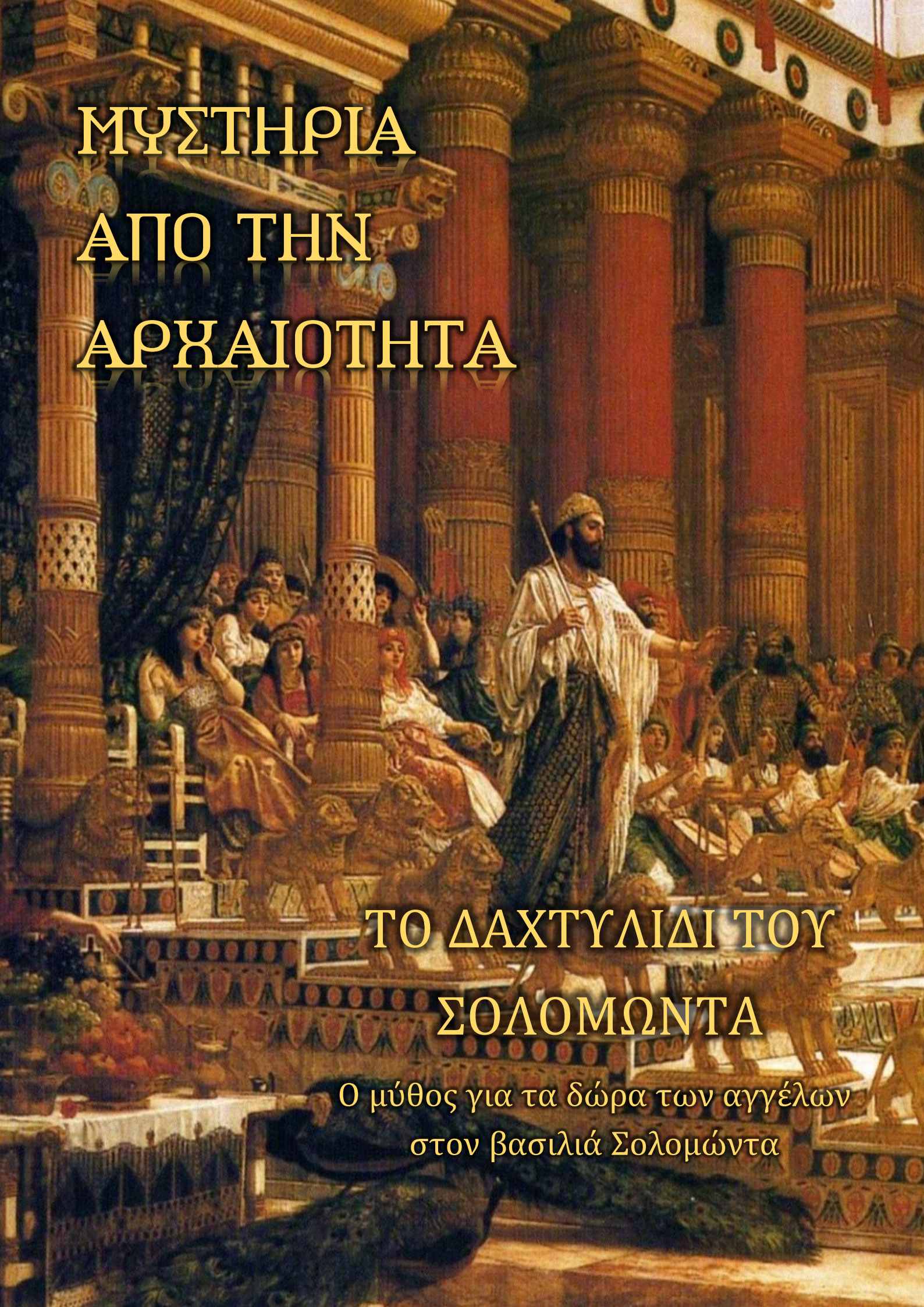
Ο διαχωρισμός εκτιμάται ότι έγινε 360.000 με 1.000.000 χρόνια πριν, υποστηρίζουν οι ερευνητές του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια, στο Λος Άντζελες. Αυτοί οι αρχαίοι άνθρωποι έκαναν παιδιά με τους προγόνους των σημερινών Αφρικανών, την εποχή που οι Νεάντερταλ αναπαράγονταν με τους προγόνους των σημερινών Ευρωπαίων, γράφουν οι γενετιστές Arun Durvasula και Sriram Sankararaman. Το DNA από αυτόν τον αρχαϊκό πληθυσμό αποτελεί το 2% έως 19% της γενετικής καταγωγής των σύγχρονων Δυτικών Αφρικανών, προσθέτουν. Οι ερευνητές του UCLA επισημαίνουν ότι «ενώ αρκετές μελέτες έχουν αποκαλύψει βαθιά γενεαλογία στους σύγχρονους Αφρικανούς, η φύση της παραμένει ελάχιστα κατανοητή». Αυτό οφείλεται εν μέρει στα φτωχά αρχεία απολιθωμάτων στην Αφρική και στη δυσκολία ανάκτησης του αρχαίου DNA. Οι επιστήμονες από την UCLA ξεπέρασαν αυτές τις προκλήσεις για να βρουν το «φάντασμα» της ανθρώπινης φυλής εφαρμόζοντας μοντέλα ηλεκτρονικών υπολογιστών πάνω στο σύγχρονο DNA.

Στην Αυστραλία ο αρχαιότερος κρατήρας αστεροειδούς στη Γη - χρονολογείται προ 2,23 δισ. ετών

Ένας κρατήρας διαμέτρου 70 χιλιομέτρων που βρίσκεται στη δυτική Αυστραλία, είναι πιθανότατα ο αρχαιότερος που έχει διατηρηθεί στη Γη μετά την πτώση μεγάλου αστεροειδούς. Οι επιστήμονες από τις ΗΠΑ, την Αυστραλία και τη Βρετανία, με επικεφαλής τον δρ Τίμονς Έρικσον του Διαστημικού Κέντρου Τζόνσον της NASA στο Τέξας, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό "Nature Communications", ανέλυσαν ισότοπα από πετρώματα από το εσωτερικό του κρατήρα Γιαραμπούμπα και εκτίμησαν ότι αυτός δημιουργήθηκε πριν από 2,229 δισεκατομμύρια χρόνια (με περιθώριο σφάλματος συν/πλην πέντε εκατομμύρια χρόνια). Η επιφάνεια της Γης

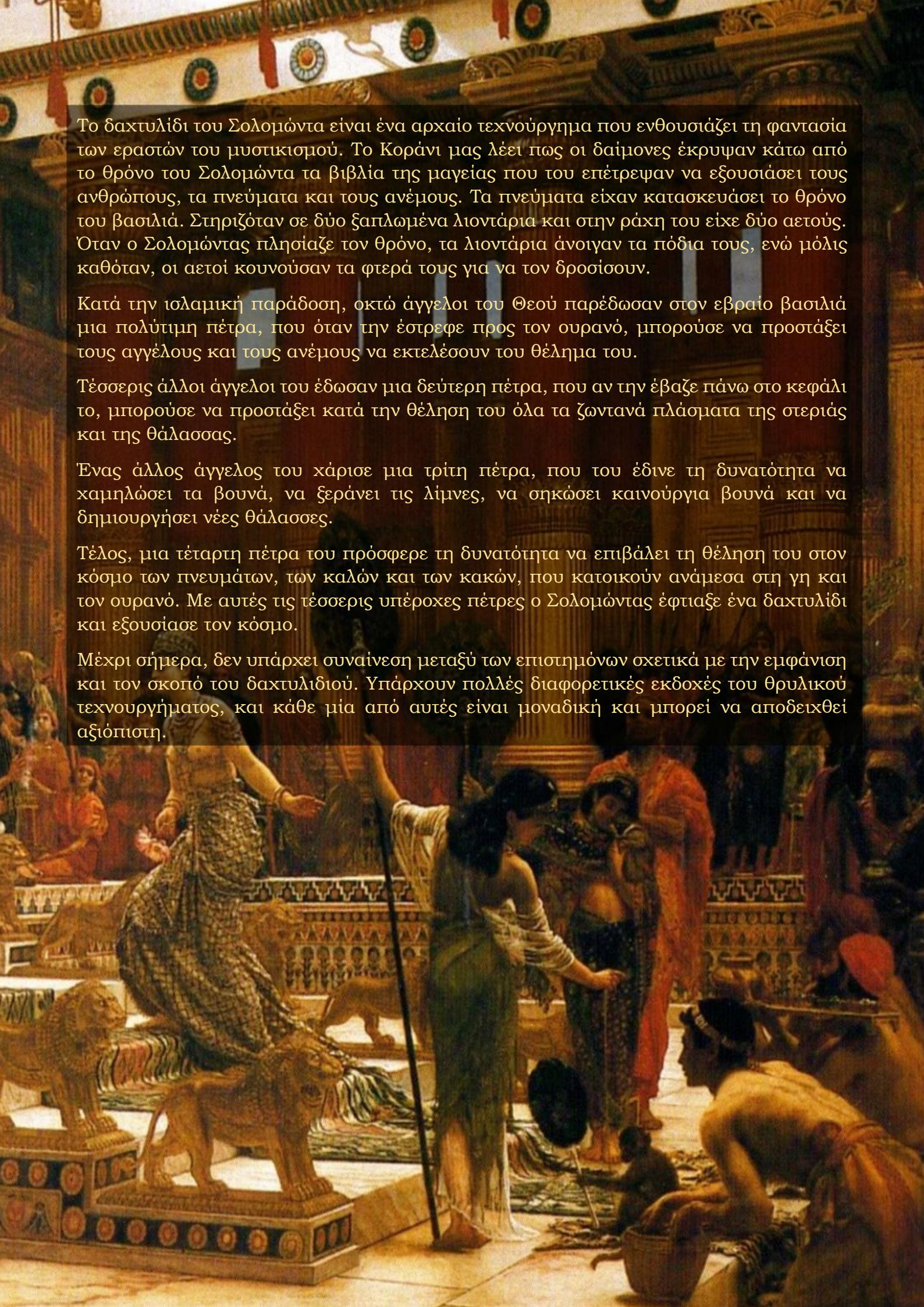
συνεχώς μεταβάλλεται λόγω της τεκτονικής δραστηριότητας του υπεδάφους της και της διάβρωσης από τις δυνάμεις της φύσης, με συνέπεια να είναι δύσκολο να εντοπισθούν αρχαίοι κρατήρες πρόσκρουσης στον πλανήτη μας. Στο παρελθόν έχουν βρεθεί σε Αυστραλία και Αφρική υλικά εκτίναξης μετά από πρόσκρουση αρχαιότερη των δύο δισεκατομμυρίων ετών, όμως δεν έχουν βρεθεί οι αντίστοιχοι κρατήρες. Ο κρατήρας Γιαραμπούμπα ήταν γνωστός, αλλά έως τώρα δεν είχε γίνει ακριβής χρονολόγηση του. Η ηλικία του, που προκύπτει από τη νέα έρευνα, τον καθιστά τον αρχαιότερο γνωστό κρατήρα στη Γη, κατά περίπου 200 εκατομμύρια χρόνια παλαιότερο από τον επόμενο αρχαίο κρατήρα. Επειδή εκείνη την εποχή εκτιμάται ότι ο πλανήτης μας ήταν καλυμμένος από πάγους (ήταν η περίοδος της λεγόμενης «Γης-Χιονόμπαλας»), οι επιστήμονες εκτιμούν ότι η πρόσκρουση θα απελευθέρωσε στην ατμόσφαιρα 87 έως 5.000 τρισεκατομμύρια κιλά υδρατμών, κάτι που πιθανότατα θα άλλαξε το κλίμα της Γης. Παραμένει το ερώτημα κατά πόσο άλλοι τόσο παλαιοί κρατήρες είναι ακόμη δυνατό να βρεθούν πάνω στη Γη ή έχουν πια ανεπιστρεπті θαφτεί καταστραφεί.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΑ

Ο μύθος για τα δώρα των αγγέλων
στον βασιλιά Σολομώντα

Το δαχτυλίδι του Σολομώντα είναι ένα αρχαίο τεχνούργημα που ενθουσιάζει τη φαντασία των εραστών του μυστικισμού. Το Κοράνι μας λέει πως οι δαίμονες έκρυψαν κάτω από το θρόνο του Σολομώντα τα βιβλία της μαγείας που του επέτρεψαν να εξουσιάζει τους ανθρώπους, τα πνεύματα και τους ανέμους. Τα πνεύματα είχαν κατασκευάσει το θρόνο του βασιλιά. Στηριζόταν σε δύο ξαπλωμένα λιοντάρια και στην ράχη του είχε δύο αετούς. Όταν ο Σολομώντας πλησίαζε τον θρόνο, τα λιοντάρια άνοιγαν τα πόδια τους, ενώ μόλις καθόταν, οι αετοί κουνούσαν τα φτερά τους για να τον δροσίσουν.

Κατά την ισλαμική παράδοση, οκτώ άγγελοι του Θεού παρέδωσαν στον εβραίο βασιλιά μια πολύτιμη πέτρα, που όταν την έστρεφε προς τον ουρανό, μπορούσε να προστάξει τους αγγέλους και τους ανέμους να εκτελέσουν του θέλημά του.

Τέσσερις άλλοι άγγελοι του έδωσαν μια δεύτερη πέτρα, που αν την έβαζε πάνω στο κεφάλι το, μπορούσε να προστάξει κατά την θέληση του όλα τα ζωντανά πλάσματα της στεριάς και της θάλασσας.

Ένας άλλος άγγελος του χάρισε μια τρίτη πέτρα, που του έδινε τη δυνατότητα να χαμηλώσει τα βουνά, να ξεράνει τις λίμνες, να σηκώσει καινούργια βουνά και να δημιουργήσει νέες θάλασσες.

Τέλος, μια τέταρτη πέτρα του πρόσφερε τη δυνατότητα να επιβάλει τη θέληση του στον κόσμο των πνευμάτων, των καλών και των κακών, που κατοικούν ανάμεσα στη γη και τον ουρανό. Με αυτές τις τέσσερις υπέροχες πέτρες ο Σολομώντας έφτιαξε ένα δαχτυλίδι και εξουσίασε τον κόσμο.

Μέχρι σήμερα, δεν υπάρχει συναίνεση μεταξύ των επιστημόνων σχετικά με την εμφάνιση και τον σκοπό του δαχτυλιδιού. Υπάρχουν πολλές διαφορετικές εκδοχές του θρυλικού τεχνουργήματος, και κάθε μία από αυτές είναι μοναδική και μπορεί να αποδειχθεί αξιόπιστη.

ΨΥΧΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Η Ελληνική Εταιρεία Ψυχικών Ερευνών (ΕΕΨΕ), η πρώτη εταιρία που ασχολήθηκε επιστημονικά με τη μελέτη και τη καταγραφή παραφυσικών φαινομένων στην Ελλάδα, ιδρύθηκε επίσημα το Δεκέμβριο του 1924 από τον Άγγελο Τανάγρα, ψυχοφυσιολόγο και για πολλούς «πατέρα» της ελληνικής παραψυχολογίας. Η εταιρεία του αναγνωρίστηκε από την αντίστοιχη Βρετανική Εταιρία Ψυχικών Ερευνών, και σύντομα πραγματοποιήθηκαν πολλά πειράματα, πάνω στην τηλεκίνηση και την ηλεκτρική δραστηριότητα του εγκεφάλου. Από το 1925 εξέδιδε το επιστημονικό περιοδικό «ΨΥΧΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ», δημοσιεύοντας ψυχολογικά και παραψυχολογικά κείμενα. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη του περιοδικού «Unlocking the Truth» θα επιχειρήσουμε να παρουσιάσουμε σπάνια άρθρα από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο του περιοδικού που έχουν διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

ΤΗΛΕΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΙ (ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ)

ΕΤΟΣ Α' Τεύχος 3ον Μάρτιος 1925

Αναφορά Α: Αι δίδες Ντίνα, Καλομοίρα και Μαρίκα Κωβαίου, εις την οικίαν των οποίων συχνά ηκούοντο κρότοι ανεξήγητοι εδείπνουν εσπέραν τινά και επειδή ήσαν μόναι και αφοβούντο, είχαν κλειδώσει ου μόνον την εξώθυραν, αλλά και αυτήν την θύραν της τραπεχαρίας. Η Ντίνα μάλιστα, αφού η Καλομοίρα εκλείδωσε, προς περισσοτέραν βεβαιότητα, εστήριξε τον δάκτυλον εις τον σύρτην της τραπεζαρίας και εγύρισε δευτέραν φοράν το κλειδί. Περί ώρας 11:30 όμως μ.μ. έξαφνα, η κλειδωμένη θύρα άνοιξε διά μιας ορθάνοικτα, το γεγονός δε επροξένησε τόσον τρόμον εις τας κόρας, ώστε εγκαταλείψασαι πανικόβλητοι την τραπεχαρίαν, κατέφυγον εις το άνω πάτωμα, όπου το δωμάτιον των. Μετά ημίσειαν ώραν εν τούτοις, κρότοι ισχυροί ηκούσθησαν εις την εξώθυραν και ο αδελφός των αλθών, ταις ανήγγειλε ότι ακριβώς τν ώραν του ανοίγματος της θύρας, απέθανε ο πατήρ των εις το άλλο άκρον της πόλεως (συνοικία Γαργαρέτα).

Συμπέρασμα: Τηλεκινητική μορφή τηλεπαθείας εκ των περιεργότερων και αποδεικτικωτέρων, ως προς τας καταπληκτικάς ιδιότητας του εξωτερικευομένου ψυχοδυναμισμού.

Αναφορά Β: Η κ. Μαρία Κ. Τρικούπη, πρώην Υπουργού κτλ. είχεν εις την υπηρεσίαν της νέαν εκ Κρήτης, ην συνεπάθει ιδιαιτέρως, την οποίαν όμως ηναγκάσθη ν' αποστείλῃ εις νοσοκομείον προς νοσηλείαν τη αιτήσῃ της, ένεκα οξέων ρευματισμών. Οι ιατροί εκεί ουδόλως ανησύχουν δια την υγείαν της και η κ. Τρικούπη ήτο εντελώς ήσυχος περί αυτής, όταν μίαν νύκτα κοιμωμένη βαθύτατα, εξύπνισεν εξ ισχυρού κλονισμού της κλινης, ως να την έσειε κανείς δυνατά. Ανοίξασα τότε τους οφθαλμούς, είδε την υπηρέτριαν ορθήν εις τους πόδας της κλίνης, κρατούσαν τα κάγκελα και παρατηρούσαν αυτήν. Επροσπάθησε τότε να πεισθῇ ότι δεν εκοιμάτο και η οπτασία μετ' ολίγον διελύθη. Το πρωί ζητήσασα πληροφορίας από το νοσοκομείον, έμαθεν ότι η υπηρέτρια απέθανε την ιδίαν νύκτα.

Συμπέρασμα: Τηλεπάθεια εμφανίσεως, πιθανώτατα μετά τηλεκινήσιος.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΗΛΕΠΑΘΗΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ (ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ)

ΕΤΟΣ Α' Τεύχος 5ον Μάιος 1925

Αναφορά Α: Κατά τας εορτάς της 100ετηρίδος του Βύρωνος και ακριβώς την 19/5.1924, ο συγγραφέας κ. Νικ. Λάσκαρης, είδε το απομεσήμερον καθ' ύπνους τον Βύρωνα, παροτρύνοντα αυτόν επιμόνως να ερευνήση κάποιαν κάσσα παλαιών εφημερίδων την οποίαν του είχε κληροδοτήσει ο θείος του, διότι τάχα θα εύρισκεν εκεί ενδιαφέρον έγγραφον. Ο κ. Λάσκαρης αφυπνισθείς ηρώτησε την σύζυγον του περί του κιβωτίου, εκφράσας την υπόνοιαν μη τυχόν ευρίσκετο εκεί όντως κανένα έγγραφον σπουδαίας υποθέσεως του δικαζομένης τας ημέρας αυτάς. Κατήλθον τότε με φως εις το υπόγειον, όπου ερευνήσαντες εις το κιβώτιον, εύρον έκπληκτοι εντός των παλαιών εφημερίδων τας οποίας περιείχε, ωραίαν έκτυπον εικόνα του Βύρωνος εξ ορειχάλκου 40x32 εκ. Το επεισόδιον τούτο εδημοσιεύθη την επομένην εις την εφημερίδα 'ΕΘΝΟΣ' και ανεκοινώθη εις την Εταιρείαν Ψυχικών Ερευνών, η δε εικών εδωρήθη εις το μουσείον της όπου και ευρίσκεται.

Συμπέρασμα: Προς επιστημονικήν εξήγησιν του γεγονότος, δέον να παραδεχθώμεν, ότι πιθανώς κάποιος άλλος, (πιθανόν υπηρέτης), ζων ακόμη, είχε συσκευάση την εικόνα εντός του κιβωτίου και ότι αι εορταί του Βύρωνος αφύπνισαν εις αυτόν την λανθάνουσαν ανάμνησιν, ήτις μετεδόθη τηλεπαθητικώς εις τον κ. Λάσκαρην, με την διαφοράν ότι ίσως η αντίληψις της εικόνας ασυγχίσθη με την αντίληψιν του χαρτιού. Όστε πιθανώτατα πρόκειται περί Τηλεπαθείας.

Αναφορά Β: Ο ζωγράφος κ. Γ. Χατζόπουλος επανελθών εκ Γερμανίας όπου εσπούδαζε, αφυπνίσθη αργά το πρωί από την μητέρα του, καθ' ην στιγμήν ονειρεύετο ότι έβλεπε μίαν παλαιάν υπηρέτριαν των «την Μαρίαν την αραπίνα», η όπως την έλεγαν «Αραπομαρίαν», ανακοίνωσε δε γελών το όνειρον εις αυτήν. – Μα ακριβώς η Αραπομαρία είνε κάτω, την στιγμήν αυτήν... του απάντησεν εκείνη. Έμαθε πως έφτασες και ήλθε να σε ιδή...

Συμπέρασμα: Αποκλειομένου ένεκα του ύψους της οικίας ότι πιθανόν να ήκουσε ο κ. Χατζόπουλος την φωνήν της Μαρίας καθ' ύπνους και η φωνή αυτή να του ανεπαρέστησε την εικόνα της, πρόκειται εμφανώς περί Τηλεπαθείας απλής μορφής.

KIC 8462852

ΒΡΗΚΑΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΦΑΙΡΑ ΝΤΑΪΣΟΝ;

Θα μπορούσε το KIC 8462852 να είναι η
πρώτη απόδειξη ότι οι ανεπτυγμένοι
εξωγήινοι πολιτισμοί δεν ανήκουν μόνο στη
σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας;

Στο πρώτο μου βιβλιαράκι που είχε τυπωθεί δημόσια από την τοπική εφημερίδα της Νάουσας «Το Νέο Βήμα» το 1986, έγραφα:

«Η μεγαλύτερη δοκιμασία για την ύπαρξή μας στον κόσμο ίσως είναι η μοναχικότητά της. Γι' αυτό και η σκέψη ότι εμείς δεν είμαστε μόνοι ανάμεσα σε δισεκατομμύρια ήλιους, είναι και δελεαστική και παρήγορη. Από επιστημονικής σκοπιάς δεν ξέρουμε τι να πιστέψουμε, και κάτω από αυτές τις συνθήκες, καλύτερα να πιστέψουμε ότι έχουμε συντροφιά. Ίσως μάλιστα να έχει και μελίσσια από ζωή σε μακρινά πλανητικά συστήματα και ίσως, σε μερικά απ' αυτά, τα όντα να είναι διανοούμενα και μάλιστα να ψάχνουν για επαφή. Οι προσπάθειες ν' ακούσουμε κάτι απ' αυτούς συνεχίζονται από τις αρχές της δεκαετίας του '60 με μεγάλα ραδιοτηλεσκόπια. Μάλιστα στείλαμε και διασκεδαστικά μηνύματα στα κοντινά μας άστρα. Ότι ακόμα δεν πήραμε απάντηση δεν είναι παράξενο. Υπάρχουν πάρα πολλά άστρα στο Γαλαξία μας για να ψάξουμε. Θέλει υπομονή και αισιοδοξία για τους αστρονόμους που ασχολούνται με την Έρευνα για Εξωγήινη Νοημοσύνη (SETI). Μερικοί είναι απελπισμένοι και λίγο, ανήσυχoi γιατί μέχρι τώρα δεν πήραμε καμιά απάντηση, μιας και είναι της γνώμης ότι οι εξωγήινοι πολιτισμοί θα έπρεπε να ήταν εκατομμυρίων ή δισεκατομμυρίων χρόνων στην ηλικία και γι' αυτό αρκετά ικανοί να συλλάβουν τα ραδιοκύματά μας.

Είμαστε μόνοι ή αυτοί δεν μας δίνουν σημασία; Ίσως κάθονται στη φωλιά τους και δεν ενδιαφέρονται, αφού είδαν τα προγράμματα της τηλεόρασής μας. Κάποιος πέταξε την ιδέα της ύπαρξης του Γαλαξιακού Κλαμπ, που μόνο ώριμοι, πνευματικά και ψυχολογικά, πολιτισμοί είναι μέλη και που επικοινωνούν με ανώτερες μεθόδους επικοινωνίας, πολύ ανώτερες από τις δικές μας, των αρχαρίων. Η πρόταση φαίνεται τυπική των πολιτιστικών μας ονείρων: Ο άνθρωπος παύει να νιώθει μόνος και έχει κάτι ανώτερο για να αγωνίζεται – την κάρτα μέλους του κλαμπ. Αυτά όλα μοιάζουν λίγο πολύ με ιστορίες επιστημονικής φαντασίας αλλά μπορεί κάποια μέρα να καθόμαστε μπροστά σε ένα μακρύ σερίτι (κάποιου ηλεκτρονικού υπολογιστή) με πληροφορίες από κάποιον εξωγήινο πολιτισμό. Αυτές οι πληροφορίες που θα μπορούσαν να μαζευτούν σε μερικές μέρες με ένα ραδιοτηλεσκόπιο – αφού η επαφή μας επιτευχθεί – θα μπορούσαν να είναι το σύνολο ερευνών πολλών εκατομμυρίων χρόνων. Ίσως θα ήταν δύσκολο να γίνει αντιληπτό, οι στρατιωτικοί θα ανησυχούσαν πολύ και θα έξυναν το κεφάλι τους από απορία, και ίσως να έφερναν ριζική αλλαγή στον τρόπο ζωής μας και στον πολιτισμό μας. Αν τώρα εσείς δεν πιστεύετε σ' αυτά να είστε έτοιμοι να δεχτείτε το γεγονός ότι είμαστε τελείως μόνοι στο Σύμπαν».

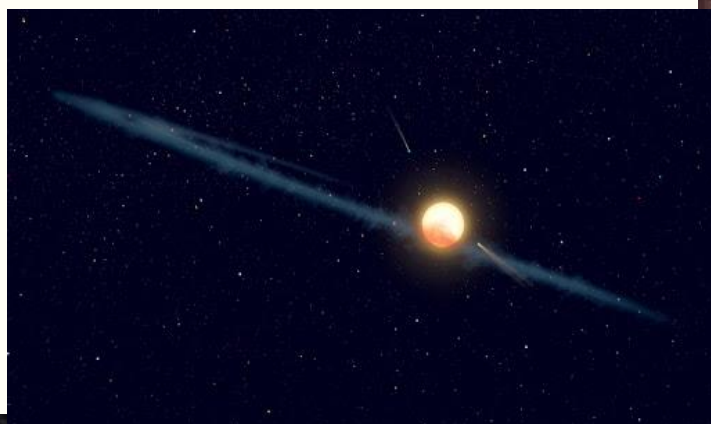

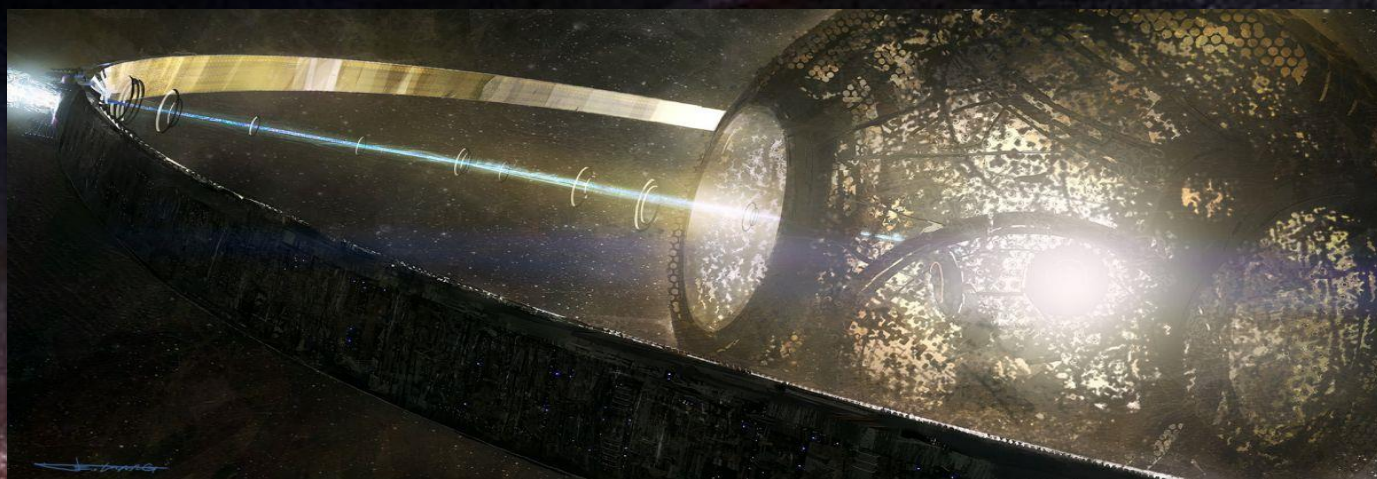
Οι μεταβολές στην λαμπρότητα ενός αστέρα μπορεί να οφείλονται σε γιγαντιαίες κατασκευές (megastructures) ενός εξωγήινου πολιτισμού που βρίσκονται σε τροχιά γύρω από το αστέρι με σκοπό να συγκεντρώνουν όση περισσότερη ενέργεια γίνεται ώστε να καλύπτουν την αυξημένη ανάγκη για ενέργεια. Τέτοιες κατασκευές θα μπορούσε να είναι μία Dyson Sphere ή ένα Dyson Swarm.

Από τότε πέρασαν πάνω από τριάντα χρόνια. Στείλαμε δορυφόρους να ψάξουν για εξωγήινες μορφές ζωής. Να ψάξουν για άλλους πλανήτες. Και έτσι εισήγαμε τον όρο «Εξωηλιακοί πλανήτες». Πλανήτες που περιστρέφονται γύρω από άλλους ήλιους, γύρω από άλλα αστέρια. Οι ανακαλύψεις αυτές γίνονται οπτικά με φωτομετρία και φασματοσκοπία και δεν είναι καθόλου δύσκολες αν έχεις λίγη τύχη και τα σωστά όργανα παρατήρησης. Είναι αυτό που κάποιος επιστήμονας είπε, «Είναι σαν να ψάχνεις βελόνα στα άχυρα». Παρ' όλα αυτά, με την τεχνολογία που έχουμε σήμερα, δεν είναι τόσο δύσκολο να βρούμε αυτήν την βελόνα. Και αυτό κάνουν μερικοί ερευνητές σήμερα. Μέχρι σήμερα έχουν ανακαλυφθεί περισσότεροι από 3660 εξωηλιακοί πλανήτες και φυσικά όλοι έμμεσα, γιατί είναι αδύνατον να φωτογραφηθούν οι πλανήτες που δεν λάμπουν, περιφερόμενοι γύρω από λαμπερά αστέρια. Υπάρχει όμως και ένα τηλεσκόπιο που ψάχνει για Γαίες και περιφέρεται στο διάστημα γύρω από τη Γη μας. Ονομάζεται «Κέπλερ» και άρχισε να λειτουργεί από το 2009 παρατηρώντας χιλιάδες αστέρια. Μέχρι στιγμής έχει βρει λίγο περισσότερους από 1000 εξωηλιακούς πλανήτες και τελευταία και αρκετές «νέες Γαίες», δηλαδή πλανήτες που μπορεί να έχουν νερό σε υγρή μορφή. Αυτό ήταν μεγάλη είδηση για τα ΜΜΕ και τον πολύ κόσμο, ενώ για μένα ούτε καν είδηση. Διότι Γαίες υπάρχουν παντού και μάλιστα με υγρές επιφάνειες και νερό σε υγρή μορφή. Μήπως όμως το «Κέπλερ» βρήκε και εξωγήινη τεχνολογικά αναπτυγμένη μορφή ζωής; Μήπως βρήκε μια από τις σφαίρες που ο επιστήμονας Ντάισον προέβλεψε τη δεκαετία του 1960 και φέρουν σήμερα το όνομά του; Μήπως βρήκαν

μία «Σφαίρα Ντάισον»; Ο φυσικός Φρίμαν Ντάισον διατύπωσε την εικασία ότι προχωρημένοι πολιτισμοί που έχουν ανάγκη για όλο και περισσότερη ενέργεια ώστε να επεκταθούν και πέρα από το πλανητικό τους σύστημα, ίσως αξιοποιούν τις τεράστιες ποσότητες, που εκπέμπει το άστρο τους, κατασκευάζοντας γύρω του γιγαντιαίους ηλιακούς συλλέκτες ώστε να απορροφούν μεγάλο μέρος ή και το σύνολο της ενέργειας αυτής. Το φθινόπωρο του 2014 κάποιοι ερασιτέχνες αστρονόμοι που αναζητούσαν για ύπαρξη εξωηλιακών πλανητών στις καταγραφές του διαστημικού τηλεσκοπίου «Κέπλερ» παρατήρησαν κάποιες παράξενες ανωμαλίες στη φωτεινότητα ενός άστρου, που αναφέρεται στους αστρονομικούς καταλόγους με το όνομα KIC 8462852. Οι μεταβολές στη λαμπρότητα του άστρου παρουσίαζαν ένα μοναδικό, ακανόνιστο και γι' αυτό ασυνήθιστο μοτίβο, που δεν έχει παρατηρηθεί σε κανένα άλλο άστρο του Γαλαξία και δεν μπορεί να εξηγηθεί με τη διάβαση (το πέρασμα μπροστά από το άστρο) ενός πλανήτη, που ενδεχομένως περιφέρεται γύρω του. Στο τραπέζι έπεσαν διάφορες ιδέες για το τι μπορεί να προκαλεί αυτήν τη συμπεριφορά, έως και ότι είναι έργο εξωγήινου τεχνολογικά προοδευμένου πολιτισμού. Η επικεφαλής του προγράμματος «Κυνηγοί Εξωηλιακών Πλανητών» Ταμπίθα Μπογιατζιάν, μετά από ενδελεχή εξέταση και επιβεβαίωση των δεδομένων και απόρριψη οποιουδήποτε ενδεχομένου να πρόκειται για λάθη στην καταγραφή ή επεξεργασία των δεδομένων, προχώρησε το 2016 σε συλλογική επιστημονική δημοσίευση. Το άστρο αυτό τώρα πια λέγεται «άστρο Μπογιατζιάν», ή «άστρο της Τάμπι», όπως είναι το χαϊδευτικό της, σε αναγνώριση της

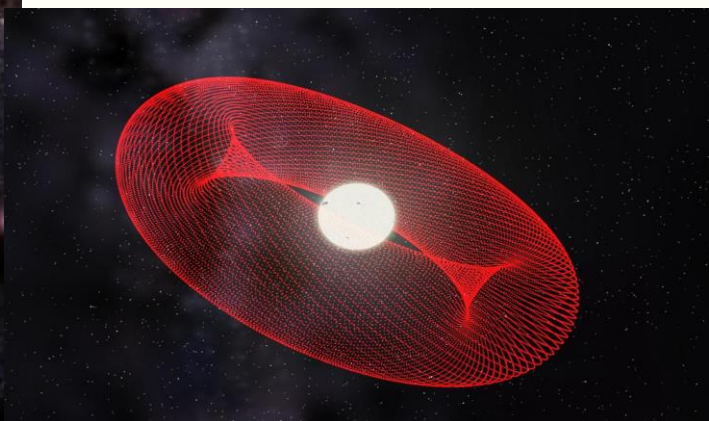
Το φθινόπωρο του 2014 κάποιοι ερασιτέχνες αστρονόμοι που αναζητούσαν για ύπαρξη εξωηλιακών πλανητών στις καταγραφές του διαστημικού τηλεσκοπίου «Κέπλερ» παρατήρησαν κάποιες παράξενες ανωμαλίες στη φωτεινότητα ενός άστρου, που αναφέρεται στους αστρονομικούς καταλόγους με το όνομα KIC 8462852.

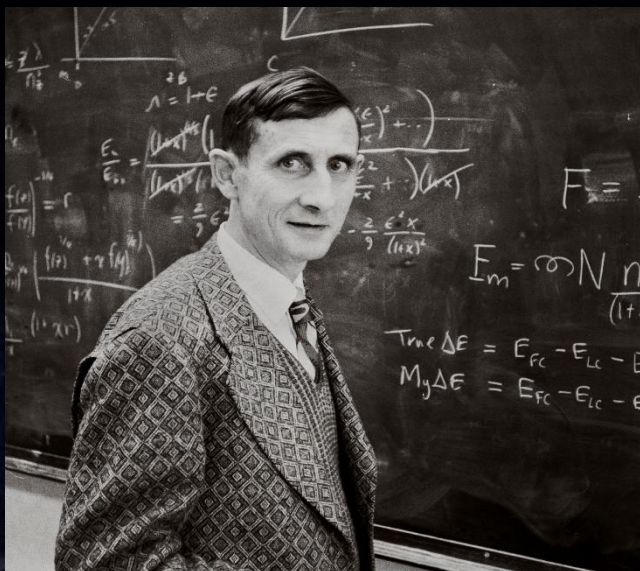

σημασίας και της ιδιαιτερότητάς του, καθώς οι αστρονόμοι δεν έχουν βρει κάποια εξήγηση που να ερμηνεύει όλες τις πλευρές του φαινομένου. Θα μπορούσε το KIC 8462852 να είναι η πρώτη απόδειξη ότι οι ανεπτυγμένοι εξωγήινοι πολιτισμοί δεν ανήκουν μόνο στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας; Πριν την τοποθέτηση σε τροχιά του τηλεσκοπίου «Κέπλερ», οι «κυνηγοί» εξωηλιακών πλανητών τους ανακάλυπταν τον ένα μετά τον άλλο. Το «Κέπλερ» σαρώνει τμήματα του ουρανού και αποκαλύπτει την ύπαρξή τους σε διάφορα άστρα, κατά χιλιάδες κάθε φορά. Επί τέσσερα χρόνια το τηλεσκόπιο παρατηρούσε τα άστρα σε ένα μικρό τμήμα του Γαλαξία εντοπίζοντας τους εξωηλιακούς πλανήτες, από τη μικρή σταθερά επαναλαμβανόμενη βύθιση της φωτεινότητας των άστρων, όταν τύχει ένας πλανήτης τους να κάνει διάβαση μεταξύ του άστρου και της γραμμής παρατήρησης από τη Γη. Όταν δεν υπάρχουν πλανήτες (ή δεν έχει την κατάλληλη κλίση το επίπεδο περιφοράς τους), τότε η καμπύλη φωτεινότητας του άστρου είναι μια ευθεία γραμμή, καθώς η φωτεινότητα παραμένει σταθερή στη χρονική κλίμακα παρατήρησης μερικών ετών του «Κέπλερ». Αν όμως υπάρχει εξωηλιακός πλανήτης, τότε η καμπύλη παρουσιάζει μικρές υφέσεις σε σχήμα ύψιλον, που εμφανίζουν απόλυτη περιοδικότητα και επανεμφανίζονται όταν έρθει ώρα ο πλανήτης να ξανακάνει διάβαση. Η διάρκεια, η περίοδος επανεμφάνισης και το βάθος των υφέσεων στην καμπύλη λα-

μπρότητας του άστρου, δίνουν πληροφορίες για τον πλανήτη, όπως το μέγεθος και η θερμοκρασία του. Από τα 150.000 άστρα που παρατήρησε το «Κέπλερ», μόνο το KIC 8462852, έχει καμπύλη λαμπρότητας που είναι αδύνατο να εξηγηθεί σε κάθε της λεπτομέρεια με βάση τα γνωστά αστρονομικά φαινόμενα. Ενδεχομένως, γι' αυτήν την καμπύλη να ευθύνεται κάτι καινούριο, που δεν γνωρίζουμε. Αυτός ήταν και ο λόγος που δεν εντοπίστηκε από τον αλγόριθμο αυτόματου εντοπισμού εξωηλιακών πλανητών, που αναλύει σε ένα πρώτο επίπεδο τα δεδομένα του «Κέπλερ», αλλά από τους ερασιτέχνες που ψάχνουν στα «αποφάγια» του αυτόματου συστήματος. Το «άστρο Μπογιατζιάν» εμφανίζει ακανόνιστες βυθίσεις στην καμπύλη φωτεινότητας, που εκδηλώνονται σε τυχαίο χρόνο, έχουν κάθε φορά διαφορετική διάρκεια, από μερικές ώρες έως μερικές μέρες ή βδομάδες, ενώ η μείωση της λαμπρότητας άλλοτε είναι της τάξης του 1% και άλλοτε φτάνει το απίστευτο 22%! Κανένα πλανητικό σύστημα δεν μπορεί να προκαλέσει τόσο ακραίες και ποικίλες διακυμάνσεις στην καμπύλη λαμπρότητας του άστρου του. Σαν να μην έφταναν όλες αυτές οι ιδιομορφίες, μελετώντας παραπέρα το ζήτημα μετά τη δημοσίευση της Μπογιατζιάν, άλλοι επιστήμονες εντόπισαν σε παλιότερα αρχειοθετημένα αστρονομικά δεδομένα, μείωση της φωτεινότητας του KIC 8462852 κατά 15% μέσα στα τελευταία 100 χρόνια! Αυτό ήταν κάτι που θεωρούνταν πρακτικά αδύνατο, καθώς μόλις ολοκληρωθεί ο σχηματισμός τους τα άστρα διατηρούν σχεδόν την ίδια λαμπρότητα επί δισεκατομμύρια χρόνια και η φωτεινότητά τους μεταβάλλεται έντονα μόνο λίγο πριν σβήσουν, όταν τους τελειώσουν τα πυρηνικά καύσιμα. Κι αυτές ακόμα οι απότομες αλλαγές γίνονται σε κλίμακα εκατομμυρίων ετών και συνοδεύονται από συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, που λείπουν από το «άστρο Μπογιατζιάν». Το άστρο αυτό σύμφωνα με όλες τις άλλες μετρήσεις είναι ένα

Ο φυσικός Φρίμαν Ντάισον διατύπωσε την εικασία ότι προχωρημένοι πολιτισμοί που έχουν ανάγκη για όλο και περισσότερη ενέργεια ώστε να επεκταθούν και πέρα από το πλανητικό τους σύστημα, ίσως αξιοποιούν τις τεράστιες ποσότητες, που εκπέμπει το άστρο τους, κατασκευάζοντας γύρω του γιγαντιαίους ηλιακούς συλλέκτες ώστε να απορροφούν μεγάλο μέρος ή και το σύνολο της ενέργειας αυτής.

συνηθισμένο μεσήλικο άστρο. Δεν είναι ούτε μεταβλητός αστέρας, ούτε παλλόμενος με σταθερό ρυθμό. Δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι προσλαμβάνει υλικό από κάποιον αφανή συνοδό αστέρα, ούτε έχει ανώμαλο μαγνητικό πεδίο, ούτε και βρίσκεται στη φάση σχηματισμού. Αν δεν ήταν η ασυνήθιστη καμπύλη λαμπρότητας, δεν θα είχε τίποτα αξιόλογο για να τραβήξει την προσοχή των επιστημόνων. Διερευνώντας τα δεδομένα από τη φάση ρύθμισης του «Κέπλερ» πριν μπει σε κανονική λειτουργία, διαπιστώθηκε ότι και με βάση αυτά τα δεδομένα μέσα σε τέσσερα χρόνια το KIC 8462852 παρουσιάζει μείωση φωτεινότητας κατά 3%. Έτσι οι αστρονόμοι πρέπει να βρουν εξηγήσεις και για τα δύο φαινόμενα: Τη σταδιακή μείωση της φωτεινότητας του άστρου και τις παράξενες, «αντικανονικές» σύντομες βυθίσεις στη λαμπρότητά του. Αν και οι επιστήμονες θα προτιμούσαν μία εξήγηση και για τα δύο, καθένα από τα φαινόμενα είναι δύσκολο να εξηγηθεί ακόμη και από μόνο του κι ακόμη περισσότερο όταν η ερμηνεία του ενός πρέπει να συμβαδίζει με την ερμηνεία για το άλλο. Οι επιστήμονες προσπάθησαν να δώσουν διάφορες εξηγήσεις:

1η) Το φαινόμενο οφείλεται σε σμήνος παγωμένων θραυσμάτων κομητών σε μία εξαιρετικά εκκεντρική τροχιά γύρω από το άστρο. Ωστόσο, η ιδέα ότι θραύσματα από ένα τέτοιο σμήνος θα

μπορούσαν να υπάρχουν σε επαρκώς υψηλές συγκεντρώσεις ώστε να προκαλέσουν 22% απώλεια της παρατηρούμενης φωτεινότητας του αστέρα, έχει αμφισβητηθεί. Ούτε διαπιστώνεται η εκπομπή υπέρυθρων ακτίνων που θα περίμενε κανείς όταν οι κομήτες ψύχονται αποκρινόμενοι από το άστρο.

2η) Μπορεί να υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός μικρών μαζών σε "πυκνό σχηματισμό" σε τροχιά γύρω από το αστέρι. Ωστόσο, φασματοσκοπική μελέτη του συστήματος δεν έχει εντοπίσει αποδείξεις για συγχωνευμένο υλικό, καυτή πυκνή σκόνη, ή περιαστρική ύλη από ενδεχόμενο πλανήτη που έχει εξατμιστεί ή εξερράγη εντός κοντινής απόστασης λίγων αστρονομικών μονάδων από το κεντρικό αστέρι. Ούτε και στην περίπτωση αυτή διαπιστώνεται η αναμενόμενη εκπομπή υπέρυθρων ακτίνων από τον δίσκο.

3η) Η ύπαρξη κάποιου νέφους στον διαστρικό χώρο, ή στη γειτονιά του ηλιακού μας συστήματος που παρεμβάλλεται εν μέρει στη γραμμή παρατήρησης του KIC 8462852 καθώς το «Κέπλερ» κινείται. Αν και υπάρχουν κάποια ζητήματα, είναι μια πιο πιθανή εξήγηση από τις προηγούμενες, ιδίως αν πρόκειται για διαστρικό νέφος

4η) Η μεταβολή λαμπρότητας λόγω εσωτερικών διεργασιών στο άστρο, π.χ. μια επικείμενη αλλαγή πολικότητας του μαγνητικού του πεδίου. Αλλά, άστρα τόσο λαμπρά δεν εμφανίζουν μαγνητικά πεδία όπως του Ήλιου, ούτε μπορεί μ' αυτό να εξηγηθεί η μακροχρόνια εξασθένηση της φωτεινότητας. Παραλλαγή της εικασίας αυτής προβλέπει ότι σχετικά πρόσφατα το «άστρο Μπογιατζιάν» απορρόφησε έναν καφέ νάνο και τώρα βρίσκεται σε φάση επιστροφής στην κανονική του φωτεινότητα.

5η) Πιο εξωτική εκδοχή, είναι η ύπαρξη σχετικά μικρής μαύρης τρύπας σε τροχιά γύρω του, αλλά υπάρχουν αρκετές ενστάσεις και γι' αυτήν τη θεωρία, έστω κι αν δεν μπορεί να απορριφθεί εξολοκλήρου.

6η) Και μια τελευταία και η πιο επιθυμητή και η πιο εξωτική είναι εκείνη για την ύπαρξη μιας μεγαδομής γύρω από το άστρο, κατασκευασμένης από κάποιον εξωγήινο πολιτισμό. Η εκδοχή αυτή θα γίνει πιο πιθανή μόνο όταν απορριφθούν όλες οι αστρονομικές εξηγήσεις των φαινομένων και θα επιβεβαιωθεί μόνο αν εντοπιστεί η εκπομπή τεχνητών ραδιοσημάτων από την περιοχή.

Δεν θα ήταν όμορφο και επιθυμητό να ανακαλύπταμε ότι οι τεχνολογικά αναπτυγμένοι πολιτισμοί τελικά επιζούν και δεν αυτοκαταστρέφονται; Ο αστέρας KIC 8462852, που το όνομά του αποτελεί αρκτικόλεξο για τον «Κατάλογο Εισόδου του Κέπλερ» (Kepler Input Catalog, KIC), ενώ το 8462852 είναι ο αριθμός καταλόγου του αστέρα, δεν είναι και πολύ μακριά μας. Μόλις 1280 έτη φωτός στον αστερισμό του Κύκνου. Δεν θα θέλαμε να πάρουμε κάποιο σήμα από τους κατοίκους του για να σπάσουμε τη μοναξιά μας; Θα ήταν ευχής έργο. Για τον λόγο αυτό και για να μην αφήσουν καμία άκρη ανεξερεύνητη, οι ε-

πιστήμονες έχουν ήδη στρέψει το ραδιοτηλεσκόπιο Γκριν Μπανκ προς το «άστρο Μπογιατζιάν». Η αναμενόμενη ακριβέστερη μέτρηση της απόστασης του άστρου, που θα κάνει η αποστολή «Γαία» του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διαστήματος (ESA), θα επιτρέψει την απόρριψη κάποιων σεναρίων. Να ευχηθούμε η Σφαίρα Ντάισον να αποδειχθεί ότι υπάρχει και ότι δεν είναι μόνο αποκύημα της επιθυμίας του ανθρώπου για συντροφιά.

UNLOCKING THE TRUTH PROJECT

Μία νέα παρουσία στον ηλεκτρονικό χώρο με έμφαση σε μελέτες και επιτόπιες έρευνες

Ένα δωρεάν ηλεκτρονικό περιοδικό για το:

Μυστήριο Πνευματισμό Δοξασίες
Παραφυσικά Φαινόμενα Υπερβατικό
Θεωρίες Συνωμοσίας

<https://issuu.com/erenzw>

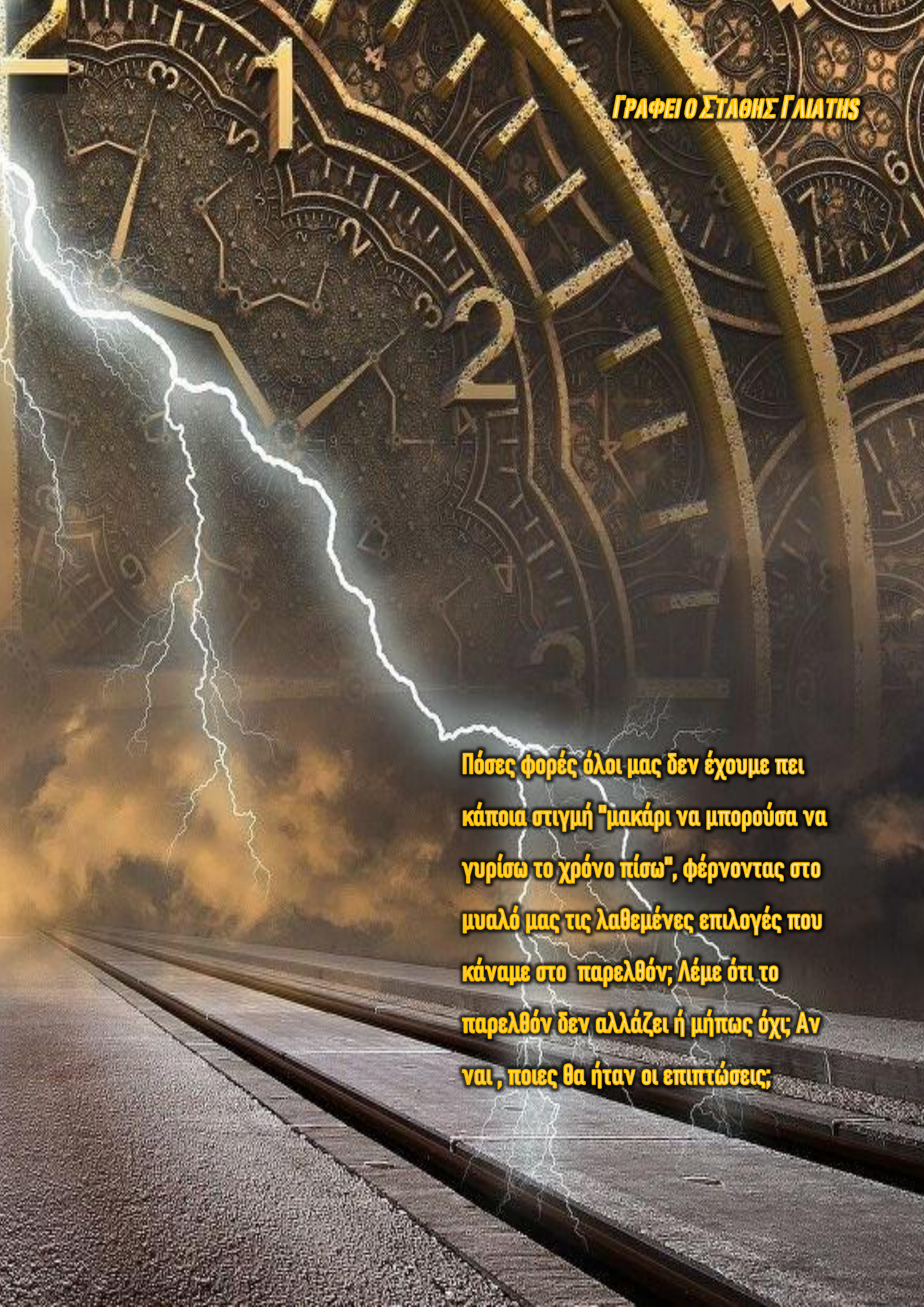
ΤΑΞΙΑΙ

ΣΤΟ

ΧΡΟΝΟ

ΞΕΚΛΕΙΔΩΝΟΝΤΑΣ

ΤΗΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑ!

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΤΑΘΗΣ ΓΛΙΑΤΗΣ

**Πόσες φορές όλοι μας δεν έχουμε πει
κάποια στιγμή "μακάρι να μπορούσα να
γυρίσω το χρόνο πίσω", φέρνοντας στο
μυαλό μας τις λαθεμένες επιλογές που
κάναμε στο παρελθόν; Λέμε ότι το
παρελθόν δεν αλλάζει ή μήπως όχι; Αν
ναι, ποιες θα ήταν οι επιπτώσεις;**

Τα ταξίδια στο χρόνο όχι μόνο δεν είναι φαντασία αλλά μπορούν να πραγματοποιηθούν καθώς υπάρχουν παράλληλα σύμπαντα τα οποία θα μπορούσε να εκμεταλλευτεί ένας χρονοταξιδιώτης σύμφωνα με την μελέτη με τίτλο "Many interacting worlds theory" των Howard Wiseman και Dr Michael Hall από το κέντρο κβαντικής δυναμικής του πανεπιστημίου Γκρίφιθ της Αυστραλίας. Η θεωρία των παράλληλων συμπάντων αναπτύχθηκε για πρώτη φορά το 1957 από τον Αμερικανό φυσικό Hugh Everett. Την θεωρία των δύο επιστημόνων ανέπτυξε περαιτέρω ο Dr Dirk Andre Deckert του πανεπιστημίου της Καλιφόρνια. Ο καθηγητής φυσικομαθηματικών του University of British Columbia, Ren Tippet, και ο καθηγητής αστροφυσικής του πανεπιστημίου του Maryland David Tsang ανέπτυξαν έναν μαθηματικό τύπο που χρησιμοποιεί την θεωρία της σχετικότητας για να αποδείξουν ότι το ταξίδι στο χωροχρόνο είναι εφικτό. Η έρευνα τους δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Κλασσική και Κβαντική βαρύτητα. Αναφέρουν την διαδικασία αυτή με το όνομα TARDIS (Traversable Acausal Retrograde Domain Domain in Space-time), σύμφωνα με την οποία η μηχανή του χρόνου χρησιμοποιεί την καμπύλωση του χωροχρόνου για να λυγίσει το χρόνο κυκλικά και όχι σε ευθεία γραμμή μιας και ο κύκλος θα μας μεταφέρει πίσω στο χρόνο. Το συγκεκριμένο μοντέλο υποστηρίζει πως ο χρόνος θα μπορούσε να λυγίσει γύρω από αντικείμενα μεγάλης μάζας με τον ίδιο τρόπο που κάνει ο φυσικός χώρος στο σύμπαν. Για τους δύο επιστήμονες η μηχανή TARDIS είναι μια φούσκα χωροχρόνου που ταξιδεύει πιο γρήγορα από την ταχύτητα του φωτός κατά μήκος μιας κυκλικής διαδρομής στο χωροχρόνο. Όπως λένε οι επιστήμονες αν και μαθηματικά είναι εφικτό δεν είναι προς το παρόν εφικτή η κατασκευή μιας τέτοιας μηχανής καθώς δεν έχουμε βρει ακόμη τον τρόπο κατασκευής της και την απαραίτητη ποσότητα "εξωτικής ύλης" για να μπορέσουμε να κάμψουμε το χωροχρόνο. Σύμφωνα με τον Ισραηλινό καθηγητή Amos Ori του Τεχνολογικού Ι-

δρύματος του Ισραήλ το ταξίδι στο χρόνο θα μπορούσε να γίνει πραγματικότητα. Ο καθηγητής αναφέρει ότι έχει βρει το θεωρητικό μοντέλο μιας χρονομηχανής βασισμένης στην θεωρία της γενικής σχετικότητας του Αϊνστάιν που δείχνει ότι ο χρόνος μπορεί να στρεβλώσει από την βαρυτική έλξη μεγάλων αντικειμένων. Κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες οι μαθηματικές εξισώσεις γνωστές ως κλειστές καμπύλες του χρόνου θα μπορούσαν να μας οδηγήσουν στη δημιουργία μιας χρονομηχανής για την πραγματοποίηση ταξιδιού στον χωροχρόνο. Οι μαθηματικές εξισώσεις δηλώνουν ότι στα μείγματα του χώρου και του χρόνου, ο χρόνος θα ήταν σε θέση να καμφθεί στον εαυτό του, και έτσι ο ταξιδιώτης που ταξιδεύει γύρω από το βρόχο να είναι σε θέση να πάει πίσω στον χρόνο με κάθε πλήρη στροφή. Ο Νίκολα Τέσλα φαίνεται ότι μεταξύ άλλων είχε προσπαθήσει να φτιάξει μια χρονομηχανή. Όπως είχε πει: "Μπορούσα να ζω το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον ταυτόχρονα". Το 1895 συνέλαβε την ιδέα ότι ο χρόνος και ο χώρος μπορούν να επηρεαστούν από

την χρήση φορτισμένων περιστρεφόμενων μαγνητικών πεδίων. Σε συνέντευξη του στην εφημερίδα New York Herald στις 13/3/1895 ανέφερε ότι θα μπορούσε να είχε σκοτωθεί από μια έκρηξη ακτινοβολίας η οποία τον χτύπησε στον ώμο και ο βοηθός του πρόλαβε να κλείσει την μηχανή. Ανέφερε ότι μπορούσε να δει το παρελθόν και το μέλλον αλλά βρίσκονταν ακίνητος και παράλυτος. Η θεωρία του Τέσλα εφαρμόστηκε στο πείραμα της Φιλαδέλφειας και στο Project Montauk. Το 1949 ο Αμερικανός μαθηματικός Kurt Godel έδειξε ότι το ταξίδι στο παρελθόν μπορεί να πραγματοποιηθεί. Το 1971 οι J.C. Hafele και Richard E. Keating τοποθέτησαν 4 υψηλής ακρίβειας ατομικά ρολόγια σε ένα αεροσκάφος το οποίο κινούνταν με ταχύτητα 1000 χιλιομέτρων με κατεύθυνση προς τα ανατολικά. Όταν το αεροσκάφος επέστρεψε τα ρολόγια συγκρίθηκαν με ατομικά ρολόγια του Αμερικανικού Ναυτικού Αστεροσκοπείου. Τα ρολόγια που είχαν ταξιδέψει ήταν ένα μικρό κλάσμα πίσω από τα ρολόγια που βρίσκονταν στο έδαφος. Πρόσφατα μια διεθνής ερευνητική ομάδα επιστημόνων κατάφερε να αντιστρέψει το λεγόμενο «βέλος του χρόνου» σε ένα πείραμα με κβαντικούς υπολογιστές. Το πείραμα πραγματοποιήθηκε στην Ρωσία. Οι επιστήμονες διερευνώντας τον «εξωτερικό» κόσμο της κβαντικής μηχανικής, κατάφεραν να αντιστρέψουν τον δεύτερο θερμοδυναμικό νόμο, που περιγράφει τη σταθερή πορεία όσων συμβαίνουν στον φυσικό κόσμο από την τάξη προς το χάος. Με απλά λόγια, οι ερευνητές υποστηρίζουν ότι αντέστρεψαν το περίφημο «βέλος του χρόνου» που (θεωρητικά) έχει πάντοτε μία κατεύθυνση, αυτή από το παρελθόν προς το μέλλον. Με δημοσίευση τους στην επιθεώρηση «Scientific

Reports» οι ερευνητές του Εργαστηρίου της Φυσικής της Κβαντικής Πληροφορίας στο Ινστιτούτο Φυσικής και Τεχνολογίας της Μόσχας, με τη βοήθεια συναδέλφων τους από την Ελβετία και τις ΗΠΑ, αναφέρουν ότι κατάφεραν να τροποποιήσουν έναν κβαντικό υπολογιστή με τρόπο τέτοιο ώστε αυτά που συμβαίνουν σε αυτόν να ακολουθούν πορεία από το χάος προς την τάξη. Έτσι όποιος βλέπει τι συμβαίνει στον υπολογιστή, βλέπει τα γεγονότα αντίθετα προς τη ροή του χρόνου, βλέπει δηλαδή ένα γεγονός σαν ο χρόνος να έχει γυρίσει πίσω. «Καταφέραμε με τεχνητό τρόπο να δημιουργήσουμε μια κατάσταση η οποία κινείται σε μια κατεύθυνση αντίθετη με το θερμοδυναμικό βέλος του χρόνου» δήλωσε ο Γκόρντεϊ Λεσόβικ, επικεφαλής της ερευνητικής ομάδας. Οι κβαντικοί υπολογιστές αξιοποιούν ιδιότητες της Υποατομικής Φυσικής, που κυριολεκτικά αψηφούν τη λογική του κόσμου όπως εμείς τον γνωρίζουμε. Τα σημερινά τσιπ αποθηκεύουν τα δεδομένα σε τρανζίστορ, καθένα από τα οποία αποθηκεύει ένα bit πληροφορίας, που μπορεί να παίρνει τις τιμές «0» ή «1». Στα κβαντικά συστήματα η αντίστοιχη μονάδα πληροφορίας είναι το qubit, το οποίο με κάποιον άγνωστο τρόπο μπορεί να βρίσκεται στις καταστάσεις «0» και «1» ταυτόχρονα. Οι ερευνητές οργάνωσαν ένα πείραμα στο οποίο σε έναν κβαντικό υπολογιστή χρησιμοποίησαν ηλεκτρόνια qubit που υποχρεώθηκαν να βγουν από την τάξη στην οποία βρίσκονταν και να διασκορπιστούν, αλλά στη συνέχεια εγκαθιστώντας στον υπολογιστή ένα νέο πρόγραμμα οδήγησαν τα ηλεκτρόνια πίσω στη θέση στην οποία βρίσκονταν αρχικά. Όταν η κβαντική κατάσταση ενέπλεκε δύο qubits το ποσοστό επιτυχίας ήταν 85% ενώ με τρία έπεφτε στο 50%. Οι επιστήμονες τονίζουν ότι με το πείραμα τους δεν σημαίνει ότι ανοίγει ο δρόμος για την κατασκευή μιας χρονομηχανής, όπως πολλοί θα πίστευαν ή θα εύχονταν ενδεχομένως, αλλά ότι αποτελεί ένα βήμα προς την κατασκευή κβαντικών υπολογιστών, η ύπαρξη των οποίων αναμένεται να φέρει επανάσταση σε πολλούς τομείς της επιστήμης και όχι μόνο. Ίσως βέβαια κάποια εξελιγμένη μορφή κβαντικού

υπολογιστή στο μέλλον να οδηγήσει στη δημιουργία και μιας χρονομηχανής. Είναι λοιπόν εφικτό ένα ταξίδι στον χρόνο;

Από τα τέλη του 19ου αιώνα επιστήμονες, εφευρέτες και οραματιστές προσπαθούν να ανακαλύψουν τον τρόπο με τον οποίο θα μπορέσει ο άνθρωπος να ταξιδέψει είτε στο παρελθόν είτε στο μέλλον. Οι έρευνες που έχουν γίνει και οι θεωρίες που έχουν αναπτυχθεί είναι πολλές και αντικρουόμενες. Κάποιοι επιστήμονες υποστηρίζουν ότι το ταξίδι στον χρόνο είναι εφικτό, ενώ κάποιοι άλλοι ισχυρίζονται το αντίθετο. Ο Αλβέρτος Αϊνστάιν καταπιάστηκε με τη θεωρία της σχετικότητας και με το αν οι νόμοι της φύσης μπορούν να επιτρέψουν ένα ταξίδι στον χρόνο. Ο Αϊνστάιν με τις εξισώσεις του έδειξε ότι μπορεί υπό προϋποθέσεις, να επιτευχθεί ένα ταξίδι στον χρόνο. Η βασική προϋπόθεση για να επιτευχθεί το ταξίδι στον χρόνο είναι η ταχύτητα που πρέπει να αναπτύξει ο ταξιδιώτης. Θα πρέπει η ταχύτητα αυτή να ξεπερνά ή έστω να αγγίζει την ταχύτητα του φωτός. Οι επιστήμονες διαφωνούν αν αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί. Κάποιες μελέτες οι οποίες αναφέρουν ότι τίποτε δεν μπορεί να ξεπεράσει ή ακόμη και να πλησιάσει αυτή του φωτός, συνεπώς ένα ταξίδι στον χρόνο δεν μπορεί να υπάρξει. Σε άλλες μελέτες αναφέρεται ότι μπορούν να επιτευχθούν ταχύτητες μεγαλύτερες από εκείνες του φωτός και άρα το ταξίδι στο χρόνο θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί. Εκείνοι που θεωρούν εφικτό το ταξίδι στον χρόνο είναι χωρισμένοι σε δύο στρατόπεδα. Με την μία πλευρά να θεωρεί ότι μπορούμε να ταξιδέψουμε στον χρόνο, αλλά μόνο στο παρελθόν, άποψη την οποία συμμεριζόταν ο Αϊνστάιν. Στο ενδεχόμενο ενός ταξιδιού στο παρελθόν εγείρονται διάφορα ζητήματα που είναι πιο γνωστά ως «παράδοξα του χρόνου». Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα ενός τέτοιου παραδόξου είναι τι θα συμβεί αν κάποιος επιστρέψει στο παρελθόν και σκοτώσει έναν προγονό του; Αυτό θεωρητικά σημαίνει ότι το άτομο αυτό δεν θα γεννηθεί ποτέ και άρα πώς είναι δυνατόν να έχει κάνει το ταξίδι στον χρόνο; Άλλα

παράδειγματα έχουν να κάνουν με τη δράση του ταξιδιώτη του χρόνου, δράση που θα αλλοιώσει διαφόρων ειδών γεγονότα. Τι θα γινόταν, για παράδειγμα, αν κάποιος επέστρεφε στον χρόνο και απέτρεπε τη γέννηση του Χίτλερ; Ειδικοί που ασχολήθηκαν με αυτό το ζήτημα κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι σε περίπτωση που είναι πράγματι εφικτό ένα ταξίδι στο παρελθόν, το ταξίδι αυτό για να συμβεί θα είναι από την φύση του «κατασκευασμένο» έτσι ώστε να επιτρέπει σε κάποιον να βρεθεί μεν στο παρελθόν, αλλά να μην μπορεί να επηρεάσει οποιοδήποτε γεγονός και τελικά να μην μπορεί να αλλάξει την ιστορία που έχει ήδη γραφτεί. Οι υποστηρικτές αυτής της άποψης υποστηρίζουν ότι αν είναι εφικτό ένα ταξίδι στο παρελθόν, θα υπάρχουν διάφοροι φυσικοί περιορισμοί που θα δρουν για να προστατεύσουν το παρόν από τις αλλαγές στο παρελθόν. Στον αντίποδα το άλλο επιστημονικό στρατόπεδο υποστηρίζει ότι μπορούμε να ταξιδέψουμε μόνο προς το μέλλον και ότι το ταξίδι αυτό είναι χωρίς επιστροφή, ότι δηλαδή αν αποφασίσουμε να ταξιδέψουμε στον χρόνο, θα βρεθούμε κάποια στιγμή στο κοντινό ή απώτερο μέλλον, αλλά δεν θα μπορέσουμε ποτέ να επιστρέψουμε στο χρονικό σημείο όπου ξεκινήσαμε. «Η απάντηση στο ερώτημα αν μπορούμε να φτιάξουμε μια μηχανή του χρόνου είναι “ναι μπορούμε”». Υπάρχει μόνο ένα μικρό πρόβλημα: μπορούμε να ταξιδέψουμε μόνο στο μέλλον. Δεν μπορούμε να επιστρέψουμε πίσω ή γενικότερα να ταξιδέψουμε στο παρελθόν» υποστηρίζει ο διάσημος Βρετανός καθηγητής Σωματιδιακής Φυσικής, Μπράιαν Κοξ, ο οποίος εδώ και χρόνια επιμελείται και παρουσιάζει πολύ επιτυχημένα ντοκιμαντέρ και επιστημονικές σειρές στο BBC. Ο Αϊνστάιν δεν στάματησε ποτέ να ερευνά τον τομέα του χωροχρόνου. Είκοσι χρόνια μετά την παρουσίαση της Θεωρίας της Σχετικότητας, συνεργαζόμενος με τον Αμερικανό φυσικό Νείθαν Ρόζεν, πρότειναν μια νέα θεωρία, η οποία ονομάστηκε «Γέφυρα Αϊνστάιν - Ρόζεν», αλλά έγινε ευρύτερα γνωστή με τον όρο «σκουληκότρυπα». Η γέφυρα αυτή αποτελεί, σύμφωνα με τους δύο επιστήμονες, τον συντομότερο δρόμο μέσω του

χώρου και του χρόνου. Πρόκειται για κοσμικές τρύπες που ενεργούν σαν σήραγγες, συνδέοντας σημεία του χώρου απομακρυσμένα μεταξύ τους, όπως ένα σκουλήκι ανοίγει μια τρύπα σε ένα μήλο προκειμένου να φτάσει συντομότερα στην άλλη πλευρά του φρούτου. Αν και ακόμη δεν έχει επισημονικά αποδειχθεί η ύπαρξή τους, οι «σκουληκότρυπες» μπορούν θεωρητικά να λειτουργήσουν όχι μόνο ως σήραγγες για να ταξιδέψει κάτι πολύ γρήγορα από ένα σημείο του Σύμπαντος σε ένα άλλο αλλά και για να πραγματοποιηθούν ταξίδια στον χρόνο. Ο κορυφαίος αστροφυσικός και κοσμολόγος του 20ου αιώνα Στίβεν Χόκινγκ, δεν πίστευε στα ταξίδια στον χρόνο. «Δεν μπορούμε να ταξιδέψουμε στον χρόνο, γιατί αν αυτό ήταν εφικτό, τότε θα είχαμε σήμερα στη Γη τουρίστες από το μέλλον» υποστήριζε για πολλά χρόνια ο Χόκινγκ, αλλά σε συνέντευξη του στο τηλεοπτικό δίκτυο Discovery Channel ανέφερε ότι αν καταφέρουμε να βρούμε έναν τρόπο να πιάσουμε ταχύτητες φωτός, μπορούμε να πραγματοποιήσουμε ταξίδια στον χρόνο μέσα από τις «σκουληκότρυπες».

Στους πανίσχυρους επιταχυντές σωματιδίων στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Πυρηνικών Ερευνών (CERN) πραγματοποιούνται τα τελευταία χρόνια διαφόρων ειδών πειράματα, στα οποία υπάρχουν ενδείξεις ότι σωματίδια κινούμενα με ταχύτητες κοντινές με αυτές του φωτός ενδέχεται να ταξιδεύουν στον χρόνο. Υπάρχουν επιστήμονες που είναι πεπεισμένοι ότι αυτό θα συμβεί. Αναφέρουν όμως ότι είναι εξαιρετικά απίθανο, αν όχι αδύνατο να υπάρξει τρόπος το ταξίδι στον χρόνο να βγει από το επίπεδο των σωματιδίων και να βρει εφαρμογές σε μεγαλύτερες δομές, που να επιτρέψουν τελικά στον άνθρωπο να ταξιδέψει στο χρόνο. Αναφορές για χρονοταξιδιώτες βρίσκουμε όμως και στην αρχαιότητα. Στην Βίβλο με

τον προφήτη Ιερεμία, στην Ιαπωνία ο θρύλος του Urashinatano, στο ινδικό έπος Μαχαμπαράτα, μήπως και ο Εχέτλαιος ο πολεμιστής με το παράξενο όπλο που εμφανίστηκε στην μάχη του Μαραθώνα και συνέβαλε στην νίκη των Ελλήνων κατά των Περσών ήταν ένας χρονοταξιδιώτης;

Η ανθρωπότητα μόλις έχει περάσει το κατώφλι του "μαγικού κόσμου" της κβαντικής φυσικής. Μπροστά μας ανοίγεται ένας άγνωστος κόσμος που μας περιμένει να τον ανακαλύψουμε.

«Η λογική θα σε πάει από το Α στο Β. Η φαντασία θα σε πάει παντού!» Αλβέρτος Αϊνστάιν

-www.ethnos.gr
-physics4u.gr
-apocalypse.john.com
-perseasorion.blogspot.com
-indeepanalysis.gr
-youmagazine.gr
-cna.gr

ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΠΗΓΑΔΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΕΣ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ

Παλιά έθιμα και δοξασίες

«Έθιμο του Καθρέφτη» ή «Πηγαδισμός των ψυχών»: Ένα αφανές, μοναδικό έθιμο της Θράκης, σχεδόν τελείως άγνωστο, που αποτελεί επί της ουσίας συνέχεια της αρχαιοελληνικής Νεκρομαντείας

Γράφει η Ματίνα Μαντά

Ένα - όχι και τόσο γνωστό - έθιμο που τελείται κάθε χρόνο στην περιοχή της Θράκης και είναι γνωστό απ' τους γεροντότερους ως "ο Πηγαδισμός των Ψυχών", φέρνει τον σύγχρονο λάτρη των ιδιαίτερων παραδόσεων αντιμέτωπο με μια ελληνική πραγματικότητα, που ωστόσο παραμένει άγνωστη. Δεν κατέχει την ίδια εξέχουσα θέση που γνωρίζουν ορισμένα δημοφιλέστερα κομμάτια της λαογραφικής μας παράδοσης. Κι αυτό, διότι το εν λόγω έθιμο παρουσιάζει ξεκάθαρα έναν χαρακτήρα τελετουργικό και αποκρυφιστικό, στην ουσία μια μορφή νεκρομαντείας. (Περιττεύει ν' αναφέρουμε ότι η Εκκλησία αφορίζει οτιδήποτε έχει σχέση με τα παραπάνω, γι' αυτό και δεν δόθηκε ποτέ στο έθιμο η δέουσα σημασία). Το περίεργο έθιμο είναι στην ουσία ένα μείγμα εκλαϊκευμένου χριστιανισμού, μαζί με τα κατάλοιπα της αρχαίας θρησκείας (ιδίως της Διονυσιακής), αφού οι συγκεκριμένες πρακτικές λάμβαναν χώρα στην Ελλάδα απ' τα πανάρχαια χρόνια. Εάν παρατηρήσουμε την τεχνική του, αλλά και τους σκοπούς τέλεσης, εύκολα φτάνουμε στο συμπέρασμα πως πρόκειται για μορφή Νεκρομαντείας, που επέζησε απ' την αρχαιότητα ως σήμερα.

Οι πρόσφυγες της ανατολικής Θράκης, μετά τον ξεριζωμό τους, μετέφεραν τα ήθη και τα έθιμα τους στη σημερινή Θράκη, στα χωριά όπου εγκαταστάθηκαν. Γενικά, η περιοχή της Ανατολικής Θράκης - απ' όπου και προήλθε το έθιμο - θεωρείται ως τόπος αναγέννησης αρχαίων παγανιστικών εθίμων, που όμως στο μεγαλύτερο μέρος τους έχουν χαθεί. Ακόμα και η αναβίωση ορισμένων εξ' αυτών, έχει πλέον χαρακτήρα κυρίως πολιτιστικό/φολκλορικό, έχοντας χάσει τον πρωταρχικό ιερό σκοπό τους.

Απο τον κόσμο των πεθαμένων

Καθώς λοιπόν πρόκειται για τελετή νεκρομαντείας, καταλαβαίνουμε ότι σκοπός του εθίμου ήταν η ενημέρωση των ζώντων από τους εκλιπόντες, για το τι μέλλει γενέσθαι. Μ' άλλα λόγια, οι προφητείες από τον κόσμο των νεκρών βοηθούσαν τους ανθρώπους να πάρουν απαντήσεις σε τυχόν ερωτήματα που τους απασχολούσαν, αλλά και να δουν ξανά αγαπημένους νεκρούς. Λόγω της μακάβριας φύσης του εθίμου, ήταν αρκετά ανορθόδοξο. Πώς γινόταν όμως; Η τελετή γινόταν γύρω από ένα πηγάδι... Όλα ξεκινούν τις πρώτες πρωινές ώρες της Αναλήψεως, σαράντα μέρες μετά το Πάσχα (σύμφωνα, ωστόσο, με τον Ζ.Φυλλαρίδη, ο Πηγαδισμός γινόταν την Κυριακή της Πεντηκοστής. Για την τέλεση του μάλιστα, χρησιμοποιούταν ένας καθρέφτης). Όσοι είχαν νεκρούς συγγενείς κι επιθυμούσαν να τους δουν και να πάρουν απαντήσεις για οτιδήποτε τους απασχολούσε, πήγαιναν σ' ένα από τα πηγάδια του χωριού, έσκυβαν πάνω απ' το στόμιο και κάλυπταν τα κεφάλια τους με μαύρα υφάσματα,

κοιτάζοντας κατευθείαν μες στα σκοτεινά νερά, απ' όπου αντικαθρεπτιζόνταν οι ψυχές των νεκρών: Καθώς ανέτειλε ο ήλιος και τα πρώτα χρώματα της μέρας διαδέχονταν το σκοτάδι, οι νεκροί φαίνονταν να προχωρούν αργά μέσα στα νερά του πηγαδιού... Πολλοί μάρτυρες που παρακολούθησαν τον Πηγαδισμό διαβεβαιώνουν ότι πράγματι έβλεπαν μπροστά στα μάτια τους το πλήθος των νεκρών και αναγνώριζαν αγαπημένα συγγενικά τους πρόσωπα, που πια δεν ήταν μαζί τους. Σύμφωνα με μαρτυρία μιας ηλικιωμένης που είχε χάσει τον άντρα της το 1956, αντίκρισε τη μορφή του στο βάθος του πηγαδιού, αφού πρώτα παρακολουθούσε επί μια ώρα (!) το πέρασμα των ψυχών. Σύμφωνα με τον ισχυρισμό της μάλιστα, σήκωσε το κεφάλι του και την κοίταξε καθώς περνούσε, προτού χαθεί στα σκοτάδια του νερού. Ο ερευνητής Ζήσης Φυλλαρίδης (ο οποίος μας περιγράφει μια ελαφρώς διαφορετική εκδοχή του εθίμου, σύμφωνα με την οποία οι ψυχές δεν παρουσιάζονταν στα νερά του πηγαδιού, αλλά σ' έναν καθρέφτη που τοποθετούνταν στο στόμιο) μας περιγράφει κι άλλες μαρτυρίες: Η κυρία Βιργινία Μ. απ' το χωριό "Φυλακτό" του κεντρικού Έβρου ήταν μόλις 17 ετών όταν πήρε τις φίλες της και συγκεντρώθηκαν ανήμερα της Πεντηκοστής για να τελέσουν το έθιμο του καθρέφτη. Θέλανε να καλέσουν το πνεύμα της γειτόνισσας της, της κ. Χρυσής, προκειμένου να λάβουν απαντήσεις για θέματα που απασχολούσαν την κάθε μια. Ακολούθησαν όλα τα βήματα που απαιτούσε το τυπικό: Τοποθέτησαν τον καθρέφτη πάνω απ' το άνοιγμα του πηγαδιού (εννοείται ότι τα νερά του πηγαδιού πρέπει να είναι καθαρά από σκουπίδια και ότι γύρω απ' το πηγάδι δεν πρέπει να υπάρχουν δέντρα ή οτιδήποτε άλλο θα μπορούσε να προκαλέσει έλλειψη ορατότητας) και σε λίγα λεπτά άρχισαν να διαφαίνονται οι πρώτες σκιές... Αρχικά, μες απ' τον καθρέφτη ξεκίνησαν να εμφανίζονται οι μορφές ορισμένων νεκρών που περνούσαν με τη σειρά, ενώ σε κάποια στιγμή φάνηκε το πρόσωπο της κυρίας Χρυσής. Η μορφή ήρθε στο κέντρο του καθρέφτη κι άρχισε να απαγγέλει στην κάθε παρευρισκόμενη ξεχωριστά ορισμένα πράγματα που επρόκειτο να συμβούν στη ζωή της.

Αυτό που πρέπει, ωστόσο, να προσέξει όποιος τελεί το έθιμο, είναι ότι πρέπει να αφήσει τους νεκρούς να πουν αυτά που θέλουν εκείνοι: Η επικοινωνία με το νεκρό δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να γίνει με μορφή διαλόγου, ούτε να του απευθυνθούν ερωτήσεις. Αντίθετα, όσο διαρκεί η παρουσία του στον καθρέφτη πρέπει ν' αφεθεί να μιλήσει ελεύθερα και να δώσει τις προφητείες που ο ίδιος θέλει. Εντύπωση έκανε στην Βιργινία Μ. το ότι η νεκρή γειτόνισσα τους εμφανίστηκε με τα ρούχα που φορούσε στην κηδεία της. Σύμφωνα με τη μαρτυρία της μάλιστα, είδε στον καθρέφτη κι άλλες ψυχές και συγκεκριμένα αυτή ενός συγγενή τους, του Χρήστου Μ. ο οποίος είχε πεθάνει λίγες μέρες μετά τον αρραβώνα του. Κι εκείνος φορούσε τα ρούχα με τα οποία τον είχαν κηδέψει. Την επόμενη χρονιά που τα κορίτσια επανέλαβαν το έθιμο, στον καθρέφτη εμφανίστηκε ένας γνωστός τους απ' την Ανατολική Θράκη που είχε πεθάνει το 1909 κατά τη διάρκεια της θητείας του στον Οθωμανικό στρατό. Όπως έλεγε, τον είδαν να είναι ντυμένος με νυχτικές και να κρατά ένα βιβλίο. Επίσης απ' το ίδιο χωριό, η κυρία Δέσποινα Τ. έκανε και κείνη το έθιμο, προσπαθώντας να επικοινωνήσει με την ψυχή του άντρα της, που είχε σκοτωθεί στον εμφύλιο του 1949. Ήταν πρωί της Πεντηκοστής του 1950 μετά τη λειτουργία στην εκκλησία, όταν πήραν τον καθρέφτη και στάθηκαν πάνω απ' το πηγάδι. Όπως διηγείται η ίδια, τον είδε να παρουσιάζεται με κομμένα πόδια και να φοράει τη στρατιωτική στολή. Ωστόσο, η όλη διαδικασία διεκόπη απότομα, καθώς μια από τις κοπέλες δεν άντεξε τη συγκίνηση και λιποθύμησε. Αυτό που σήμερα ακούγεται απίστευτο, εξωπραγματικό ή οφθαλμαπάτη, ήταν τότε για τους παλαιότερους κάτι απολύτως φυσιολογικό, που μπορούσαν να δουν όλοι. Οι μαρτυρίες είναι πολλές, καθώς πολλοί είχαν δει τους αγαπημένους τους, ξεσπώντας σε κλάματα και φωνές. Κάποιοι μάλιστα απ' τους νεκρούς σήκωναν το βλέμμα και κοίταζαν τους συγγενείς τους, ενώ οι περισσότεροι απλά βάδισαν λυπημένοι. Παλιά εγχειρίδια θρακικής λαογραφίας κάνουν αναφορά στο έθιμο του πηγαδισμού των ψυχών (εν αντιθέσει με το διαδίκτυο, όπου δεν μπόρεσα να βρω καμία πληροφορία), ωστόσο ούτε στα αρχεία θρακικής λαογραφίας, ούτε σε τυχόν έντυπα όπου αναφέρονται θρακικές παραδόσεις βρίσκεται η παραμικρή αναφορά στο έθιμο του Πηγαδισμού των Ψυχών (μια εναλλακτική ονομασία του είναι "έθιμο του Καθρέφτη"). Για αυτό και η αξιοπιστία του θα μπορούσε να είχε τεθεί υπό αμφισβήτηση εάν δεν υπήρχαν περεταίρω στοιχεία και ζωντανές μαρτυρίες. Μαρτυρίες επίσης συγκέντρωσε και ο σύγχρονος λαογράφος της Θράκης, κ. Βασίλειος Μιχαηλίδης, ένας απ' τους λίγους που ασχολήθηκαν με τα πνευματικά φαινόμενα της θρακικής γης. Οι νεότερες πληροφορίες και

μαρτυρίες προέρχονται από πρόσφυγες της Ανατολικής Θράκης και προπάντων στους παλιούς κατοίκους της Μακράς Γέφυρας, που σήμερα βρίσκονται τα χωριά του κεντρικού Έβρου, γύρω απ' το Σουφλί και το Διδυμότειχο. Έτσι λοιπόν, το έθιμο γινόταν αρχικά σε πέντε ελληνικά χωριά, στην περιοχή Μακράς Γέφυρας της Ανατολικής Θράκης: Την Σιταριά, το Καρα - Ηλί, το Τσιφλικάκι, το Κωστί και το Καβακλί.

Το "έθιμο του Καθρέφτη" ή "Πηγαδισμός των ψυχών" είναι ένα αφανές, μοναδικό έθιμο του ελληνικού χώρου, σχεδόν τελείως άγνωστο, που αποτελεί επί της ουσίας συνέχεια της αρχαιοελληνικής Νεκρομαντείας, με την οποία φέρει τόσα κοινά χαρακτηριστικά. Είτε τελείται με, είτε χωρίς καθρέφτη, πάντα λαμβάνει χώρα σ' ένα πηγάδι, απ' το οποίο οι νεκροί ξεπηδούν μια και μοναδική μέρα το χρόνο για να ψιθυρίσουν τα μυστικά τους.

Στοιχειωμένα πηγάδια

Πέραν του θρακικού εθίμου, θρύλοι για πηγάδια υπήρχαν στο παρελθόν σε κάθε μέρος της ελληνικής υπαίθρου. Ιστορίες για "στοιχεία" που κατοικούσαν μέσα σ' αυτά, κυκλοφορούσαν από στόμα σε στόμα τα παλαιότερα χρόνια. Μια απ' αυτές μας λέει ότι στη Χίο, κοντά στον Άγιο Ευστράτιο, βρίσκεται ένα αβαθές πηγάδι, που όμως είναι γεμάτο στοές και καμάρες. Σχεδόν κάθε νύχτα, τα μεσάνυχτα, βγαίνει μέσα απ' το πηγάδι ένας μυστηριώδης άντρας, καβάλα σ' ένα άγριο άλογο. Τρέχει γρήγορα στους δρόμους της περιοχής και ύστερα από λίγο ξαναπηδά μες στους σκοτεινούς λαβυρίνθους του πηγαδιού. Κανείς δεν ξέρει

ποιος (ή τι) είναι και λέγεται πως, όποιος πιεί νερό απ' το πηγάδι του άγνωστου καβαλάρη, τρελαίνεται. Επίσης στη Χίο, σ' ένα άλλο πηγάδι, λέγεται ότι έβγαινε και καθόταν στο στόμιο ένα μαύρο στοιχειό, που όμως θεωρούταν άκακο. Κανέναν δεν πείραζε και όταν έβλεπε μια όμορφη κοπέλα, την καλούσε να πάει κοντά του. Αν το κορίτσι δεχόταν, της έκανε πολλά δώρα, αν αρνιόταν, ξανάπεφτε μες στο πηγάδι, λυπημένο για την απόρριψη. Στη Νάξο πάλι, το στοιχειό του πηγαδιού δεν είναι ανθρωπόμορφο, αλλά ζωόμορφο: στο πηγάδι "Κρηνί", στον Απείρανθο της Νάξου, κατοικεί ένα στοιχειό, που παρουσιάζεται κάθε φορά και ως διαφορετικό ζώο, ενώ στο πηγάδι "Καραβά", το στοιχειό είναι μια γάτα που... υφαίνει. Τέτοιες περίεργες ιστορίες αφθονούν στις σελίδες της ελληνικής λαογραφίας, όπως βλέπουμε και στις "Παραδόσεις" του Ν. Πολίτη. Στη Θεσσαλία, στην περιοχή Ορθή Πέτρα, ο θρύλος λέει ότι υπήρχε πηγάδι με πεντακάθαρο νερό, που όμως κατοικούταν από ένα πολύ επικίνδυνο στοιχειό. Η Λάμια (άλλοι την αποκάλεσαν "Δαιμόνισσα") που κοιμόταν μες στο πηγάδι είχε καταδικάσει πολλούς και πολλές στα μαύρα βάθη του, γι' αυτό και η περιοχή θεωρούταν καταραμένη. Κανείς δεν τολμούσε να πλησιάσει το πηγάδι: το δαιμονικό στοιχειό τον άρπαζε και τον έστελνε στο θάνατο. Μόνο έναν δεν κατάφερε να σκοτώσει: έναν ωραίο άντρα, που είχε δει από μακριά κι έβαλε σκοπό να θανατώσει και κείνον. Πήρε την μορφή μιας πανέμορφης γυναίκας και, θέλοντας να παρασύρει τον νεαρό, άρχισε να κλαίει κοντά στο πηγάδι της. Μόλις ο νέος είδε την άγνωστη κοπέλα, τη ρώτησε γιατί κλαίει. Του εξήγησε ότι έχασε στο πηγάδι το χρυσό της δαχτυλίδι, καθώς έσκυβε να πάρει νερό. Ο νέος της υποσχέθηκε να της φέρει το δαχτυλίδι της, αφού την έβαλε να του υποσχεθεί κι αυτή ότι έπειτα θα τον παντρευόταν. Δεν ήξερε ότι η πανέμορφη μελαχρινή, ήταν στην πραγματικότητα η φρίκη που κατοικούσε στον πάτο του πηγαδιού. Ανυποψίαστος, βούτηξε στο καταραμένο πηγάδι. Όσο πιο βαθιά κατέβαινε όμως, τόσο ο τρόμος έσφιγγε την ψυχή του, γιατί αντί για δαχτυλίδι, έβλεπε νερόφιδα και νεκροκεφαλές... Κι όταν έκανε ν' ανέβει

στην επιφάνεια, είδε τη φριχτή όψη του θηλυκού στοιχειού. Δεν έμοιαζε πια με την ωραία άγνωστη και μες απ' το αποκρουστικό του γέλιο ξεπετάγονταν σουβλερά δόντια... Ένας άλλος θρύλος, μας έρχεται απ' την Καρδίτσα: Στο χωριό "Γοργοβίτες" Καρδίτσας, υπάρχει ένα πηγάδι που λέγεται "το πηγάδι της Παναγίας". Την περίοδο της Τουρκοκρατίας, πέρασε μια μέρα απ' το σημείο εκείνο ο Τούρκος μπέης και θέλησε να πιει νερό. Το πηγάδι ήταν καλοχτισμένο, με μια μεγάλη πέτρα στο στόμιο του και ο Τούρκος το θαύμασε: "Μπρε, ποιος Γκιαούρης έφερε την κοτρόνα εδώ;" Πριν τελειώσει τα λόγια του, η πέτρα του πηγαδιού ράγισε απ' το "κακό μάτι" του μπέη. Το πηγάδι παραμένει ραγισμένο ως σήμερα. Η πιο παράξενη, ίσως, ιστορία μας έρχεται από την Κρήτη. Συγκεκριμένα, απ' την περιοχή "Θραψανό" και αφορά το θρύλο της Παναγίας της Πηγαδιώτισσας. Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με κάποιο στοιχειό, αλλά με ένα θαύμα (;) που λαμβάνει χώρα έξω απ' την εκκλησία. Συγκεκριμένα, αν τύχει και πέσει στο πηγάδι άνθρωπος, όχι μόνο δεν πνίγεται, αλλά το πηγάδι "ξερνάει" το νερό του, με αποτέλεσμα ο άνθρωπος να βγαίνει απ' το πηγάδι σώος και αβλαβής. Το θρύλο μας σώζει ο Αντρέας Κορνάρος στη διαθήκη του, που έγραψε στις 10/3/1611 και επαναφέρει ο λαογράφος Βασίλης Χαρωνίτης: "Σ' ένα χωριό της Κρήτης, το λεγόμενον Θραψανόν, είναι ναός της Υπεραγίας και τον ονομάζουν η Κυρία η Πηγαδιώτισσα. Έμπροσθεν της εκκλησίας βρίσκεται ένα πηγάδι, τέσσερα μέτρα βαθύ...Σε τούτο το πηγάδι γίνεται θαύμα εξάισιον από την χάριν και την δύναμιν της Υπεραγίας Θεοτόκου και δια αυτό την αποκαλούσιν "Πηγαδιώτισσα". Διότι πολλάκις συνέβη κι έπεσε έσω άνδρας ή γυναίκα, καθώς σπρώχνουν ο ένας τον άλλον, ποιος να γεμίσει πρώτος την στάμναν και - ω θαύμα εξάισιον - ξεχειλίζει το ύδωρ εις το χείλος του πηγαδιού και βγάξει τον άνθρωπον υγιή τε και άβλαβον..." Ο Εμμανουήλ Μαυραντωνάκης αναφέρει τη μαρτυρία του, σύμφωνα με την οποία ήταν μόλις 14 ετών όταν πήγε μια μέρα στη γιαγιά του, να πάρει σταφίδες. Του ζήτησε να πάει να της φέρει μια σακούλα αλεύρι και ο νεαρός καβάλησε

το γάιδαρο και πήγε. Μόλις έφτασε στο πηγάδι στάματσε, να δροσιστεί το ζωντανό και ο ίδιος, μόλις όμως καθαλίκεψε ξανά το γάιδαρο, αυτός τινάχτηκε και τον πέταξε μες στο πηγάδι. Προτού προλάβει να τρομοκρατηθεί, τα νερά φούσκωσαν και τον πέταξαν έξω. Διηγήθηκε την περιπέτεια του στους γονείς του, που πήγαν αμέσως κι έκαναν την προσευχή τους στην Πηγαδιώτισσα. Εδώ αξίζει ν' αναφερθεί πως ένα παρεμφερές φαινόμενο παρατηρείται και σ' ένα άλλο πηγάδι, εκτός του ελληνικού χώρου. Στην Εσθονία, στην περιοχή Tuhala, βρίσκεται το "πηγάδι των μαγισσών" (Witches Well). Η ημερομηνία ίδρυσης του χρονολογείται πάνω από τρεις χιλιάδες χρόνια πριν. Έχει πολύ μικρό βάθος (σχεδόν 2,5 μέτρα), αλλά μετά από δυνατή βροχή το νερό ξεχειλίζει και πλημμυρίζει όλη τη γύρω περιοχή. Οι επιστήμονες τεκμηριώνουν απόλυτα το φαινόμενο, καθώς ο υπόγειος ποταμός δεν αντέχει να συγκρατήσει το νερό που εισέρχεται από τις βροχοπτώσεις και το "ξερνάει" μέσω του στομίου του πηγαδιού. Καταρρίφθηκαν έτσι οι πεποιθήσεις των ντόπιων, που τα παλιότερα χρόνια πίστευαν ότι για τις πλημμύρες ευθύνονταν οι μάγισσες που ζούσαν στο υπέδαφος. Μια άλλη παράδοση καταγράφει ο Νικόλαος Πολίτης και λέγεται "Η Οσκιά της Γριάς". Σε μια γειτονιά της Ερμούπολης, είχε πεθάνει η μητέρα μιας γυναίκας και οι γειτόνισσες της είχαν μαζευτεί τη νύχτα σ' ένα διπλανό σπίτι κάτω από μια αναμμένη λάμπα κι έκαναν "νυχτέρι". Έξω από το σπίτι υπήρχαν τρία πηγάδια και μάλιστα σε αρκετή απόσταση μεταξύ τους. Έβλεπαν, λέει, μια σκιά να βγαίνει σαν ατμός έξω από κάθε πηγάδι, σχηματίζοντας κάτι σαν ζοφερό σύννεφο. Ήταν, άραγε, η ψυχή της νεκρής μητέρας; Κάπου εδώ όμως τίθεται ένα ερώτημα: Βάσει των λαϊκών αντιλήψεων της παλαιότερης εποχής, είναι οι Σκιές που υποτίθεται ξεπηδούν απ' το βάθος των πηγαδιών; Ή είναι τα πηγάδια, που απ' τη φύση τους σχηματίζουν έναν δίαυλο εκτόνωσης και "αναπνοής" του ενεργειακού πεδίου που συσσωρεύεται στην επιφάνεια του πλανήτη; (J. Bright, Μυστική Ελλάδα τ. 9). Μήπως η διάνοιξη ενός πηγαδιού δημιουργεί ταυτόχρονα έναν "δρόμο" ανάμεσα στην επιφάνεια της γης και τα κατώτερα στρώματα της, επιτρέποντας έτσι

να "ανέβουν" προς τα πάνω διάφορες μορφές ενέργειας; Λαμβάνοντας υπόψιν αυτήν τη θεωρία, θα μπορούσαμε ίσως να ισχυριστούμε ότι το πηγάδι είναι μία πύλη, ένα τούνελ όπου στο ένα του άκρο υπάρχει ο κόσμος μας, όπως τον ξέρουμε, ενώ στη σκοτεινή του πλευρά, στο βάθος, οι "κοιμισμένες" μορφές ενέργειας (και όχι τρομακτικά πλάσματα του κινηματογράφου) της γης, που αναδύονται μέσω του πηγαδιού στην επιφάνεια, ακριβώς όπως ξεπηδά η "κοιμισμένη" λάβα από τον κρατήρα ενός ηφαιστείου.

Η άλλη πλευρά του καθρέφτη

"Είμαι εγώ που κοιτάζω μέσα, η είναι αυτός ο άλλος που κοιτάζει έξω; Και ποιος τελικά είμαι εγώ, που κοιτάζω ποιον;" Μια ερώτηση και ο καθρέφτης γίνεται πύλη για την είσοδο μας σε ανεξερεύνητα εσωτερικά μονοπάτια. Μια ερώτηση, που δε θα κάναμε χωρίς την παρουσία του (Ειρήνη Λεονάρδου, "Ανεξήγητο", τ. 203). Εάν αναλύσουμε τις ψυχολογικές/αρχετυπικές προεκτάσεις του καθρέφτη, θα βρεθούμε αντιμέτωποι με μια πληθώρα πληροφοριών. Ο πατέρας της ψυχανάλυσης, Sigmund Freud, είχε πει τη φράση "Ο ψυχαναλυτής θα πρέπει να είναι εντελώς ανέκφραστος προς τον ασθενή και -όπως ένας καθρέφτης- δεν θα πρέπει να δείχνει τίποτε άλλο πέρα από αυτό που του δείχνουν". Ο Leonardo Da Vinci είχε δημιουργήσει ένα σκίτσο με μια μάγισσα να χρησιμοποιεί μαγικό καθρέφτη, ενώ ο περίφημος John Dee (μάγος, αστρολόγος και σύμβουλος της βασίλισσας Ελισάβετ) χρησιμοποιούσε έναν μαύρο καθρέφτη από οφιδιανό για επίκληση πνευμάτων, που σήμερα εκτίθεται στο Βρετανικό Μουσείο. Πέραν της Βρετανίας, "μαγικοί" καθρέφτες είχαν χρησιμοποιηθεί και στην αρχαία Αίγυπτο (αρχαιολόγοι μάλιστα είχαν ανακαλύψει καθρέφτη που είχε σκαλισμένο στη βάση του το κεφάλι του θεού - κροκόδειλου Σομπέκ), ενώ στην αρχαία Ρώμη υπήρχαν οι Specularii (= κατοπτρομάντιες). Η λέξη βγαίνει απ' το λατινικό "speculum" (κάτοπτρο, καθρέφτης), αν και με την πάροδο του χρόνου έχασε τη σημασία της και κατάντησε να σημαίνει τον κερδοσκοπό (σπεκουλαδόρος). Στο έθιμο του Καθρέφτη που αναφέραμε πιο πάνω, οι κάτοικοι έβλεπαν (;) τις μορφές των αγαπημένων νεκρών στην επιφάνεια ενός καθρέφτη ή στα νερά του πηγαδιού - ανάλογα με την παραλλαγή του εθίμου και τις περιγραφές των λαογράφων. Είτε στη μια περίπτωση είτε στην άλλη, τόσο ο κανονικός καθρέφτης, όσο και η επιφάνεια του νερού, χρησιμεύουν ως κάτοπτρο, παρέχοντας ακριβώς την ίδια δυνατότητα χρήσης σ' όσους συμμετείχαν στη νεκρομαντεία αυτή. Παρατηρούμε λοιπόν, ότι όχι μόνο ένας καθαυτός καθρέφτης, αλλά και μια επιφάνεια νερού "παγιδεύουν" τις αντανakλάσεις, προσφέροντας έτσι πληθώρα μύθων αλλά και ψυχολο-

γικής μελέτης. Ας μην ξεχνάμε τον πασίγνωστο μύθο του Νάρκισσου, ο οποίος είχε τέτοια ψύχωση με το νερένιο του είδωλο, ώστε εν τέλει οδηγήθηκε στο θάνατο. Εξίσου γνωστός είναι ο νεο - αστικός θρύλος της Bloody Mary και την υποτιθέμενη επί-

κληση του φαντάσματος μπροστά στον καθρέφτη του μπάνιου. Σε ψυχολογική κλίμακα, οι παραπάνω μύθοι αποκτούν νέα υπόσταση στα μάτια του μελετητή: Ως "Νάρκισσος" θα μπορούσε να περιγραφεί ο

καθένας από μας, αφού - ειδικά στη σημερινή εποχή των selfies και των φίλτρων του κινητού μας - η λατρεία απέναντι στο είδωλο μας καθίσταται πιο σύγχρονη από ποτέ, με ό,τι συνέπειες αυτό συνεπάγεται στην ψυχοκοινωνική συμπεριφορά. Όσον αφορά το θρύλο της Bloody Mary, ο λαογράφος Alan Dundes υποστηρίζει ότι το όλο τελετουργικό είναι άμεσα συσχετιζόμενο με τη γυναικεία περίοδο! Όντως, ο χώρος του μπάνιου, το ματωμένο φουστάνι και το τρομαγμένο κορίτσι μπροστά στον καθρέφτη, παραπέμπουν στη γυναικεία φύση και θα μπορούσε όντως ν' αποτελεί ένα "τελετουργικό" - όχι επίκλησης ενός φαντάσματος, αλλά μετάβασης: το μικρό κορίτσι γίνεται γυναίκα κι αυτό το τρομάζει. Μ' άλλα λόγια, σύμφωνα με την συγκεκριμένη ψυχολογική θεωρία, το φάντασμα της Bloody Mary στον καθρέφτη, δεν είναι τίποτα παραπάνω απ' τη μελλοντική, σεξουαλικά ώριμη εικόνα του εαυτού που βλέπει το κορίτσι στον καθρέφτη και σοκάρετε. Στον ελληνικό χώρο, είναι πολλές οι παραδόσεις και τα τυπικά που αφορούν

καθρέφτες: Μόλις κάποιος πεθάνει, σκεπάζουν τους καθρέφτες στο σπίτι του, λόγω της πεποίθησης ότι μπορεί η ψυχή τους να παγιδευτεί σ' αυτούς και να μην συνεχίσει το ταξίδι της για την άλλη πλευρά. Πέραν του φόβου ότι ο πεθαμένος μπορεί να εγκλωβιστεί σε μια ενδιάμεση διάσταση, υπήρχε και η πεποίθηση ότι, εάν το πνεύμα του νεκρού μπει

στον καθρέφτη, θα μπορούσε να "τραβήξει" μαζί και κάποιον απ' τους υπόλοιπους συγγενείς... Μια άλλη εκδοχή υποστηρίζει ότι οι καθρέφτες καλύπτονται για να μη δει ο νεκρός το πρόσωπο του και φοβηθεί...

Τέλος, ένας γιατρός έδωσε την εξήγηση ότι απλώς δεν είναι πρόπον οι πενθούντες και οι συγγενείς των να περιποιούνται την εξωτερική τους εμφάνιση τις πένθιμες στιγμές, γι' αυτό οι καθρέφτες οφείλουν να καλύπτονται.

Θα μπορούσαμε λοιπόν να ισχυριστούμε, ότι στην ελληνική - και όχι μόνο - αντίληψη, οι καθρέφτες λειτουργούν ως ψυχοπαγίδες... Όχι μόνο στην περίπτωση των θανάτων, αλλά και των γεννήσεων: Μέχρι πρότινος απέφευγαν να τοποθετούν τα κρεβάτια των μωρών μπροστά στον καθρέφτη, από φόβο ότι το γυαλί μπορεί να παγιδεύσει την ψυχή του και κατ' επέκταση αυτό να οδηγήσει στο θάνατο του βρέφους. Αλλά και τα "εφτά χρόνια γρουσουζιάς", που υποτίθεται συνοδεύουν όποιον κάνει το λάθος και σπάσει έναν καθρέφτη, οφείλονται ακριβώς σ' αυτήν την πεποίθηση - ότι δηλαδή ο καθρέφτης έχει πια απορροφήσει ένα κομμάτι της ψυχής του ιδιοκτήτη του! Μόνη "θεραπεία" για την 7χρονη γρουσουζιά είναι να σπάσεις τα ήδη σπασμένα κομμάτια σε τόσο μικρούτσικα θρύψαλα, ώστε ο καθρέφτης να γίνει σχεδόν σκόνη και να μην μπορεί ν' αντικατοπτρίσει τίποτα πια. Εκτός Ελλάδας, στον αμερικάνικο Νότο, βύθιζαν τα σπασμένα κομμάτια στο τρεχούμενο νερό, ώστε τυχόν κακοτυχία να παρασυρθεί μακριά.

Ο καθρέφτης της γοργόνας κι άλλοι "γυάλινοι" θρύλοι:

Οι σειρήνες των παλιών ναυτικών μύθων υποτίθεται κάθονταν στα βράχια, τραγουδούσαν μαγικά και κρατούσαν καθρέφτες. Ο μύθος αυτός από μόνος του μας δίνει πληθώρα ψυχολογικών εκτάσεων: Το μοτίβο της σειρήνας (= γυναίκα - παγίδα) συνδέεται μ' αυτό της ρηχότητας και της ματαιοδοξίας (= καθρέφτης). Το α-

ποτέλεσμα είναι ο "πνιγμός" του αρσενικού, που – αδύναμο πια από πυγμή και βούληση - "βυθίζεται" στην (αυτο)καταστροφή, εξαιτίας του πονηρού θηλυκού. Γενικά, οι μύθοι και τα παραμύθια που περιέχουν το μοτίβο του καθρέφτη είναι άφθονα. Στην ελληνική μυθολογία, ο Πυθαγόρας είχε διδαχθεί τη μαντική τέχνη απ' τις μάγισσες της Θεσσαλίας, έχοντας στραμμένο έναν καθρέφτη προς το φεγγάρι. Οι ίδιες δε, έγραφαν τις προβλέψεις τους πάνω στην επιφάνεια του καθρέφτη χρησιμοποιώντας αίμα.. Στην αρχαία Κίνα, λέει ο Θρύλος, ο κόσμος μας κι ο κόσμος του Καθρέφτη ήταν ένα... Υπήρχε δυνατότητα επικοινωνίας και μετάβασης απ' τον έναν κόσμο στον άλλο και οι δυο τους συνυπήρχαν ειρηνικά. Μέχρι την ημέρα, που τα όντα στον Καθρέφτη άρχισαν να γίνονται απειλητικά για τους ανθρώπους και η επικοινωνία μαζί τους μη ασφαλής. Οι άνθρωποι κατάλαβαν πως τα πλάσματα του καθρέφτη ήταν χαοτικά και ο κόσμος τους το Χάος... Και καθώς ο κόσμος του Καθρέφτη άρχισε να απειλεί την υπόσταση του δικού μας, επενέβη ο Κίτρινος Αυτοκράτορας. Εκφωνώντας ένα πανίσχυρο ξόρκι, εγκλώβισε τις Σκιές στον κόσμο του Καθρέφτη και διέκοψε τις προσπάθειες. Τις ανάγκασε να ζουν εκεί υπνωτισμένες, καταδικασμένες να μιμούνται μηχανικά τις κινήσεις των θνητών, κάθε φορά που αυτοί κοιτάζουν το είδωλο τους στον καθρέφτη, μπροστά απ' την κλειστή πύλη του. Όμως, παρόλο που το ξόρκι του μάγου αυτοκράτορα ήταν πανίσχυρο, δεν ήταν αιώνιο. Έτσι, λέει ο μύθος, θα έρθει η μέρα που οι Σκιές του καθρέφτη θα ξυπνήσουν απ' τον υπνωτισμό τους, οι πύλες θα σπάσουν και τα όντα του Χάους θα ξεχυθούν στον κόσμο μας... Στο μεσαίωνα, ήταν αποθαρρυντική η χρήση του καθρέφτη για τις απλές κοπέλες, καθότι θεωρούταν εργαλείο που χρησιμοποιείται στη μαγεία (και όντως χρησιμοποιείται). Υπάρχουν μεσαιωνικές γκραβούρες που απεικονίζουν κοπέλες να κοιτάζονται στον καθρέφτη και ακριβώς δίπλα τους να τις περιπαίζουν δαίμονες. Παρ' όλα αυτά, συνέχισε ν' αποτελεί δημοφιλές εργαλείο στα χρόνια εκείνα - μαγικό ή όχι. Πρόσωπα της υψηλής κοινωνίας, όπως η Αικατερίνη των Μεδίκων και ο Ερρίκος ο IV,

φέρεται να είχαν "μαγικούς" καθρέφτες, απ' τους οποίους ζητούσαν συμβουλές, όπως ακριβώς δηλαδή έκανε η σατανική μητριά της Χιονάτης, στο ομώνυμο παραμύθι. Γενικά, ο Σατανάς δεν είναι άσχετος με τους καθρέφτες... Και παρόλο που δεν αποτελούν τίποτα περισσότερο από ένα κράμα γυαλιού και ασημιού, υπάρχει μια φράση που λέει: "αν κοιτάξεις διαρκώς στον καθρέφτη, θα δεις τον διάβολο..."

1) Νεκρομαντεία στη σύγχρονη Θράκη: Το παράδοξο έθιμο του καθρέφτη. Ζήσης Φυλλαρίδης, "Σκοτεινή Ελλάδα" (ειδ. έκδοση του περιοδικού "Μυστική Ελλάδα")

2) Ο Πηγαδισμός των Ψυχών στη Θράκη. Ιωάννης Καρουφυλλάκης, περιοδικό "Mystery", τ. 80

3) Τα δαιμονονήσια του Αιγαίου: Στοιχειωμένα πηγάδια. Παναγιώτης Δευτεραίος, περιοδικό "Mystery", τ. 92

4) Μαύρες πύλες στην Ελλάδα: Οι τόποι εμφάνισης των σκοτεινών όντων. Jonathan Bright, "Μυστική Ελλάδα", τ. 9

5) Η Κρήτη των Θρύλων: Η Πηγαδιώτισσα. Βασίλης Χαρωνίτης, εκδ. Κρητικά Γράμματα

6) Μύθοι και θρύλοι της Θεσσαλίας: Το πηγάδι της Παναγίας, Μαρούλα Κλιαφα εκδ. Κέδρος

7) Το πηγάδι της Δαιμόνισσας, Δημ. Λαγός . Περιοδικό "mystery", τ. 5

8) Καθρέφτη, καθρεφτάκι μου. Ειρήνη Λεονάρδου. Περιοδικό "Ανεξήγητο" τ. 203

Πως Μπορώ να Συμμετέχω στο **UNLOCKING** **THE TRUTH**

Το Unlocking the Truth σας δίνει το βήμα.

Αν θέλεις να εκφράζεσαι μέσα από τις λέξεις και έχεις όρεξη, μεράκι, και επιθυμείς να γίνεις κομμάτι μας, μπορείς τώρα να έχεις το δικό σου χώρο για να καταθέσεις με το προσωπικό σου άρθρο, σκέψεις και προβληματισμούς που ενδιαφέρουν το κοινό, με σεβασμό στη νοημοσύνη, την αντίθετη άποψη, την ελεύθερη σκέψη, και την ευαισθησία του αναγνώστη.

Το περιοδικό θα φροντίσει για την αυτούσια δημοσίευσή του.

Μπορείς επίσης να στείλεις φωτογραφίες που θες να περιλαμβάνει το άρθρο σου.

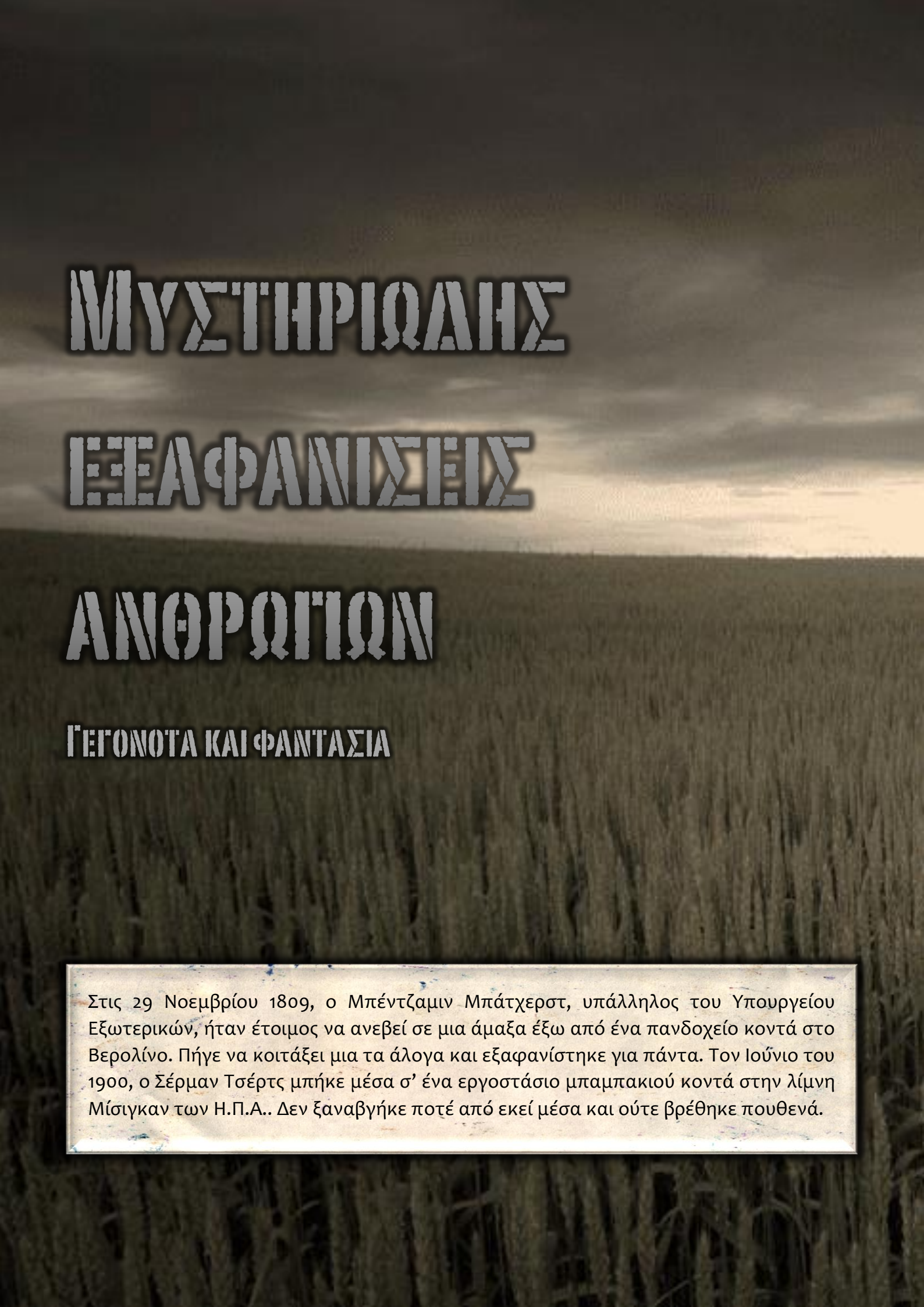
Απαραίτητες προϋποθέσεις:

- Το κείμενο να μην ξεπερνάει τους 1500 χαρακτήρες.
- Να αποτελεί πρωτότυπο κείμενο.
- Να είναι γραμμένο στα ελληνικά.
- Να υπάγεται στη θεματολογία και το ύφος του περιοδικού.
- Να περιλαμβάνεται βιβλιογραφία με τις έντυπες ή ηλεκτρονικές πηγές.
- Να μην χρησιμοποιήσετε το βήμα που σας δίνει το Unlock the Truth για να κάνετε κάποιο είδος αποκάλυπτης προπαγάνδας για το συγκεκριμένο περιοδικό, πίστη ή σύστημα που υποστηρίζετε.

Διατηρούμε το δικαίωμα να μην δημοσιεύσουμε το άρθρο σας, αν δεν πληροί τις παραπάνω προϋποθέσεις ή αν κρίνουμε ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να το κάνουμε αυτό (παραβίαση νόμων, σοβαρά αρνητικά συναισθήματα σε κάποιες ομάδες ανθρώπων οι οποίοι θίγονται σημαντικά από το άρθρο σας κ.α.)

Στείλτε το άρθρο, την εργασία ή την μελέτη σας στο e-mail του περιοδικού: UtTmagazine2017@gmail.com

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ

ΕΞΑΦΑΝΙΣΕΙΣ

ΑΝΘΡΩΓΙΩΝ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Στις 29 Νοεμβρίου 1809, ο Μπέντζαμιν Μπάτχερστ, υπάλληλος του Υπουργείου Εξωτερικών, ήταν έτοιμος να ανεβεί σε μια άμαξα έξω από ένα πανδοχείο κοντά στο Βερολίνο. Πήγε να κοιτάξει μια τα άλογα και εξαφανίστηκε για πάντα. Τον Ιούνιο του 1900, ο Σέρμαν Τσέρτς μπήκε μέσα σ' ένα εργοστάσιο μπαμπακιού κοντά στην λίμνη Μίσιγκαν των Η.Π.Α.. Δεν ξαναβγήκε ποτέ από εκεί μέσα και ούτε βρέθηκε πουθενά.

Μυστήρια και φαινομενικά τυχαία φαινόμενα, όπως αυτά, αποτέλεσαν το υλικό ενός βιβλίου του Αμερικανού Τσαρλς Χού Φορτ με τίτλο «Το Βιβλίο των Κολασμένων» (1919). Το περίφημο αυτό βιβλίο του είναι μια συλλογή από καλά επιβεβαιωμένες ιστορίες, με μερικούς υπαινιγμούς ότι ο φυσικός κόσμος δεν είναι παρά μια φάρσα που εκδηλώνεται με βροχές από βατράχια, αλλά και από ανθρώπους που εξαφανίζονται και ανθρώπους που έρχονται από το πουθενά. Ο Φορτ επινόησε τη λέξη «τηλεμεταφορά» για να περιγράψει τη βίαιη απόσπαση ενός ανθρώπου ή πράγματος από ένα μέρος – ή από ένα επίπεδο ύπαρξης – προς ένα άλλο από δυνάμεις άγνωστες και αόρατες. Ανάλογα με το γούστο του καθενός, οι δυνάμεις αυτές αποδόθηκαν στο Θεό, στο Διάβολο, σε πνεύματα, νεράιδες και φυσικά σε εξωγήινους.

Η εξαφάνιση του Ντέιβιντ Λάνγκ

Μία ιστορία για «μυστηριώδης εξαφανίσεις» που αναφέρετε συχνά είναι εκείνη του Ντέιβιντ Λάνγκ. Ο Ντέιβιντ Λανγκ εξαφανίστηκε στις 23/9/1880 μπροστά σε πέντε αυτόπτες μάρτυρες, όπως λέει η ιστορία. Πρόκειται ίσως για την πιο φημισμένη ιστορία εξαφάνισης που έχει γραφτεί από τόσους πολλούς συγγραφείς που ο κατάλογος των ονομάτων τους θα έμοιαζε με who is who συγγραφέων σε θέματα του παραφυσικού. Όπως φαίνεται ο Λανγκ περπατούσε μέσα στο λιβάδι, που αποτελούνταν από 16 εκτάρια, μπροστά στο μεγάλο, γεμάτο κληματαριές αγρόκτημα του στον Παλιό Δρόμο του Κόττονταουν κοντά στο Γκάλλατιν της κομητείας Σάμνερ του Τενεσί των ΗΠΑ, όταν ένα μονοπάτι έστριψε μέσα στο μακρύ δρομάκι που οδηγούσε στο σπίτι. Μέσα ήταν ένας φίλος της οικογένειας, ο Δικαστής Αύγουστος Πεκ, και ο γαμπρός του, που λεγόταν Ουέντ, από το Άκρον του Οχάιο. Ο Λανγκ κούνησε το χέρι του και άρχισε να βηματίζει προς το σπίτι. Δεν είχε προχωρήσει πολύ όταν ξαφνικά χάθηκε. Τη μια στιγμή ήταν εκεί, την άλλη δεν ήταν. Ο Λανγκ είχε εξαφανιστεί από το πρόσωπο της γης. Και οι πέντε μάρτυρες έτρεξαν στο σημείο που είδαν τελευταία τον Λανγκ, αλλά δεν υπήρχε τίποτα που θα μπορούσε να κρυφτεί από πίσω ή από κάτω. Το χωράφι περιείχε μόνο κοντό γρασίδι. Οι ενήλικες έψαξαν γρήγορα στην περιοχή για άλλες πιθανές ενδείξεις, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Μέχρι το βράδυ όλοι οι γείτονες συμμετείχαν στην αναζήτηση του με φανάρια, ελέγχοντας κάθε σημείο του χωραφιού, χωρίς όμως να βρεθεί κανένα στοιχείο. Τις εβδομάδες μετά την παράξενη εξαφάνιση, η κυρία Λανγκ ήταν κλινήρης με σοκ. Ο επιθεωρητής της κομητείας επιβεβαίωσε ότι το έδαφος στο χωράφι ήταν απόλυτα συμπαγές, χωρίς σπηλιές. Κανείς δεν είχε απαντήσεις για αυτό που συνέβη. Μήνες μετά την εξαφάνιση, το 1881, τα παιδιά του Λανγκ παρατήρησαν ότι το γρασίδι στον τόπο εξαφάνισης του πατέρα τους είχε γίνει παράξενο και κίτρινο. Σχημάτισε έναν κύκλο με διάμετρο δεκαπέντε ποδιών. Η Σάρα κάλεσε τον πατέρα της και, φαινομενικά ως αποτέλεσμα, και τα δύο παιδιά τον άκουσαν αμυδρά να

ζητά βοήθεια, ξανά και ξανά, έως ότου η φωνή του χάθηκε. Δεν υπήρξε ποτέ κηδεία ή μνημόσυνο για τον Λανγκ. Η κυρία Λανγκ δεν ανέκαμψε ποτέ πλήρως, και λίγα χρόνια αργότερα πέθανε. Το σπίτι πωλήθηκε και τα παιδιά πήγαν στη Βιρτζίνια για να ζήσουν με τους παππούδες τους.

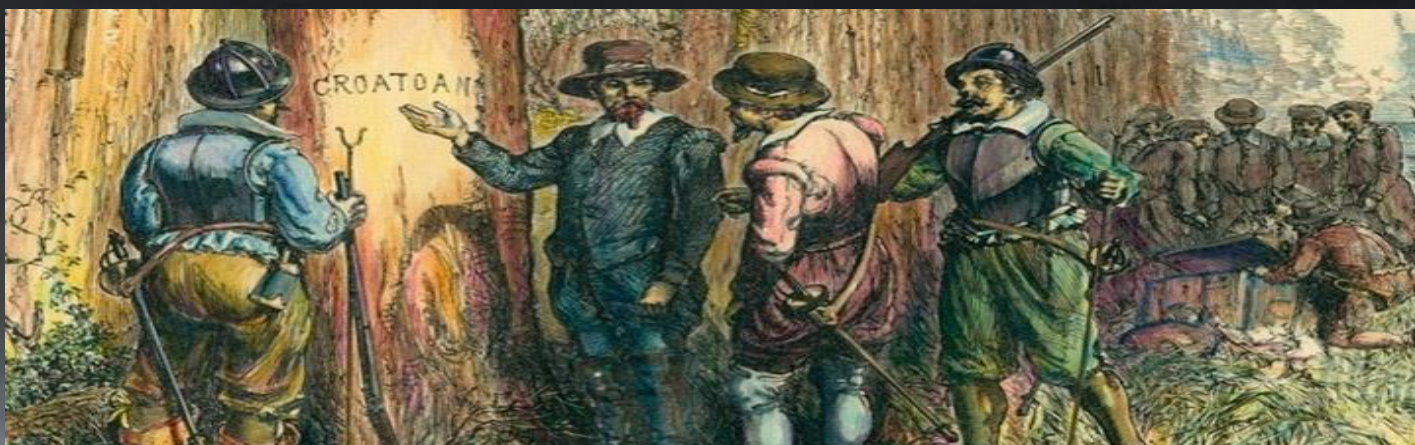
Οι ιεραποστολικές πτήσεις της μοναχής Μαίρης

Πολλές φορές ο «τηλεμεταφερόμενος» φαίνεται να βρίσκεται σε δύο μέρη συγχρόνως – ένα φαινόμενο που θα μπορούσαμε να το πούμε «διπλή παρουσία». Μια τέτοια περίφημη περίπτωση συνέβη το 1620 όταν μια νεαρή μοναχή, η Αδελφή Μαίρη στην Αγκρέντα της Ισπανίας, έφερε σε αμχανία τις μεγαλύτερες μοναχές με τις επίμονες ιστορίες της για ιεραποστολικές «πτήσεις» στους ινδιάνους του Τζουμάνο του Μεξικού· ισχυριζόταν ότι έκανε συχνά αυτό το ταξίδι των 3.200 χλμ.. Κανένας δεν την έπαιρνε στα σοβαρά, ιδιαίτερα γιατί δεν έλειπε από το μοναστήρι της Αγκρέντα και υποστήριζε την απίθανη άποψη ότι, κατά την διάρκεια της «πτήσης» της, πρόσεξε ότι η γη ήταν στρογγυλή... Κι όμως ο επίσημος ιεραπόστολος της παπικής εκκλησίας στο Τζουμάνο, ο Πατέρας Αλόντσο ντε Μπενεβίντες, παραπονέθηκε στον Πάπα το 1622 ότι οι ινδιάνοι είχαν ήδη δεχτεί την Καθολική πίστη από μια μυστηριώδη «γυναίκα ντυμένη στα μπλε» που τους είχε χαρίσει κομποσχοίνια, σταυρουδάκια, ακόμα κι ένα δισκοπότηρο – που έδειχνε ότι προερχόταν από το μοναστήρι της Αγκρέντα. Όταν ανακρίθηκε από τον Πατέρα Μπενεβίντες, η Αδελφή Μαίρη αποκάλυψε ότι γνώριζε καλά τον τρόπο ζωής των ινδιάνων καθώς και την γλώσσα τους και περιέγραψε ορισμένα άτομα της φυλής με μεγάλη ακρίβεια. Όπως οι περισσότερες ιστορίες τηλεμεταφοράς, η ιστορία της Αδελφής Μαίρης και της ιεραποστολικής δραστηριότητας της φαίνεται ότι δεν επιδέχονται κατάταξη ή ανάλυση. Το γεγονός ότι «είδε» ότι η γη είναι στρογγυλή δείχνει κάποιο είδος αστρικού ταξιδιού, το δισκοπότηρο όμως ήταν στερεό.

Η χαμένη αποικία

Η εντυπωσιακή ιστορία της «χαμένης αποικίας» είναι ένα άλλο μυστήριο. Ο μύθος έχει πολλές παραλλαγές, αλλά μια τυπική περιγραφή δίνει ο συγγραφέας Μάικελ Χάρρισον στο βιβλίο του «Εξαφανίσεις» (1981), που επαναλαμβάνει πολλούς δημοφιλείς μύθους για ανθρώπους που υποτίθεται ότι εξαφανίστηκαν κάτω από μυστηριώδεις συνθήκες. Σύμφωνα με τον Χάρρισον, το Μάρτιο του 1584 ο Σερ Γουώλτερ Ράλεϊ πήρε την εντολή από την Βασίλισσα Ελισάβετ να ιδρύσει την πρώτη Αγγλική αποικία στη

νήσο Ρόανοκ, έξω από τις ακτές της σημερινής Βόρειας Καρολίνας. Ο ίδιος ο Ράλεϊ δεν πήγε ποτέ στην Βόρεια Αμερική αν και ηγήθηκε αποστολών το 1595 και το 1617 στον ποταμό Ορινόκο στην Νότια Αμερική, που αναζητούσαν την μυθική πόλη του Ελ Ντοράντο. Τον Απρίλιο του 1584 ο Ράλεϊ έστειλε μια αποστολή με αρχηγούς τον Φίλιπ Αμάντας και Άρθουρ Μπάρλοου, να εξερευνήσουν την ανατολική ακτή της Βόρειας Αμερικής. Έφτασαν στο νησάκι του Ροανόκε στις 4 Ιουλίου και σύντομα συνήψαν σχέσεις με τους ιθαγενείς. Τους Σεκόταν και τους Κροατάνς. Ο Ράλεϊ οργάνωσε μια δεύτερη αποστολή με αρχηγό τον Σερ Ρίτσαρντ Γκρένβιλ. Ο στόλος του Γκρένβιλ έφυγε από το Πλύμουθ στις 9 Απριλίου 1585 με πέντε μεγάλα πλοία. Κατά την διάρκεια των πρώτων εξερευνήσεων στην ενδοχώρα και των οικισμών των ιθαγενών, οι Άγγλοι κατηγόρησαν τους ιθαγενείς ενός χωριού για κλοπή ενός ασημένιου κυπέλου. Σε αντίποινα οι άποικοι κατέλαβαν και έκαψαν το χωριό των ιθαγενών. Παρά το γεγονός και την έλλειψη τροφίμων, ο Γκρένβιλ αποφάσισε να αφήσει τον Λέιν και 107 άνδρες να χτίσουν μια αποικία στο βόρειο άκρο του νησιού Ροανόκε, υποσχόμενος πως θα γύριζε τον Απρίλιο του 1586, με περισσότερους άνδρες και τρόφιμα. Ο Απρίλιος του 1586 πέρασε χωρίς ίχνος του Γκρένβιλ και του στόλου του με τα φρέσκα εφόδια και ενισχύσεις. Εντωμεταξύ ο Ιούνιος που ακολούθησε ήταν άσχημος καθώς οι ιθαγενείς ζητώντας εκδίκηση για την καταστροφή του χωριού επιτέθηκαν στο οχυρό. Οι άνδρες αντιμετώπισαν την επίθεση νικηφόρα. Λίγο μετά την επίθεση ο διαβόητος κουρσάρος Σερ Φράνσις Ντρέικ γυρίζοντας από μια επιδρομή πέρασε από το νησί του Ροανόκε και σταμάτησε για λίγο να ξεκουράσει το πλήρωμά του. Προσφέρθηκε να μεταφέρει όσους από τους αποίκους το επιθυμούσαν πίσω στην Αγγλία. Από ότι φαίνεται όλοι δέχτηκαν. Ο στόλος του Γκρένβιλ με τα εφόδια έφτασε λίγο μετά την αναχώρηση του Ντρέϊκ. Βρήκε την αποικία όμως εγκαταλελειμμένη και επέστρεψε στην Αγγλία αφήνοντας πίσω μια μικρή ομάδα 15 αντρών. Το 1587 ο Ράλεϊ έστειλε νέα ομάδα από 115 αποίκους για να φτιάξουν μια αποικία

στον κόλπο του Τσέζαπικ. Αρχηγός τους ήταν ο Τζον Γουάιτ, ένας καλλιτέχνης και φίλος του Ράλεϊ, που είχε συμμετάσχει και στις προηγούμενες αποστολές στο Ροανόκε και ο οποίος διορίστηκε ως ηγέτης της αποικίας. Ο Γουάιτ αποκατέστησε τις σχέσεις με τους ιθαγενείς Κροατάν και άλλες φυλές με εξαίρεση εκείνη που της είχαν κάψει το χωριό. Λίγες ημέρες μετά ένας από τους αποίκους σκοτώθηκε από ιθαγενείς ενώ έψαχνε για καβούρια. Οι άποικοι έπεισαν τον κυβερνήτη Γουάιτ να επιστρέψει στην Αγγλία και να εξηγήσει την δύσκολη κατάσταση στην οποία βρισκόταν η αποικία ζητώντας βοήθεια. Ο Γουάιτ φεύγοντας άφησε πίσω του τους 115 αποίκους, άντρες και γυναίκες και την νεογέννητη εγγονή του, που ήταν το πρώτο παιδί Άγγλων που γεννήθηκε στην Αμερική. Λόγω του συνεχιζόμενου πολέμου με την Ισπανία, ο Γουάιτ δεν μπόρεσε να οργανώσει άλλη αποστολή για τρία χρόνια. Τελικά κατάφερε να βρει θέση σε μια αποστολή κουρσάρων που είχε οργανώσει ο Τζον Γουάιτς και ο Γουόλτερ Ράλεϊ. Συμφώνησαν να σταματήσουν στο Ροανόκε, στον δρόμο της επιστροφής. Ο Γουάιτ αποβιβάστηκε στο Ροανόκε στις 18 Αυγούστου 1590, που θα ήταν τα τρίτα γενέθλια της εγγονής του, αλλά βρήκε την αποικία εγκαταλελειμμένη. Τις πρώτες ώρες στο νησί, ο White συνειδητοποίησε πως το φρούριο της αποικίας είχε εγκαταλειφθεί. Αντίκρισε κατεστραμμένα έως και εντελώς εξαφανισμένα σπίτια, όπως και κανένα ίχνος των 90 αντρών και 17 γυναικών και 11 παιδιών. Το μόνο στοιχείο ήταν απλά μια λέξη «Κροατόαν» χαραγμένη στους κορμούς που αποτελούσαν το τείχος της αποικίας. Ο Γουάιτ υπέθεσε τότε πως οι άποικοι μετακινήθηκαν στο νησί του Κροατόαν, αλλά δεν μπόρεσε να ερευνήσει καθώς μια τεράστια καταιγίδα ερχόταν και οι άντρες που τον συνόδευαν αρνήθηκαν να συνεχίσουν και την επόμενη μέρα έφυγαν. Μία τέτοια εξαφάνιση μπορεί, συνήθως, να αποδοθεί σε κάποιον πόλεμο ή ως αποτέλεσμα επιδημίας που έσπειρε θάνατο. Ο συνδυασμός αυτών είναι κάτι που μπορεί να θεωρηθεί λογικό και πιθανό μιας και εκτός από τις άθλιες συνθήκες που επικρατούσαν τόσο κλιματικά όσο και γεωλογικά, οι Ινδι-

άνοι που ζούσαν σε κοντινές περιοχές ήταν ξεκάθαρα επιθετικοί εκτός από μία υποτιθέμενη φυλή... η φυλή των Croatoans. Όμως ο Γουάιτ και οι ναύτες του δεν βρήκαν κάποιο στοιχείο που να παραπέμπει σε τέτοια συμπεράσματα. Η επόμενη λογική εξήγηση είναι πως το νησί εκκενώθηκε από τους αποίκους. Διάφορες έρευνες που ξεκίνησαν το 2012, από ιστορικούς, σε γραπτά και χάρτες της εποχής, όπως και «τοπικές ιστορίες», παρουσιάζουν μία τέτοια κατάσταση. Διάσπαση της αποικίας σε μικρότερες ομάδες όπου κάθε ομάδα τράβηξε τον δρόμο της και κάποιες από αυτές επέζησαν. Αυτό που προβληματίζει τους ιστορικούς και τους αρχαιολόγους όμως είναι το γεγονός πως κάποια ευρήματα δεν αντιστοιχούν στην χρονική περίοδο της αποικίας και υπάρχει τεράστια απόκλιση σε ορισμένα δεδομένα. Πρακτικά δεν υπάρχουν αποδείξεις για τίποτα που να δίνει έστω την υπόνοια επιβίωσης αποίκων.

Το 5ο τάγμα Norfolk που εξαφανίστηκε χωρίς ίχνος κατά τη διάρκεια της εκστρατείας στην Καλλίπολη

Κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, μια στρατιωτική μονάδα που ήταν γνωστή ως το 5ο τάγμα του τάγματος Norfolk, «The Sandringhams», ή πιο γνωστά ως «The Norfolks», εξαφανίστηκε από το πρόσωπο της γης. Η εξαφάνιση έγινε στη χερσόνησο της Καλλίπολης, μέρος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Η εξαφάνισή τους δεν μπορούσε να υποστηριχθεί από καμία λογική θεωρία, και ως εκ τούτου, υιοθετήθηκαν οι παραφυσικές εξηγήσεις. Και όταν πρόκειται για παραφυσικό, το μυαλό των ανθρώπων μπορεί να γίνει πολύ δημιουργικό. Ο στόχος της συμμαχικής εκστρατείας στην Καλλίπολη ήταν η διασφάλιση των Δαρδανελίων, ενός φυσικού στενού που χωρίζει την Ευρωπαϊκή Τουρκία και την Ασιατική Τουρκία. Συνδέει τη Μεσόγειο με τον Εύξεινο Πόντο, παρέχοντας θαλάσσια διαδρομή προς τη Ρωσία. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Βρετανία και η Γαλλία ήθελαν να την καταλάβουν, αλλά η αμφίβια και ναυτική τους επίθεση εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατο-

ρίας τελείωσε ανεπιτυχώς. Ωστόσο, ενώ υπήρχε ακόμα ελπίδα για τους συμμάχους, στο αποκορύφωμα της αιματηρής εκστρατείας, ιδρύθηκε μια νέα στρατιωτική μονάδα, η Norfolk. Οι άντρες του συντάγματος είχαν «μεγαλώσει» μαζί και τώρα πήγαιναν μαζί στον πόλεμο. Το Σύνταγμα Norfolk αποτελούνταν από 16 αξιωματικούς και 250 άνδρες με επικεφαλής τον Sir Horace Proctor-Beauchamp. Στις 30 Ιουλίου 1915, το σύνταγμα ξεκίνησε για τη Χερσόνησο της Καλλίπολης, φτάνοντας στις 10 Αυγούστου. Μόνο δύο ημέρες μετά την άφιξή τους, το σύνταγμα έλαβε εντολή να ξεκινήσει επίθεση εναντίον των Τούρκων, η οποία αποδείχθηκε κακή απόφαση από κάθε άποψη. Πρώτα απ' όλα, πολλοί από τους άνδρες ήταν σε κακή φυσική κατάσταση λόγω ναυτίας, έλλειψης ύπνου αλλά και της ξαφνικής βίαιης υψηλής θερμοκρασίας, όπως και του ξηρού κλίματος της περιοχής. Πολλοί από αυτούς ήταν άρρωστοι με δυσεντερία και γενικά το ηθικό ήταν χαμηλό. Πάνω απ' όλα, οι προμήθειες ήταν ελλιπείς, οι χάρτες ανακριβείς, υπήρχε έλλειψη νερού, αλλά παρ' όλα αυτά επρόκειτο να επιτεθούν στους Τούρκους μαχητές στο φως της ημέρας και μέσα στο σπίτι τους. Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, οι άντρες ήταν εντελώς μπερδεμένοι, με μερικούς από αυτούς να πιστεύουν ότι ο στόχος της αποστολής ήταν να επιτεθούν στο χωριό Anafarta Saga, ενώ άλλοι πίστευαν ότι έπρεπε απλώς να «καθαρίσουν» τον δρόμο. Οι άνδρες έκαναν αμέσως ένα λάθος και χωρίστηκαν από το υπόλοιπο τμήμα της 163ης Ταξιαρχίας, γυρίζοντας σε λάθος κατεύθυνση. Αν και πρέπει να είχαν συνειδητοποιήσει το λάθος τους, οι άντρες συνέχισαν να προχωρούν προς το Κάβακ Τέπε χωρίς ενίσχυση ή υποστήριξη. Συναντήθηκαν με μια βροχή από πυροβόλα όπλα και πολλούς ελεύθερους σκοπευτές. Όμως το Σύνταγμα Norfolk, μαζί με τον συνταγματάρχη Beauchamp, κατάφεραν να ωθήσουν τους Τούρκους πίσω σε ένα δάσος με μια καταιγίδα πυροβολικού. Συνέχισαν στο καμένο δάσος - και αυτή ήταν η τελευταία που τους είδε κανείς. Το τάγμα δεν επέστρεψε ποτέ από το δάσος. Κανείς δεν επέστρεψε για να πει τι συνέβη, ούτε βρέθηκαν τα πτώματά τους. Απλώς εξαφανίστηκαν από το πρόσωπο της γης. Ο Βρετανός αρχηγ-

γός στην Καλλίπολη, στρατηγός Σερ Ίαν Χάμιλτον, ήταν εξίσου μπερδεμένος με όλους τους άλλους. Ήταν πράγματι πολύ περίεργο, ειδικά επειδή κανείς δεν φάνηκε να έχει μια πιθανή, λογική εξήγηση. Οι οικογένειες των ανδρών ήταν μπερδεμένες. Δεν είχαν τίποτα να παρηγορηθούν, απλώς φήμες και εικασίες. Η μόνη επίσημη δήλωση είναι ότι οι αγαπημένοι τους αναφέρθηκαν ως αγνοούμενοι. Η βασίλισσα Αλεξάνδρα προσπάθησε να συγκεντρώσει περισσότερες πληροφορίες από τον Αμερικανό πρεσβευτή που έδρευε στην Κωνσταντινούπολη, ρωτώντας εάν κάποιος από τους αγνοούμενους βρέθηκαν ανάμεσα στους αιχμαλώτους των Τούρκων. Επίσης, επικοινωνήσε με τον Ερυθρό Σταυρό, αλλά δεν υπήρξε κανένα αποτέλεσμα. Μετά το τέλος του πολέμου, κανένα ίχνος των ανδρών δεν βρέθηκε ποτέ σε κανένα από τα στρατόπεδα αιχμαλώτων. Είτε σκοτώθηκαν όλοι οι άντρες στη μάχη και δεν διασώθηκαν τα πτώματά τους, είτε σκοτώθηκαν σε στρατόπεδα αιχμαλωσίας, ή γνώρισαν κάποια άλλη περιεργή μοίρα, η πλήρης εξαφάνιση του τάγματος εξακολουθεί να θεωρείται μυστήριο.

Θρύλοι που πρέπει να εξετάζονται προσεκτικά

Βέβαια υπάρχουν και ορισμένες ιστορίες που ο αναγνώστης δεν χρειάζεται να είναι πολύ έξυπνος για να προσέξει ορισμένες ομοιότητες ανάμεσα τους. Ίσως όλες ή οι περισσότερες να προέρχονται από μια αρχική - ποια όμως είναι η αρχική - και είναι άραγε αληθινή;

Μια σκοτεινή νύχτα τον Νοέμβριο του 1878, ο 16χρονος Τσαρλς Άσμορ από το Κουίνσεϋ του Ιλ-λινόις, πήγε να φέρει ένα κουβά νερό από το πηγάδι της αυλής του σπιτιού του. Όταν άρχισε να γυρίσει η οικογένειά του άρχισε να ψάχνει γι' αυτόν. Στο αμυδρό, τρεμουλιαστό φως των φαναριών τους είδαν πάνω στο χιόνι τα ίχνη των παπουτσιών του παιδιού, που ξαφνικά και μυστηριωδώς σταματούσαν στη μέση του δρόμου για το πηγάδι. Ακόμα πιο μυστηριώδεις ήταν οι κραυγές του παιδιού που ζητούσε βοήθεια και που άκουγε η μητέρα του για μέρες. Μη βιάζεστε όμως. Ίσως ήταν ο 11χρονος Όλιβερ Λερτς από τον ίδιο τόπο, που χάθηκε με τον ίδιο τρόπο την

νύχτα των Χριστουγέννων του 1889 και χάθηκε αφήνοντας στο χιόνι καθαρά ίχνη από πατήματα που σταματούσαν απότομα. Ή μήπως ήταν ο Όλιβερ Τόμας από το Ράγιαντερ της Ουαλίας που πήγε να φέρει ένα κουβά νερό τη νύχτα των Χριστουγέννων του 1909 και δεν ξαναγύρισε; Κι αυτού τα ίχνη σταματούσαν στο χιόνι, στη μέση του δρόμου για το πηγάδι. Η Σαρλότ Άστον είχε την ίδια μοίρα τη νύχτα της 17 Οκτωβρίου του 1876. Επίσης ο Τζέιμς Σεττλ δεν είχε καλύτερη τύχη αφού τα ίχνη του σταματούσαν απότομα στο χιόνι μέσα στην πόλη της Νέας Υόρκης.

Φαίνεται ότι ο Άσμορ ήταν μια εφεύρεση του συγγραφέα Άμπροζ Μπίερς σε μια από τις σύντομες ιστορίες του. Ο Όλιβερ Λερτς παρουσιάστηκε σε μια φανταστική ιστορία κάποιας παλιάς εφημερίδας και η ανακρίβεια της αποδείχτηκε πολλές φορές: για παράδειγμα την περίοδο των Χριστουγέννων του 1890 δεν έπεσε χιόνι στο νότιο Μπεντ της Ινδιάνας. Όσο για το παιδί της Ουαλίας, τον Όλιβερ Τόμας, η ιστορία φαίνεται να ξεκίνησε από ένα συγγραφέα που είναι γνωστός για την μυθοποίηση των γεγονότων. Επίσης στα σχετικά αντίτυπα των Brecon County Times που κυκλοφορούσαν στην περιοχή του Ράγιαντερ, δεν ανέφεραν την εξαφάνιση κάποιου Όλιβερ Τόμας. Επίσης δεν υπάρχει καταγραφή γέννησης ή θανάτου στο Ράγιαντερ κατατεθειμένη στο ληξιαρχείο. Από αυτά μπορεί κάποιος να συμπεράνει ότι ο Όλιβερ Τόμας, σαν τον Άσμορ και τον Λερτς, είναι πλάσμα της φαντασίας κάποιου. Το ίδιο ισχύει για την Σάρλοτ Άστον και τον Τζέιμς Σεττλ.

Παρόλο που αυτές οι εξαφανίσεις που είδαμε νωρίτερα εκτείνονται σε αιώνες, τοποθεσίες, ηλικίες και περιστάσεις, υπάρχει ένα κοινό νήμα που μοιράζεται μεταξύ τους: η έλλειψη πληροφοριών για το κλείσιμο των υποθέσεων. Υπάρχουν θεωρίες, εικασίες και έρευνες, αλλά ποτέ μια αποφασιστική απάντηση.

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Γράφει ο συγγραφέας Έρικ Σμυρναίος

Τα «ατμοσφαιρικά ζώα» εμφανίζονται στις δοξασίες πολλών λαών του κόσμου, ενώ στους μύθους των περισσότερων αρχαίων λαών υπάρχουν διάσπαρτες αναφορές για πνεύματα των ανέμων και για παράξενες σύλφες και «στοιχειά» που κατοικούν στους ουρανούς.

Βαδίζουμε στον πυθμένα ενός αέρινου ωκεανού με βάθος που ξεπερνάει τα δέκα χιλιάδες μέτρα. Πάνω απ' τα κεφάλια μας απλώνεται μια αεικίνητη απεραντοσύνη από πανίσχυρα ρεύματα και ροές ενέργειας που σχηματίζουν θυσάνους δίνες και πύργους από βαμβάκι οι οποίοι χρυσίζουν στο φως του δειλινού. Αυτή είναι η γήινη ατμόσφαιρα: Έχει πάχος μεγαλύτερο από τον πιο βαθύ υδάτινο ωκεανό και όγκο πολύ μεγαλύτερο απ' όλες μαζί τις θάλασσες του γαλαξίου πλανήτη μας. Παρουσιάζει ωστόσο μια εντυπωσιακή ιδιαιτερότητα: Σε αντίθεση με την ξηρά και τη θάλασσα όπου έχουν αναπτυχθεί περίπλοκα και ακμάζοντα οικοσυστήματα, η γήινη ατμόσφαιρα, αν και φαίνεται να προστατεύει και να τρέφει τη ζωή, δεν φιλοξενεί κάποιο πλάσμα που να μπορεί να ζήσει αποκλειστικά και μόνο σε αυτή. Αυτό είναι λιγάκι παράξενο αν αναλογιστεί κανείς ότι τα βάθη των ωκεανών βρίθουν από οργανισμούς που επιβιώνουν σ' ένα αμιγές θαλάσσιο περιβάλλον όπου δεν έχουν καμία αλληλεπίδραση με το φως του ήλιου ή με τον αέρα. Η ξηρά, βαθιά μέσα της, φιλοξενεί οργανισμούς που επίσης δεν χρειάζονται τον

ατμοσφαιρικό αέρα ή το φως για να επιβιώσουν. Μέσα σε σπήλαια που είναι εντελώς απόμονωμένα απ' τον υπόλοιπο κόσμο, έχουν βρεθεί περίπλοκες αποικίες από βακτηρίδια που αποσπούν ενέργεια και θρε-

πτικές ουσίες απ' το υπέδαφος και συνθέτουν νερό απ' τα συστατικά αρχαίων πετρωμάτων που δεν έχουν νιώσει ποτέ το άγγιγμα του ήλιου. Η ατμόσφαιρα αντίθετα, εξαιρουμένων ενδεχομένως των φτερωτών εντόμων και των πουλιών που και αυτά προσγειώνονται στη Γη για να ξεποστάσουν ή να φροντίσουν τα μικρά τους, μοιάζει αλλόκοτα ακατοίκητη, μια επισκέψιμη ζώνη και όχι ένας τόπος που γεννάει τη δική του ζωή. Είναι όμως έτσι; Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που διαφωνούν με αυτή την ιδέα. Υποστηρικτές της «κρυπτοζωολογίας», η οποία κατάπιάνεται με τη συλλογή και τη μελέτη δεδομένων που αφορούν πλάσματα των οποίων η ύπαρξη δεν έχει γίνει ακόμα αποδεκτή από τη συμβατική επιστήμη, έχουν ήδη δώσει ένα όνομα στα φευγαλέα πλάσματα που υποψιάζονται ότι ευδοκιμούν στους ουρανούς μας: Τα ονομάζουν «Ατμοσφαιρικά ζώα» («atmospheric beasts»). Σύμφωνα με τους ισχυ-

ρισμούς τους, τα παράξενα αυτά όντα μπορούν και πετάνε χωρίς την βοήθεια φτερών γιατί τα σώματά τους είναι ανάλαφρα, ημί-συμπαγή και αόρατα-ως επί το πλείστον- στα ανθρώπινα μάτια. Ενδέχεται να αποτελούν γηγενείς μορφές ζωής ή να γεννήθηκαν σε ατμόσφαιρες άλλων πλανητών ή και σε διαστρικά νεφελώματα και κάπως να κατάφεραν να μεταοικίσουν στον δικό μας πλανήτη. Τα «ατμοσφαιρικά ζώα», αν υπάρχουν τελικά, μπορούν ν' αλλάξουν πουκνότητά και μέγεθός κατά βούληση, να μεταμορφωθούν για λίγο σε σκληρές μάζες που έχουν μια μεταλλική απόχρωση ή να γίνουν πολύ μεγαλύτερα και να αποκτήσουν μια νεφελώδη υφή, σε σημείο τέτοιο ώστε να γίνονται εντελώς διάφανα ή να μοιάζουν με αθώα σύννεφα. Ενδέχεται επίσης να μοιάζουν με πελώριες νεφελώδεις φάλαινες που αρμενίζουν στους ουρανούς καταναλώνοντας θρεπτικά συστατικά, σαν σύννεφα που συμπεριφέρονται κατά τρόπο ασυνήθιστο, που κινούνται πολύ γρήγορα ή που δεν ακολουθούν τη φορά του ανέμου. Μπορεί επίσης να μοιάζουν με διάφανες μέδουσες που κινούνται ανάμεσα στα σύννεφα χωρίς ορατά μέσα

προώθησης... Λέγεται επίσης ότι όταν κάποιο απ' αυτά τα πελώρια όντα πεθάνει, διαλύεται και αφήνει πίσω του μια διάφανη ζελατινώδη μάζα που έχει χρώμα πράσινο, άλικο, γκρίζο ή που ιριδίζει και πέφτει στη γη όπου και εξατμίζεται

ύστερα από λίγα λεπτά, ώρες ή μέρες το πολύ... Το τελευταίο αυτό φαινόμενο είναι απόλυτα υπαρκτό: Στην Ουαλία για παράδειγμα, η συγκεκριμένη ουσία ονομάζεται "Pwdrre ser» που σημαίνει «σαπίλα απ' τα άστρα». Άλλες ονομασίες του συγκεκριμένου φαινομένου που έχει παρατηρηθεί σε διάφορα μέρη του κόσμου είναι «ζελατινώδεις μετεωρίτες» ή «αστρικό ζελέ». Η περίεργη εκείνη ουσία εντοπίζεται πολύ συχνά πάνω σε εκτάσεις με γρασίδι ή σε κλαδιά δέντρων. Σύμφωνα με σχετικές δοξασίες, καταλήγει εκεί κατά τη διάρκεια βροχών από μετεωρίτες. Οι επιστημονικές εξηγήσεις του φαινομένου -που ωστόσο δεν έχουν επιβεβαιωθεί ακόμα πειραματικά- αποδίδουν την εμφάνισή του σε υπολείμματα σκουληκιών, βατράχων ή φρύνων ή ακόμα και στη δραστηριότητα κυανοβακτηριδίων. Σχετικές αναφορές υπάρχουν πάντως ήδη από τον 14ο αιώνα και συνεχίζονται με αμείωτη συχνότητα μέχρι τις μέρες

μας. Πέρα από όλα τα παραπάνω, τα «ατμοσφαιρικά ζώα» εμφανίζονται στις δοξασίες πολλών λαών του κόσμου. Στην Αγγλία για παράδειγμα ονομάζονται «Boneless» δηλαδή «χωρίς οστά» ή «Shapeless» (ελληνιστί «άμορφα») και μοιάζουν με μικρές αεικίνητες ομίχλες. Στα ανεμοδαρμένα νησιά Shetland τα ατμοσφαιρικά αυτά πλάσματα ονομάζονται «It» δηλαδή «Αυτό» και πιστεύεται ότι είναι κάποιου είδους οντοτήτων-νεφελωμάτων. Επίσης, στους μύθους των περισσότερων αρχαίων λαών υπάρχουν διάσπαρτες αναφορές για πνεύματα των ανέμων και για παράξενες σύλφες και «στοιχειά» που κατοικούν στους ουρανούς.

Όσο κι αν φαίνεται παράξενο, περιγραφές και μαρτυρίες για πλάσματα που κατοικούν αποκλειστικά στους ουρανούς μας υπάρχουν πραγματικά και μάλιστα προέρχονται από διάφορα μέρη του κόσμου. Στην περιοχή Ιντιάνα των Ηνωμένων Πολιτειών για παράδειγμα, το 1891, υπήρξε μια σχετική θέαση από

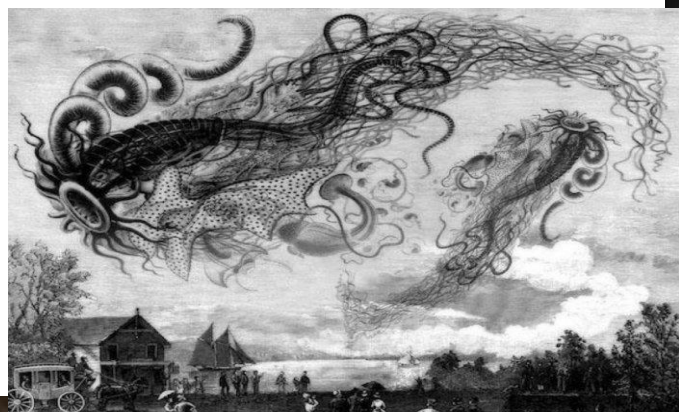

πολλούς μάρτυρες οι οποίοι περιέγραψαν ένα πελώριο πλάσμα που έμοιαζε με «δράκο» το οποίο εκδήλωσε ασυνήθιστη συμπεριφορά, φάνηκε δηλαδή να αντιδρά στο περιβάλλον του κατά τρόπο λογικό. Εντύπωση προκαλεί το ότι ο θρυλικός ερευνητής και συλλέκτης συμβάντων που αψηφούν τις εξηγήσεις της συμβατικής επιστήμης Charles Fort, αν και απέρριψε αρχικά την όλη ιστορία ως ψεύτικη, άλλαξε γνώμη ύστερα από μια ενδελεχή έρευνα των σχετικών στοιχείων και την χαρακτήρισε ως πραγματικό συμβάν. Από την Νέα Ζηλανδία, το Μεξικό, την Ιταλία και άλλα μέρη του κόσμου, κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα, υπήρξαν επίσης κάποιες αινιγματικές αναφορές που συνοδεύονται από κάποιες εξίσου εντυπωσιακές φωτογραφίες που μοιάζουν να απεικονίζουν ιπτάμενα όντα που δεν θα έπρεπε να υπάρχουν. Ένα σύντομο σερφάρισμα στο διαδίκτυο με βάση τις λέξεις «atmospheric beasts» θα σας πείσει.

Ύστερά από όλα αυτά δεν είναι να απορεί κανείς που διάφοροι συγγραφείς και ερευνητές παραφυσικών φαινομένων γοητεύτηκαν από την προοπτική του να

βρίθουν οι ουρανοί μας από μορφές ζωής που παραμένουν αόρατες στα δικά μας μάτια. Για παράδειγμα, ο συγγραφέας και ερευνητής παραφυσικών φαινομένων Ivan T. Sanderson, βρήκε την όλη ιδέα τόσο συναρπαστική που την ανέφερε σε διάφορα βιβλία του. Υπέθεσε επίσης ότι πολλές αναφορές για ιπτάμενους δίσκους στην πραγματικότητα αναφέρονταν σε «όντα πολύ χαμηλής πυκνότητας που ζουν στα σύννεφα....»

Το 1975, ο πρωτοπόρος συγγραφέας και μελετητής του φαινομένου των UFO Trevor James Constable στο βιβλίο του “The Cosmic Pulse of Life” υπέθεσε ότι πολλές θεάσεις «ιπτάμενων δίσκων» δεν αφορούν κάποια εξωγήινη τεχνολογία αλλά τεράστια αμοιβαδοειδή όντα που κατοικούν στην ατμόσφαιρα της Γης. Τα ονόμασε μάλιστα “critters.” Ο παραπάνω συγγραφέας υποψιάστηκε ότι αυτά τα όντα περνούν το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου τους σε μια κατάσταση χαμηλής πυκνότητας και μόνο όταν συμπυκνώνονται (ίσως όταν ψάχνουν για τροφή) γίνονται ορατά από εμάς. Πίστευε επίσης ότι η χρήση ραντάρ και άλλων μηχανημάτων εκπομπής ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα είχε κατά κάποιο τρόπο ενοχλήσει αυτά τα όντα και τα είχε υποχρεώσει να γίνουν περισσότερο ορατά, κάτι που εξηγεί τη ραγδαία αύξηση θεάσεων UFO τα τελευταία χρόνια. Υποψιάστηκε επίσης ότι είναι σαρκοφάγα και ότι ευθύνονται για τα πολλά και ανεξήγητα κρούσματα ακρωτηριασμού ζώων που εντοπίζονται σε όλο τον κόσμο κάθε χρόνο ή και για παράξενες εξαφανίσεις ανθρώπων. Ακόμα και ο διάσημος και καταξιωμένος αστρονόμος και ερευνητής Carl Sagan, κατά πάσα πιθανότητα άθελα του, έδωσε τροφή σ’ αυτές τις θεωρίες καθώς στο βιβλίο του “Cosmos,” στο οποίο βασίστηκε η πολύ επιτυχημένη ομώνυμη τηλεοπτική σειρά, πρότεινε την πιθανότητα ύπαρξης στις πυκνές ατμοσφαιρικές αέριων πλανητών όπως είναι ο Δίας, πλάσμάτων που μοιάζουν με κολοσσιαία μπαλόνια. Ο ίδιος βέβαια δεν εξέφρασε ποτέ την πεποίθηση ότι τέτοιες μορφές ζωής θα μπορούσαν να βρουν κάποιο τρόπο να μετοικίσουν ή να επιβιώσουν στη Γη.

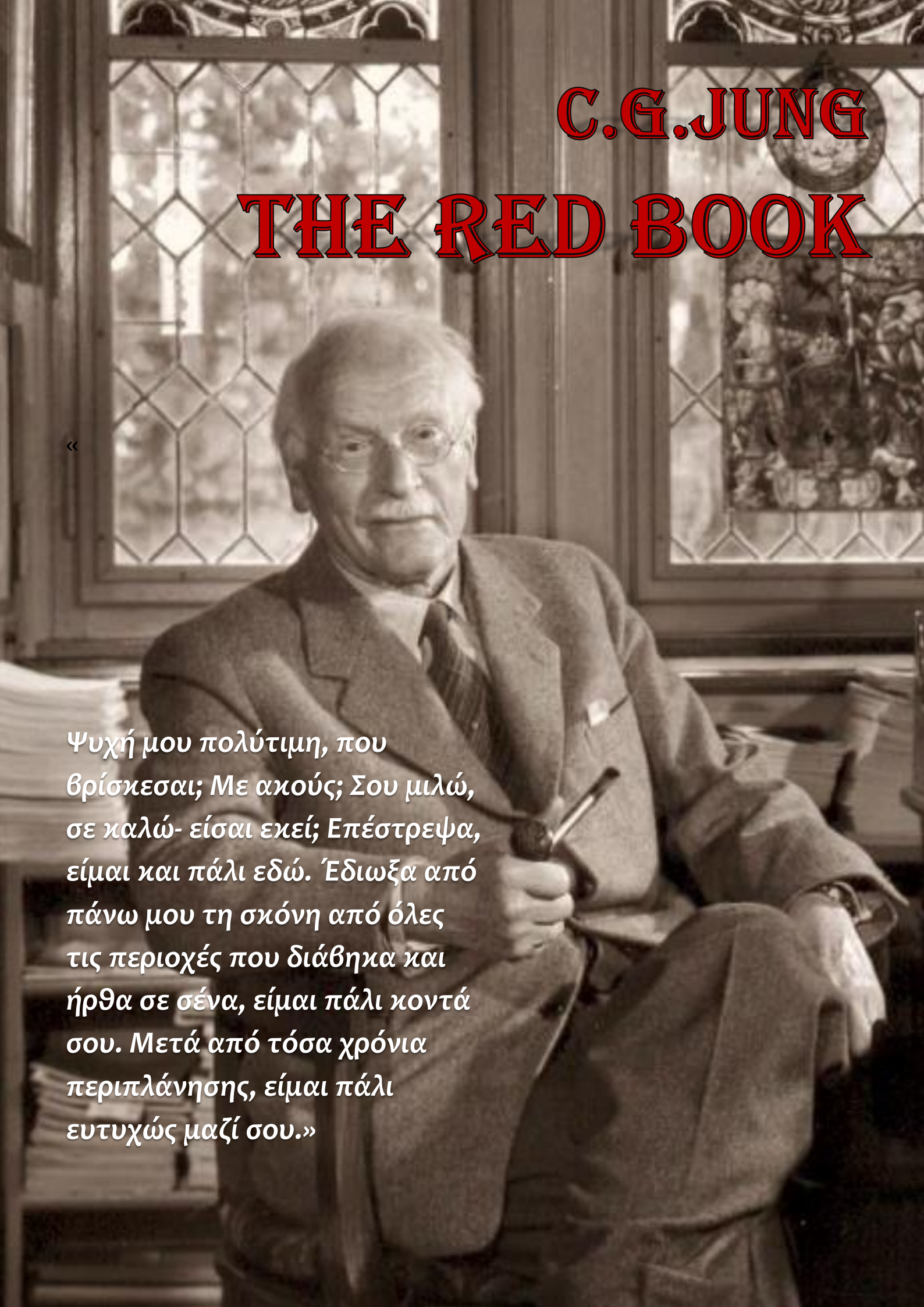

Για όσους από τους αναγνώστες αυτού του άρθρου αγαπούν τον φανταστικό κινηματογράφο, υπάρχουν και κάποιες κινηματογραφικές παραγωγές που αγγίζουν, ακροθιγώς έστω, το συγκεκριμένο ζήτημα. Δύο απ' αυτές μας έρχονται από την Ιαπωνία: Το Dogora (έτος παραγωγής 1964) αναφέρεται σ' ένα πλοκαμοειδές ατμοσφαιρικό ζώο, δημιούργημα της ατομικής βόμβας, το οποίο καταναλώνει άνθρακα για να επιβιώσει και απειλεί τον ανθρώπινο πολιτισμό. Το Space Amoeba (1970) απεικονίζει ένα αμοιβαδοειδές έλλογο ον που ζει στον Δία, κατάλαμβάνει ένα μη επανδρωμένο διαστημόπλοιο και αφού πέσει στον Ειρηνικό Ωκεανό, μετατρέπει τα πλάσματα μέσα στα οποία εισχωρεί σε πελώρια τέρατα.. Σχετική με το θέμα μας είναι και η Αμερικανική ταινία The Blob που αντλεί έμπνευση απ' την παράδοση των ζελατινοειδών μαζών που υποτίθεται ότι πέφτουν από τ' αστέρια, ενώ στην τηλεοπτική σειρά Star Trek: The Next Generation εμφανίζονται πότε-πότε κάποια ατμοσφαιρικά-αμοιβαδοειδή πλάσματα που ζουν στο αστρικό κενό. Που καταλήγουμε επομένως ύστερα από όλα τα παραπάνω; Είναι γεγονός ότι κάποιες πολύ πρόσφατες επιστημονικές ανακαλύψεις ανατρέπουν την συμβατική εικόνα της γήινης ατμόσφαιρας ως ενός χώρου άδειου από ζωή: Στα ανώτερα στρώματα της έχουν εντοπιστεί μικροοργανισμοί σε εκπληκτικά μεγάλους αριθμούς που τρέφονται και αναπαράγονται χωρίς να έρχονται ποτέ σε επαφή με την θάλασσα ή τη στεριά. Μετεωρολογικά αερόστατα που φτάνουν σε ύψος πολλών χιλιομέτρων, στα όρια του διαστημικού κενού, ανακάλυψαν μορφές ζωής που ευδοκιμούν σ' ένα φαινομενικά εντελώς εχθρικό περιβάλλον. Στην επιφάνεια του διεθνούς διαστημικού σταθμού εντοπίστηκαν ζωντανά και ακμάζοντα βακτηρίδια που ταξιδεύουν γύρω από τον πλανήτη μας εκμεταλλευόμενα τα ρεύματα της μακρινής ιονόσφαιρας. Φαίνεται λοιπόν πως εκεί πάνω υπάρχει ένα ολόκληρο οικοσύστημα για το οποίο μέχρι τώρα δεν γνωρίζαμε απολύτως τίποτα. Δεν θα πρέπει να μας εκπλήσσει λοιπόν το ότι πολλοί επιστήμονες υποψιάζονται πλέον πως πέρα από την

ταραγμένη στρατόσφαιρα με τα σύννεφα τις καταιγίδες και τις θύελλες της, υπάρχει ένα μυστικό βασίλειο από λεπτοφυή και αλλόκοτα πλάσματα που οι μηχανές μας δεν έχουν καταφέρει ακόμα να εντοπίσουν. Διάφανα ανάλαφρα και αεριώδη όντα που πλέουν στο κενό, λουσμένα στο χρυσαφένιο φως του ήλιου, αραχνοϋφαντες μέδουσες και οργανικά οικοδομήματα τόσο ξένα προς εμάς όσο και ένας υποθετικός επισκέπτης από τον πλανήτη Άρη. Βασίζουν τις εικασίες τους στις παράξενες μάζες οργανικής προέλευσης που πέφτουν πότε-πότε απ' τον ουρανό και που κανείς δεν έχει καταφέρει να δώσει μια ικανοποιητική εξήγηση για την προέλευσή τους, σε μαρτυρίες ανθρώπων που μιλάνε για αλλόκοτα σύννεφα και σε βιντεοσκοπήσεις της NASA όπου οι ουρανοί εμφανίζονται να βρίθουν από μια δική τους μυστική ζωή.

Την επόμενη φορά λοιπόν που θα βρεθείτε στην ύπαιθρο και θα ατενίσετε έναν ανοιχτό ουρανό που δεν θα περιορίζεται από τους καταπιεστικούς όγκους πανύψηλων κτιρίων, παρατηρείστε τα σύννεφα. Προσπαθήστε να οραματιστείτε τα θαυμαστά πλάσματα που ενδέχεται να ζουν εκεί πάνω, χιλιάδες μέτρα πάνω από την επιφάνεια του εδάφους. Και σκεφτείτε ότι για εκείνους τους υποθετικούς κατοίκους του μακρινού αιθέρα, εμείς δεν είμαστε παρά ασήμαντα και παράξενα πλάσματα που σέρνονται στον πυθμένα ενός μακρινού ωκεανού, κάτω από τόνους ασφυκτικών πιέσεων, εγκλωβισμένοι σ' ένα συντριπτικό και ταραγμένο περιβάλλον. Στα μάτια τους, αν έχουν μάτια, είμαστε οι κάτοικοι μιας απεχθέστατης Αβύσσου, τα έρποντα γεννήματα μιας γης αρχαίας και μακρινής που γι' αυτούς ισοδυναμεί με μια τρομερή και απερίγραπτη κόλαση.

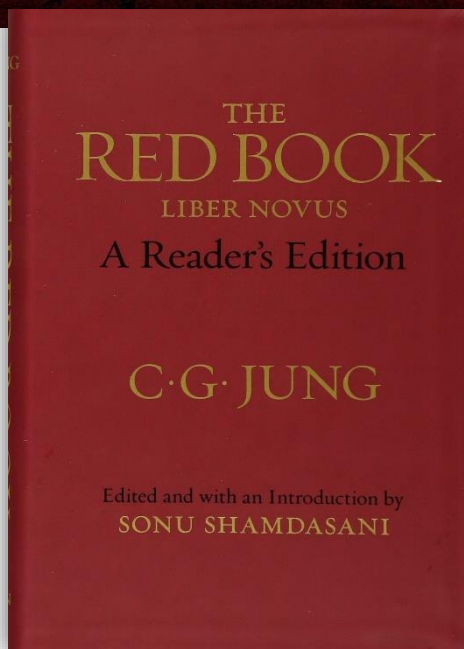
C.G. JUNG THE RED BOOK

«
Ψυχή μου πολύτιμη, που
βρίσκεσαι; Με ακούς; Σου μιλώ,
σε καλώ- είσαι εκεί; Επέστρεψα,
είμαι και πάλι εδώ. Έδιωξα από
πάνω μου τη σκόνη από όλες
τις περιοχές που διάβηκα και
ήρθα σε σένα, είμαι πάλι κοντά
σου. Μετά από τόσα χρόνια
περιπλάνησης, είμαι πάλι
ευτυχώς μαζί σου.»

Εν έτει 1907, ο ανερχόμενος τότε ψυχαναλυτής και ψυχίατρος Carl G. Jung συναντά από κοντά τον ήδη διάσημο Sigmund Freud, με τον τελευταίο να αποτελεί το ίνδαλμα του πρώτου. Εκείνη η συνάντηση θα είναι η απαρχή μίας φιλίας, η οποία θα σμιλέψει και τους δύο σε προσωπικό και επαγγελματικό επίπεδο. Ο Jung θα δει τον Freud σαν μέντορα, ενώ ο Freud θα δείξει μεγάλο ενδιαφέρον για τις θεραπευτικές απόψεις του Jung πάνω στην ψυχανάλυση. Η αλληλογραφία τους διαρκεί 6 χρόνια (όσο και η φιλία τους) και θα ολοκληρωθεί τον Μάιο του 1913 καθώς πλέον οι δύο αυτές προσωπικότητες έχουν αγεφύρωτα χάσματα πάνω σε βασικές ψυχαναλυτικές έννοιες, όπως για παράδειγμα την έννοια του libido και από πού αυτή πηγάζει, καθώς και για την φύση του ασυνείδητου. Σε γενικές γραμμές ο Jung δίνει μεγαλύτερη έμφαση στην παρουσία του συλλογικού ασυνείδητου και στους συμβολισμούς του, με τον Freud να κρατά αντίθετη στάση. Εν τέλει θα σταματήσουν την επικοινωνία τους και ο καθένας θα αφοσιωθεί στην δική του θεραπευτική θεωρία.

Την ίδια χρονιά της οριστικής ρήξης με τον Freud, ο Jung άρχισε ένα προσωπικό ψυχοθεραπευτικό ταξίδι. Φαίνεται πως η διάσπαση της φιλία του με τον Freud τον είχε επηρεάσει βαθύτατα καθώς για κάποιους μήνες μετά αντιλαμβανόταν να κατακλύζεται από εικόνες που τον προβλημάτιζαν αλλά και που δεν μπορούσε να εξηγήσει θεραπευτικά. Πεπεισμένος ότι περνά μία «ψυχωτική» φάση, ξεκίνησε μία εσωτερική ψυχοθεραπευτική πορεία με σκοπό να καταγράψει τις εικόνες που

πήγάζαν από το ασυνείδητο του, σε μία προσπάθεια να κατανοήσει και ο ίδιος τον εαυτό του. Σε αυτή τη διαδικασία φαίνεται πως μπήκε περίπου προς τον Δεκέμβριο του 1913, όπου και άρχισε να καταγράφει τις εμπειρίες του. Τα γραπτά του σχετικά με αυτή την προσωπική διαδικασία ολοκληρώνονται το 1930, και φτάνουν περίπου τις 500 σελίδες, με κείμενα αλλά και σκίτσα των εσωτερικών του απεικονίσεων. Αν και στην αρχή ξεκίνησε να γράφει σε φύλλα πάπυρου, το γεγονός ότι το μελάνι δεν αποτυπωνόταν σωστά και «έσταζε» στις σελίδες κατέστησε αυτή την ιδέα ως μη λειτουργική. Προμηθεύτηκε ένα μεγάλο κόκκινο σημειωματάριο - κάτι που έδωσε τον χαρακτηριστικό τίτλο «Το Κόκκινο Βιβλίο» (The Red Book) στην πρώτη έκδοση του το 2009. Ο ίδιος ο Jung δεν είχε σκοπό να εκδόσει τις σημειώσεις του αυτές, και απλώς είχε βάλει τον προσωπικό τίτλο "Liber Novus", δηλαδή το Νέο Βιβλίο σαν μία αποτύπωση του νέου ανθρώπου που ένιωθε ότι ήταν μετά από την θεραπευτική διαδικασία στην οποία υπέβαλε τον εαυτό του. Ξεκινώντας, λοιπόν, από τον Δεκέμβριο του 1913, ο Jung έβαζε τον εαυτό καθημερινά στην ίδια διαδικασία: πολύ συνειδητά ξεκινούσε να σκέφτεται μια φανταστική ιστορία και έπειτα έμπαινε σε αυτή νοητικά και συναισθηματικά σαν να την βίωνε πραγματικά. Οι εικόνες γίνονταν όλο και πιο εντυπωσιακές, γεμάτες λεπτομέρεια, χρώματα και διαφορετικές απεικονίσεις. Ο ίδιος έγραψε στις σημειώσεις του πως ήθελε να παρατηρήσει τις διαδικασίες που συνέβαιναν στην ψυχοσύνθεση του όταν η συνειδητότητα του ήταν απύσχα, ενώ παράλληλα ήθελε να δώσει χώρο στο ασυνείδητο του ώστε να εμφανίσει το βάθος των συμβόλων του. Οι απεικονίσεις του ξεκινούν με του μύθους με τους οποίους μεγάλωσε ως παιδί, με θρυλικούς ήρωες (όπως τον Siegfried, τον σημαντικότερο ήρωα της γερμανικής

μυθολογίας) να πολεμούν και να σκοτώνονται. Ο ίδιος σημειώνει την επίδραση της παιδικής του ηλικίας στο ασυνείδητο του καθώς και τον συνδυασμό των διάφορων μύθων στη δημιουργία εσωτερικών συμβολισμών. Επίσης κυρίαρχο ρόλο αρχικά παίζει και η εικόνα της Σαλώμης ως την επιτομή της θηλυκότητας αλλά και της ψυχολογικής του σύνδεσης με τις προσωπικές του αρχέγονες εικόνες του θηλυκού. Ας μην ξεχνάμε ότι στις αρχές του 20ου αιώνα η γυναίκα είχε μία πιο συντηρητική εικόνα σε σχέση με αυτή της Σαλώμης που

κρυβόταν στο ασυνείδητο του Jung. Μία (φανταστική) φιγούρα που παίζει εξαιρετικά σημαντικό ρόλο κατά τη διάρκεια των ψυχοθεραπευτικών 17 ετών στον ίδιο τον Jung είναι ο Φιλήμων (Philemon), ένας εσωτερικός οδηγός προς τα βάθη του ασυνείδητου. Αν και δεν είναι η πρώτη φορά που αυτή η αρχετυπική μορφή κάνει την εμφάνιση της στον ψυχολογικό κόσμο του Jung (τον αναφέρει σε προηγούμενα συγγράμματα του) ωστόσο τώρα η σημασία της είναι σημαντικότερη και εμφανέστερη, εξ ου και αποτυπώνεται και ζωγραφικά στο κόκκινο σημειωματάριο του. Καθώς ο Jung προχωρά στην εξερεύνηση του εσωτερικού του κόσμου, σημειώνει ότι ο Φιλήμων είναι ουσιαστικά «η ανώτερη γνώση, η οποία μου έμαθε να διατηρώ ψυχολογική αντικειμενικότητα καθώς και την αυθεντικότητα της ψυχής. Ουσιαστικά (ο Φιλήμων) είναι η πλήρης δομή όλων αυτών που δεν διδάχτηκα ποτέ αλλά τα μαθαίνω αυτόν τον καιρό». Σε άλλο σημείο φαίνεται να εξηγεί πως ο εσωτερικός οδηγός είναι απόρροια της φιγούρας του Φιλήμωνα που εμφανίζεται αρχικά στα έπη του Οβίδιου (43 π.Χ.- 17 μ.Χ.) καθώς και στον «Φάουστ» του Γκαίτε. Σε συνδυασμό με την βαθύτατη αγάπη του Jung για την αρχαία ελληνική φιλοσοφία, δημιουργήθηκε ένα κράμα επιρροών που ο

ίδιος έπλασε, δημιουργώντας την εικόνα του εσωτερικού του οδηγού. Μέσα στις απεικονίσεις του ξεχωρίζουν και αυτές δράκων και φιδιών να ανεβαίνουν από την πυρήνα της Γης (του Εαυτού δηλαδή) και μέσα από τη φωτιά

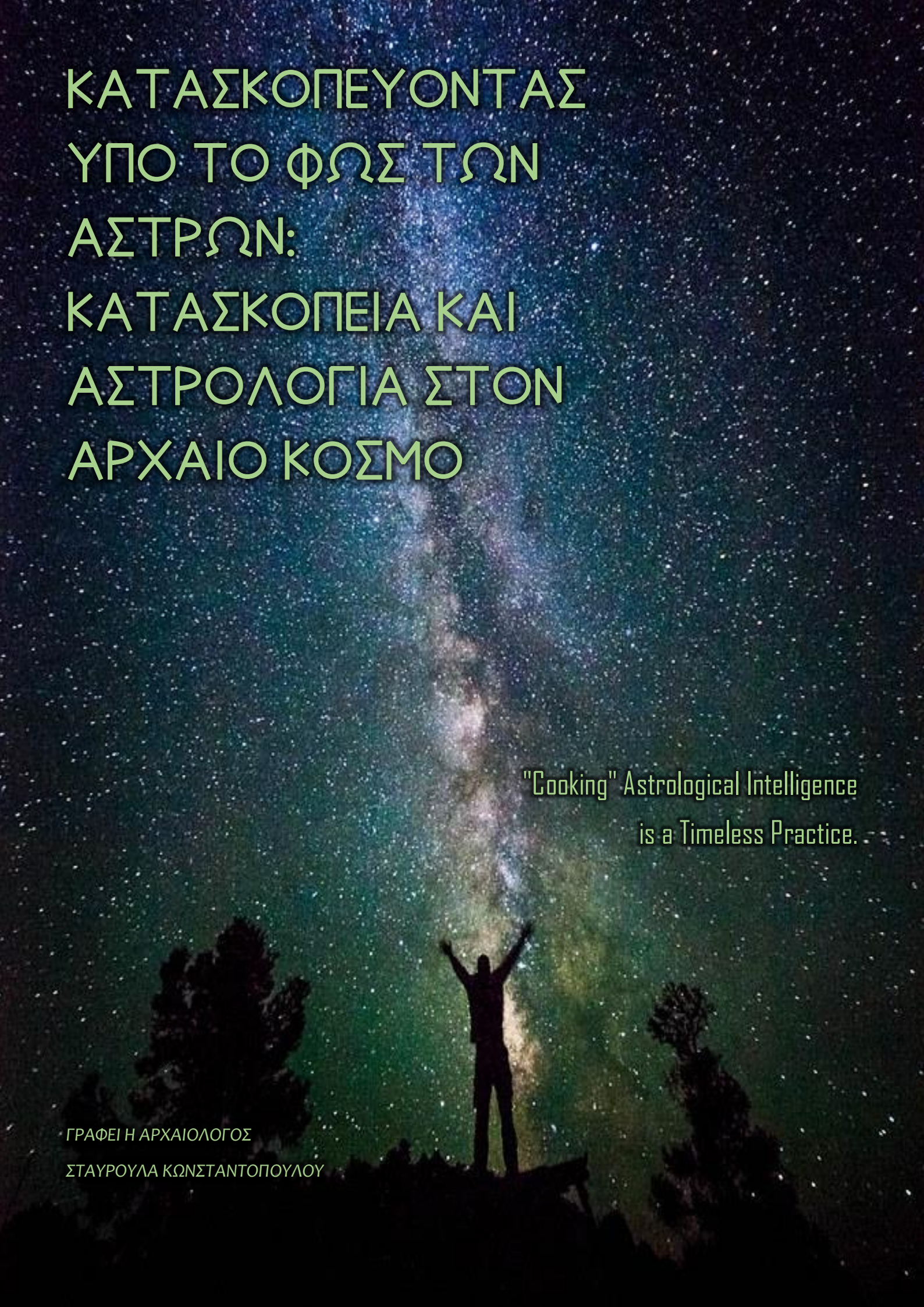
να παίρνουν υπόσταση. Ο δράκος Atmavictu («η πνοή της ζωής») εμφανίζεται από τον σπόρο της ζωής και μας δείχνει απειλητικά τα δόντια του. Σε μία κοντινή σελίδα, μία σαραντοποδαρούσα, η οποία περικλείει μία αδιόρατη φιγούρα, βγαίνει από μια μπάλα φωτιάς, μία υπενθύμιση από το ασυνείδητο του Jung ότι από την σαραντοποδαρούσα ξεπηδά η πεταλούδα (μία εσωτερική απεικόνιση της ψυχής). Γενικά στο Κόκκινο Βιβλίο υπάρχουν εικόνες από σκαραβαίους, αλλιγάτορες και έντομα, μαζί με δράκους, δεινόσαυρους και (τρομακτικά ζωγραφισμένα) πλάσματα της θάλασσας. Η προτίμηση του συγγραφέα προς τα ψυχρόαιμα ζώα έγινε ώστε να τονιστεί η ψυχολογική αποστασιοποίηση, σε σχέση με το να χρησιμοποιούσε θηλαστικά ή ζώα αγαπητά και αποδεκτά εν γένει από το ανθρώπινο είδος. Για άλλη μια φορά ο Jung υπογραμίζει την συμβολή του συλλογικού ασυνείδητου απέναντι σε συγκεκριμένες μορφές του ζωϊκού βασιλείου που είναι λιγότερο αγαπητές και συνυφασμένες με τον φόβο, την αγωνία αλλά και την συναισθηματική ψυχρότητα. Τέλος, ιδιάζουσας σημασίας είναι οι απεικονίσεις από καλλιτεχνικές παραδόσεις διαφόρων πολιτισμών. Ως μέγας λάτρης των αρχαίων πολιτισμών, ο Jung ζωγράφισε εικόνες που προέρχονταν από την παράδοση των Ινδιάνων Ναβάχο, από τους Αζτέκους, το Θιβέτ, τους Κέλτες αλλά και τους αφρικανικούς πολιτισμούς. Ακόμα, σε κάποιες απεικονίσεις του χρησιμοποίησε τον διπλό πέλεκου των Μινωϊτών στα χέρια ενός ήρωα. Για εκείνον ένα κομβικό σημείο στη θεραπευτική του φιλοσοφία ήταν η αποκοπή του ανθρώπου από την πολιτιστική του κληρονομιά καθώς και η μη σύνδεση του με μία παγκόσμια κουλτούρα, επηρεασμένη από τα στοιχεία πολλών πολιτισμών. Μέσω της προσωπικής του ψυχοθεραπείας (και της εκτεταμένης μελέτης κλάδων όπως η ανθρωπολογία, η ιστορία της τέχνης και η μυθολογία) και της γενικότερης πρακτικής του ως ψυχίατρος, θέλησε στην πορεία να βοηθήσει τους ανθρώ-

πους να ανακαλύψουν νόημα μέσα στην ίδια τους την ύπαρξη αλλά και στην ίδια την κοινωνία. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Jung, καθ' όλη τη διάρκεια των 17 ετών της προσωπικής του ψυχοθεραπείας ήταν συνειδητός και λειτουργικός στα καθήκοντα του ως ψυχίατρος. Εξασκούσε κανονικά τις συνεδρίες του με τους θεραπευόμενους του, ενώ πήρε μέρος και στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο ως στρατιώτης του ελβετικού στρατού. Για εκείνον η προσωπική του θεραπεία ήταν κάτι που χρειαζόταν διαχείριση αποκλειστικά από τον ίδιο, χωρίς να έχει επίπτωση στο άμεσο περιβάλλον του. Οι εσωτερικές εικόνες που αναδύονταν ήταν μία ένδειξη των πολύπλοκων ψυχολογικών του μηχανισμών και κομμάτι του προσωπικού του ασυνείδητου- το οποίο συνδεόταν βαθύτατα με το συλλογικό ασυνείδητο. Για αυτό και εμπιστεύτηκε τις καταγραφές του αυτές σε πολύ ελάχιστους να τις δουν, χωρίς όμως να επιτρέπει να βγουν αποσπάσματα προς το ευρύ κοινό. Ο ίδιος ένιωθε σαν τον ήρωα που ξεκινά ένα ταξίδι στο άγνωστο και που τελικά επιστρέφει ακόμα πιο δυνατός και σοφός στην πατρίδα του.

Το σημειωματάριο του C.G.Jung περιήλθε στους οικείους του μετά τον θάνατο του το 1961. Οι κληρονόμοι του αποφάσισαν τη δεκαετία του 2000 να εκδοθεί το σημειωματάριο ως βιβλίο, και το 2009 έγινε η πρώτη του επίσημη έκδοση. Έτσι έχουμε πλέον την δυνατότητα να ταξιδέψουμε στις απεικονίσεις του ασυνείδητου ενός ανθρώπου, ο οποίος με τόλμη στάθηκε απέναντι στον εαυτό του και μετέφρασε τα προσωπικά του σύμβολα με όλη τους τη δύναμη, την ομορφιά και την ασχήμια (σε κάποιες περιπτώσεις). Και αν και οι απεικονίσεις είναι αξιοθαύμαστες, ας θυμόμαστε όταν τις κοιτάμε ότι είναι ένας ψυχολογικός χάρτης που βήμα βήμα μας πηγαίνει στα άδυτα της ψυχοσύνθεσης ενός ανθρώπου που θέλησε να συνδεθεί με τον εαυτό του και την ίδια την ανθρωπότητα.

Jung, C.G. & Shamdasani, S. (2009). The Red Book. New York: W. W. Norton & Company.

ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΥΟΝΤΑΣ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ: ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ ΚΑΙ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟ ΚΟΣΜΟ

"Cooking" Astrological Intelligence
is a Timeless Practice.

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Η συγκέντρωση μυστικών πληροφοριών ή ευρύτερα η κατασκοπεία αποτελεί ίσως τον παλαιότερο τρόπο μελλοντολογίας και προφητείας. Οι πρώτοι κατάσκοποι ή μυστικοί πράκτορες ήταν οι προφήτες, οι μάντεις και οι αστρολόγοι υπό την έννοια ότι ήταν εκείνοι που παρατηρούσαν, συγκέντρωναν αλλά και αποκρυπτογραφούσαν τους οιωνούς και τα μυστικά σημάδια του ουρανού που έστελναν οι θεοί. Οι αρχαίες πηγές μας πληροφορούν ότι τόσο η οιωνοσκοπία, όσο και η παρατήρηση των κινήσεων των πλανητών αποτελούσε μία συχνή πρακτική πριν την απόφαση και εκτέλεση οποιασδήποτε στρατιωτικής επιχείρησης. Μέσα λοιπόν στο ευρύτερο πλαίσιο προετοιμασίας για την έναρξη μίας εκστρατείας ή τη διεξαγωγή μίας μάχης (ανθρώπινο δυναμικό, στρατηγικό πλάνο, προμήθειες, επιλογή θέσης σύγκρουσης κτλ.) η συγκέντρωση πληροφοριών και η ορθή ερμηνεία των μηνυμάτων από τους ουρανούς έπαιζε πολύ σημαντικό ρόλο.

Προβλήματα στην Πανσέληνο

Υπάρχουν παραδείγματα όπου ο ίδιο το ουράνιο «μυστικό σημάδι» μπορούσε να ευνοήσει το ένα στρατόπεδο, ενώ έφερνε την καταστροφή του αντιπάλου. Ένα τέτοιο ιστορικό περιστατικό πραγματοποιήθηκε την παραμονή της αναχώρησης του Αθηναϊκού στόλου από τη Σικελία τον Αύγουστο του 412π.κ.Ε. όπου και σημειώθηκε μία έκλειψη σελήνης. Ο Αθηναϊκός στόλος υπό την αρχηγία του στρατηγού Νικία είχε ήδη περάσει τα τελευταία δύο χρόνια μαχόμενος εναντίον της πόλης των Συρακουσών, και ήταν έτοιμος να επιστρέψει στην Αθήνα μετά από μία σφοδρή ήττα από τις δυνάμεις των Συρακούσιων. Τη νύχτα της 28ης Αυγούστου, η σελήνη πάνω από τη Σικελία σκοτεινίασε και πήρε ένα βαθύ σκούρο κόκκινο χρώμα. Ο Νικίας αποφάσισε να ματαιώσει την αναχώρηση του στόλου μέχρι την έλευση μιας πιο ευνοϊκής αστρολογικά ημέρας. Με την αθηναϊκή αρμάδα καθηλωμένη στο λιμάνι οι Συρακούσιοι αντιλήφθηκαν τι συμβαίνει και απόφασισαν να επιτεθούν. Χωρίς καμία προειδοποίηση μπλόκαραν την έξοδο του λιμανιού και παγίδευσαν τα πλοία του αντιπάλου. Κάποιος λοιπόν θέτει την ερώτηση, μα πώς γίνεται μία έκλειψη σελήνης να

ήταν η αιτία για αυτή την τραγική ήττα του αθηναϊκού στόλου στη Σικελία; Πριν απαντήσουμε αυτή την ερώτηση χρειάζεται να τονίσουμε τον σημαντικό ρόλο που έπαιζαν ανάλογα ουράνια φαινόμενα για τον αρχαίο κόσμο. Κοιτώντας το παρελθόν από τον 21ο αιώνα είναι πραγματικά εύκολο να χλευάσουμε το φόβο του Νικία απέναντι στην συγκεκριμένη πανσέληνο. Να σημειωθεί εδώ πως οι ηλιακές και οι σεληνιακές εκλείψεις μπορούσαν να προβλεφθούν και να εξηγηθούν λογικά με βάσεις αστρονομίας στον α-

ρχαίο κόσμο. Παρόλο αυτά θεωρούνταν ταυτόχρονα και οιωνοί που προ-οικονομούσαν την έλευση γεγονότων και συνήθως όχι ευχάριστων. Ο ιστορικός Θουκυδίδης αναφέρει στην ιστορία του πως ο Νικίας είχε τη φήμη ενός προληπτικού ανθρώπου. Σημειώνει πως κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης σεληνιακής έκλειψης ο Νικίας συμβουλευόταν με μεγάλη αγωνία τους ιερείς, ζητώντας μία καθοδήγηση καθώς η Σελήνη φαινόταν να σκοτεινιάζει σε ακανόνιστα χρονικά διαστήματα. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με τον απόπλου υπό αυτές τις συνθήκες δεν αποτελούσε έναν καλό οιωνό. Η απόφαση για αναβολή της αναχώρησης μέχρι να έρθουν καλύτερες μέρες πάρθηκε από το Νικία και η κατάληξη γνωστή. Ανάλογα παραδείγματα από διαφορετικές ιστορικές περιόδους υπογραμμίζουν ακριβώς τη σημασία των αστρονομικών παρατηρήσεων και το πώς αυτές οι πληροφορίες είχαν μεγάλη βαρύτητα στη λήψη αποφάσεων.

Μυστικά Αυτοκρατορικά Ωροσκόπια

Οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες έδιναν ιδιαίτερη προσοχή στην προσωπική τους ασφάλεια και στην επιτυχία που έδειχνε ο στρατός στο πρόσωπό τους, καθώς υπάρχουν πολλά περιστατικά που ανεξέλεγκτες στρατιωτικές δυνάμεις δολοφόνησαν ή εκθρόνισαν τον αυτοκράτορα. Επομένως, κάθε πληροφορία που αφορούσε την αυτοκρατορική προσωπική ζωή συμπεριλαμβανόταν στην ατζέντα των μυστικών υπηρεσιών κατασκοπίας της εποχής. Η χρήση της αστρολογίας από συγκεκριμένους αυτοκράτορες, υψηλούς αξιωματούχους και στρατηγούς ήταν συχνή. Εδώ η αστρολογική πληροφορία γίνεται εργαλείο εσωτερικής κατασκοπείας βοηθώντας όχι μόνο στη

λήψη των καλύτερων αποφάσεων, αλλά και τα ίδια τα μηνύματα των ουρανών μπορούσαν να προειδοποιήσουν τον αυτοκράτορα για μελλοντικούς σφετεριστές του θρόνου τους. Η ίδια όμως η εμπιστοσύνη στην αστρολογική πληροφορία αποτελούσε συχνά δίκωπο μαχαίρι. Το ίδιο εύκολα που ένα προσωπικό γενέθλιο ωροσκόπιο μπορεί να αποκαλύψει τη προοπτική για την αυτοκρατορική εξουσία, πιθανούς εχθρούς και συμμάχους με τον ίδιο τρόπο αποκάλυπτε και πληροφορίες που αφορούσαν κινδύνους, περιορισμούς ακόμα και σε κάποιες περιπτώσεις και το θάνατο. Αν αυτού του είδους η πληροφορία έπεφτε στα λάθος χέρια αντιλαμβανόμαστε ότι υπήρχε το σοβαρό ενδεχόμενο να υπονομεύσει κάθε αυτοκρατορικό πλεονέκτημα. Ο πρώτος Ρωμαίος αυτοκράτορας, ο Αύγουστος αποτελεί χαρακτηριστική περίπτωση. Ο Αύγουστος έκοψε νόμισμα που έφερε στη μία του όψη τον Αιγόκερω, το ζώδιο του ωροσκόπου του. Με αυτόν τον τρόπο διέδωσε στους υπηκόους του σε κάθε γωνιά της αυτοκρατορίας πως η ανέλιξη του στην εξουσία ήταν ήδη προδιαγεγραμμένη στο γενέθλιό του ωροσκόπιο, καθώς το συγκεκριμένο ζώδιο θεωρείτο πως είχε ξεχωριστή βαρύτητα. Στην πορεία της εξουσίας του επίσης απαγόρευσε την άσκηση της αστρολογίας και με διατάγματα εκδίωξε αστρολόγους από τη Ρώμη. Ο διάδοχός του, Τιβέριος λέγεται πως εκτελούσε τους αστρολόγους αφού ολοκλήρωναν την ανάγνωση του ωροσκοπίου του. Έχουμε αρκετά παραδείγματα από την περίοδο της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας που επιβεβαιώνουν πως οι αυτοκράτορες ήταν εξαιρετικά προσεκτικοί με τον τρόπο που θα διαχειρίζονταν την αστρολογική πληροφορία ή με ποιο τρόπο θα ήθελαν να την επικοινωνήσουν στους υπηκόους τους. Ένας άλλος αυτοκράτορας, ο Σεπτίμιος Σεβήρος είχε φροντίσει στις οροφές του αυτοκρατορικού παλατιού να απεικονιστεί το ωροσκόπιό του, με τη διαφορά ότι ήταν ζωγραφισμένος διαφορετικός ωροσκόπος σε κάθε δωμάτιο. Με αυτόν τον τρόπο είναι προφανές πως κανένας θεατής δεν είχε πλήρη εικόνα για τη

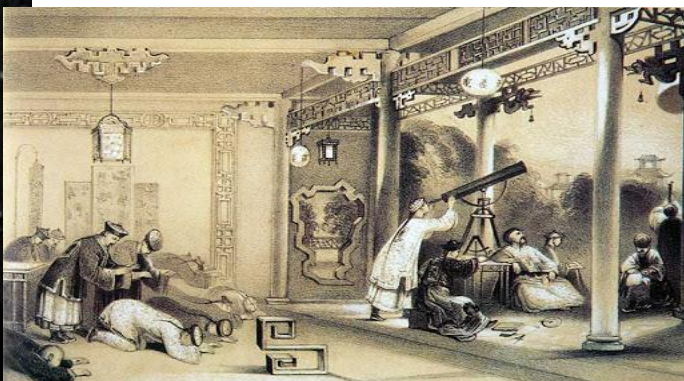
γενέθλια αστρολογική του υπόσχεση. Από τη άλλη, αυτοκράτορες όπως ο Αύγουστος διαφήμιζαν δημόσια τα «δυνατά» σημεία του ωροσκοπίου τους και συγκεκριμένα έγιναν και μέσω πολιτικής προπαγάνδας χρησιμοποιώντας την τέχνη, λογοτεχνία,

νομίσματα κτλ. Ο Φίρμικος Ματέρνος, ένας σημαντικός αστρολόγος του 4ου κ.Ε. αιώνα, γνωστός για την αστρολογική του πραγματεία με τον τίτλο Μάθησις υπονοεί πως η αστρολογική πληροφορία που αφορούσε τον αυτοκράτορα αποτελούσε κρατικό μυστικό και επομέ-

ως η αποκάλυψή της θα μπορούσε να θεωρηθεί ως προδοσία. Συμβουλεύει τα εξής τους συναδέλφους του: «Να φροντίζετε οι δημόσιες δηλώσεις σας να γίνονται ξεκάθαρα έτσι ώστε να μη σας ρωτήσουν κάτι ή να απαντήσετε σε κάτι που δεν επιτρέπεται. Να είστε ιδιαίτερα προσεκτικοί όταν σας ρωτούν για την κατάσταση της αυτοκρατορίας ή τη ζωή του Ρωμαίου αυτοκράτορα. Γιατί δεν είναι σωστό, ούτε επιτρέπεται για λόγους κάποιας αρρωστημένης περιέργειας να γνωρίζουμε σε τι κατάσταση βρίσκεται το κράτος. Γιατί είναι κακοήθης εκείνος και αξίζει όλες τις τιμωρίες, όταν αφού τον ρωτήσουν δίνει απαντήσεις για το μέλλον του Αυτοκράτορα, γιατί ο αστρολόγος ούτε επιτρέπεται να ανακαλύψει ούτε να αναφέρει κάτι.» [Firmicus Maternus, Mathesis II.30.3-4ff]

Ποιος τελικά παρακολουθεί ποιον;

Ένα σημαντικό σημείο να τονίσουμε εδώ είναι φυσικά πως αυτή η ιδιόμορφη πληροφορία που αφορούσε την αστρολογία μπορούσε να χρησιμοποιηθεί από τον εχθρό και να φθάσει στα αυτιά του μέσω της κατασκοπίας. Στα πλαίσια των διπλωματικών επαφών και της εξοικείωσης με την κουλτούρα και τα έθιμα άλλων λαών ήταν επόμενο πως οποιαδήποτε πληροφορία θα μπορούσε να φανεί χρήσιμη στο μέλλον. Για παράδειγμα, στις διπλωματικές επαφές μεταξύ της Βυζαντινής και Περσικής αυλής κατά τη διάρκεια του 6ου αι. κ.Ε. υπήρχε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για ανταλλαγή αστρονομικών και αστρολογικών γνώσεων. Ωστόσο, ο κίνδυνος για κατάχρηση τέτοιων πληροφοριών ήταν παρών. Το επεισόδιο που αναφέραμε με τον Νικία μας πληροφορεί όχι μόνο για την ερμηνεία αιώνων ή τη γνώση πλανητικών φαινομένων, αλλά και για τον τρόπο που τα δύο στρατόπεδα έκαναν χρήση αυτής της πληροφορίας προς όφελός τους. Ακόμα και αν σήμερα δεν υπάρχει τρόπος να το επιβεβαιώσουμε, δεν είναι παράλογο να υποθέσουμε πως οι Συρακούσιοι γνώ-

ριζαν το χαρακτήρα του Νικία ως προληπτικό και βάση αυτής της πληροφορίας αποφάσισαν και να επιτεθούν. Και αν οι ιερείς και οι μάντεις είχαν μαγειρέψει τα πράγματα και συμβούλεψαν τον Νικία να αναβάλει την αναχώρηση και να μείνει στη Σικελία για τις επόμενες 27 μέρες μέχρι τον επόμενο σεληνιακό κύκλο; Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η ιστορία έχει πια γραφτεί και δε γνωρίζουμε πώς θα είχαν εξελιχθεί τα πράγματα αν οι Αθηναίοι επέστρεφαν στην πατρίδα τους και ο Νικίας είχε πάρει μία διαφορετική απόφαση.

Ένας διπλός κατάσκοπος και αστρολόγος

Θα κλείσω αυτήν την παρουσίαση με το μοναδικό—τουλάχιστον σε εμένα—παράδειγμα ενός Βυζαντινού αστρολόγου-κατασκόπου. Η ιστορία αυτή μας θυμίζει σύγχρονες κινηματογραφικές ταινίες όπου κάθε ευαίσθητη πληροφορία εφόσον έχει γνωστοποιηθεί στο δέκτη της κατόπιν καταστρέφεται. Στην αρχαιότητα και στην σύγχρονη εποχή ένας τρόπος που ένας κατάσκοπος κρατούσε μυστική την ταυτότητά του ήταν να δουλεύει ως διπλός κατάσκοπος: ο διπλός λοιπόν κατάσκοπος στην ιστορία μας έφυγε από το Βυζάντιο λόγω κάποιων προβλημάτων με το νόμο και βρήκε διπλωματική ασυλία στη γειτονική εχθρική χώρα, όπου και πρόσφερε τις υπηρεσίες του σαν μυστικός πράκτορας. Το όνομά του ήταν Νικόλαος και η ιστορία του βρίσκεται στην ιστορία του Ιωάννη Σκυλίτζη και στο κείμενο της Συνέχειας του Θεοφάνη. Σύμφωνα λοιπόν με τις πηγές ο Νικόλαος ήταν φοροεισπράκτορας στη Βυζαντινή αυτοκρατορία. Για κάποιο λόγο βρέθηκε να χρωστάει στο κράτος χρήματα που δε μπορούσε να αποπληρώσει, βρήκε καταφύγιο στη Βαγδάτη, αποδέχθηκε το Ισλάμ και έγινε αστρολόγος. Κάποια στιγμή μετά την απότυχη προσπάθεια του στρατηγού Κωνσταντίνου Δούκα να ανεβεί στην εξουσία το 913κ.Ε. να κατάλαβει το Βυζαντινό θρόνο ο Νικόλαος έστειλε ένα μυστικό μήνυμα στην Κωνσταντινούπολη, εφησυχάζοντάς τους ότι τα σχέδια του Δούκα ήταν φρούδα. Το μήνυμα του Νικολάου ήταν γραμμένο πάνω σε ένα μαύρο ύφασμα πολύ πιθανόν αστρολογικού περιεχομένου έτσι ώστε να μην προκαλέσει υποψίες. Το ενδιαφέρον είναι ότι οι αρμόδιοι στη Βυζαντινή αυλή έπλυναν το ύφασμα, αυτό ξέβαψε από το μαύρο χρώμα και αποκαλύφθηκε το πραγματικό μήνυμα του κατασκόπου-αστρολόγου. Το επεισόδιο αυτό αν και σύντομο δίνει πολλές πληροφορίες όχι μόνο για τη λειτουργία της κατασκοπείας-αντικατασκοπείας την εποχή εκείνη, αλλά και για την απρόσκοπτη επικοινωνία μεταξύ των δύο αυτοκρατοριών σε θέματα που αφορούν την αστρολογία. Δεν είναι τυχαίο

ότι οι βυζαντινές υπηρεσίες μυστικών πληροφοριών τον έστειλαν εκεί με την ιδιότητα του αστρολόγου. Αν και δεν μπορούμε να ήμαστε σίγουροι κατά πόσο ο Νικόλαος κατείχε αστρολογικές γνώσεις, σίγουρα θα έπρεπε να είχε μία βασική αν όχι προχωρημένη αστρολογική κατάρτιση, γεγονός που θα του επέτρεπε να μην κινήσει υποψίες, να «δέσει» με τους συναδέλφους του στην Συρία, αλλά και μαθαίνει τα τρωτά «αστρολογικά» σημεία του εχθρού. Δυστυχώς, οι πηγές μας δεν δίνουν περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον Νικόλαο και οι λόγοι είναι προφανείς. Έχουν περάσει σχεδόν δύο χιλιετίες τεχνολογικής προόδου, όμως σύγχρονα ιστορικά παραδείγματα απηχούν τη διάσταση αυτή της Αστρολογίας, και δεν είναι σκοπός μου εδώ να την αξιολογήσω ή να την απορρίψω. Είναι ενδιαφέρον από μόνο του ότι εξακολουθεί να υπάρχει, ή μήπως όχι; Παραφράζοντας τα λόγια του James Der Derian για τη χρήση της διπλωματίας σας αφήνω να το σκεφθείτε: «Η μεγαλύτερή μας ανάγκη αντικατοπτρίζει τον πιο επικίνδυνο φόβο μας. Μέχρι να μάθουμε πώς να αναγνωρίζουμε τον Άλλον στους εαυτούς μας, τότε θα βρισκόμαστε σε κίνδυνο και θα έχουμε ανάγκη την διπλωματία...» και εδώ θα προσθέσω και την Αστρολογία.

-Ancient Astrology: Theory and Practice. Matheseos Libri VIII by Firmicus Maternus. [translated by J.R. Bram (2005)]

-Barton, T., Ancient Astrology (Routledge, 1994)

-Constantinou, C. M., On the Way to Diplomacy (Univ. Of Minnesota Press, 1996)

-Der Derian, J., On Diplomacy: A Genealogy of Western Estrangement (Blackwell, 1987)

-Kaldellis, A. Ethnography After Antiquity: Foreign Lands and Peoples in Byzantine Literature (Empire and After) (University of Pennsylvania Press, 2013)

-MacMullen, R., Enemies of the Roman Order: Treason, Unrest, and Alienation in the Empire (Harvard University Press, 1966)

-Sheldon, R. M., Intelligence Activities in Ancient Rome: Trust in the Gods But Verify (Routledge, 2007)

ΣΤΕΝΕΣ ΕΠΑΦΕΣ ΤΡΙΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1955

ΩΡΑ: 07:00 Μ.Μ.

ΤΟΠΟΣ: ΦΑΡΜΑ ΣΑΤΤΟΝ, ΚΕΝΤΑΚΥ

ΠΕΡΙΚΥΚΛΩΜΕΝΟΙ ΑΠΟ «ΕΞΩΓΗΙΝΟΥΣ;»

Κάτι βρισκόταν εκεί έξω. Το σκυλί ούρλιαζε και γάβγιζε άγρια. Ο Λάκκυ Σάττον σκέφτηκε πως κάποιος άγνωστος πρέπει να πλησίαζε το σπίτι. Το σκυλί δε θα αντιδρούσε έτσι αν ήταν κάποιος φίλος. Το σπίτι είχε καλεσμένους εκείνο το απόγευμα. Η οικογένεια Σάττον διασκέδαζε με φίλους, τους Μπίλλυ Ρέυ και Τζουν Τέυλορ. Συνολικά υπήρχαν οχτώ ενήλικοι και τρία παιδιά που θα ήταν μάρτυρες στον τρόπο που θα έφερνε η νύχτα. Μια ώρα αργότερα φαινόταν πως πραγματικά κάτι δεν πήγαινε καλά. Ο Λάκκυ Σάττον αποφάσισε να πάει έξω να ερευνήσει. Ο φίλος του Μπίλλυ Ρέυ πήγε μαζί του. Και οι δύο άντρες πήραν τα όπλα τους για κάθε ενδεχόμενο. Έξω από την αυλή κοίταξαν γύρω για να δουν τι ανησυχούσε το σκυλί. Μακριά, πέρα από το χωράφι, είδαν ένα παράξενο φως που πλησίαζε σταδιακά την φάρμα. Καθώς το φως ερχόταν πιο κοντά, οι άντρες εντυπωσιάστηκαν από αυτό που είδαν. Ήταν ένα πλάσμα ένα μέτρο ψηλό μόνο. Είχε ένα φαλακρό κεφάλι, μεγάλα κίτρινα μάτια και τεράστια αυτιά. Είχε τα μακριά, λεπτά του χέρια πάνω από το κεφάλι του σαν να παραδινόταν. Όμως το πιο παράξενο από όλα ήταν το ότι έλαμπε σαν να φωτιζόταν από ένα ασημένιο φως στο εσωτερικό του. Τρομοκρατημένοι οι άντρες έτρεξαν πίσω το σπίτι.

Price Five Cents

HOPKINSVILLE, KENTUCKY, MONDAY AFTERNOON, AUGUST 22, 1955.

Established 1869

1480

Bullets Failed To Affect Visitors

... kinds of investigations went out of the house to get

Washington is — Dixie coal mine owners gathered today to consider whether they will agree to pay the \$2-a-day wage boost just negotiated for the northern segment of the industry.

John L. Lewis, president of the United Mine Workers Union, signed a new one-year contract Saturday with Harry M. Moses, president of the Bituminous Coal Operators Association.

**Sunken Rail Tracks,
Damage Stop Trains**
New York (U)—Huge wash-
outs, caused in bridges

The Army, Navy, Marine and Coast Guard aircraft have been ordered to "keep the skies clear."

Sunken Rail Tracks, Damage Stop Trains

by The A
The
ern st
get ha
Presid

...one 51 mile stretch be-
tween Scranton and Strouds-
burg, Pa., was breached at 103
points by landslides, ruined
ridges and washouts in 1960
and 1961.

Three weeks will be needed to restore the line. The Erie Railroad said its line between Port Jervis and Harrowsburg, N.Y., is the only one in the region.

At four major points
10-foot-deep craters that will
house the buildings of tem-
porary bridges.

... Jersey City, the
... was using the tracks of
... railroads.

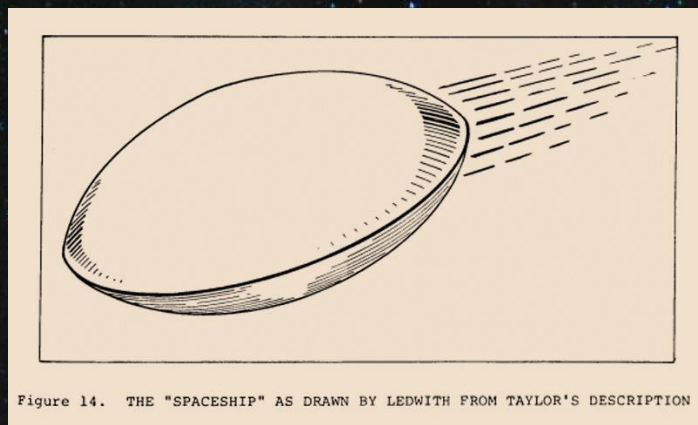

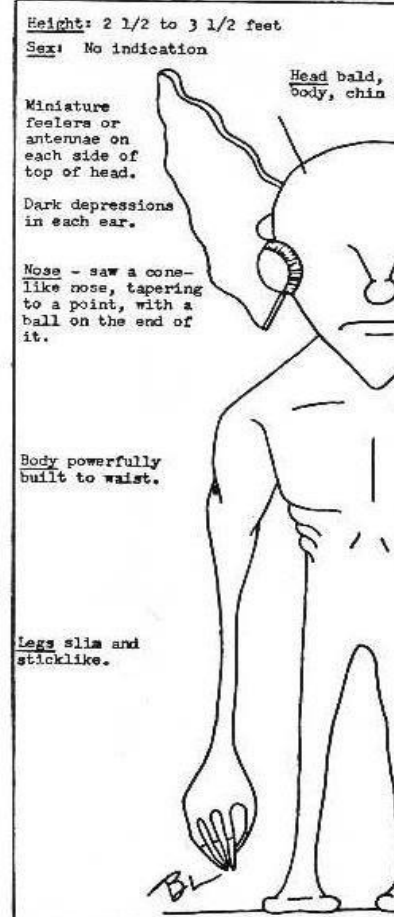
Figure 14. THE "SPACESHIP" AS DRAWN BY LEDWITH FROM TAYLOR'S DESCRIPTION

στριγγλίζει. Τα παιδιά έτρεξαν στην κουζίνα και είδαν ένα αποκρουστικό πλάσμα να κοιτάζει μέσα από το παράθυρο. Ο Λάκυ πυροβόλησε και το πλάσμα εξαφανίστηκε μέσα στο σκοτάδι. Σίγουρος πως το πλάσμα ήταν νεκρό αυτή τη φορά, ο Μπίλλυ Ρέυ πήγε να ελέγξει το πτώμα. Καθώς έκανε ένα βήμα στην βεράντα, κάτι ασημένια νύχια τεντώθηκαν προς τα κάτω από πάνω από την πόρτα. Έντρομος, ο Λάκυ έτρεξε μπροστά και τράβηξε τον Μπίλλυ Ρέυ πίσω στο σπίτι. Όλοι ήταν τρομοκρατημένοι καθώς πάνω από τα κεφάλια τους άκουγαν ξυσίματα και χοροπηδητά. Ο Λάκυ ξαναγέμισε το όπλο του, πετάχτηκε έξω και πυροβόλησε το πλάσμα στην οροφή. Καθώς η σφαίρα χτύπησε, το πλάσμα έλαμψε πιο φωτεινά, αλλά φαινόταν να μην έχει χτυπήσει. Ο Λάκυ ένιωθε τον πανικό του να μεγαλώνει. Ήταν περικυκλωμένοι. Υπήρχαν πλάσματα παντού. Συνειδητοποιώντας πως τα όπλα τους ήταν άχρηστα ενάντια σε αυτά τα όντα, οι άντρες μπήκαν στο σπίτι και ασφάλισαν την πόρτα. Για τρεις ώρες όλοι περίμεναν μέσα να τελειώσει ο εφιάλτης. Κάθισαν ακινητοποιημένοι από το φόβο, καθώς τα πλάσματα τους παρατηρούσαν από τα παράθυρα.

Διαφυγή

Γύρω στις 11:00 μ.μ. δεν μπορούσαν να αντέξουν άλλο. Αποφάσισαν να το βάλουν στα πόδια. Ξεχύθηκαν όλοι από την πόρτα και έτρεξαν στα αυτοκίνητα που ήταν παρκαρισμένα έξω. Χωρίς να κοιτάξουν πίσω, διέσχισαν τρέχοντας τα 16 χιλιόμετρα μέχρι το Χόπκινσβιλ, στο αστυνομικό τμήμα. Παρόλο που η ιστορία του Λάκυ φαινόταν απίστευτη, ο αρχηγός της αστυνομίας Ράσσελ Γκρίνγκουελ κάλεσε τον υπαστυνόμο και τέσσερις ακόμα αστυνομικούς και οδήγησαν μέχρι την φάρμα. Μια προσεχτική έρευνα της περιοχής δεν αποκάλυψε τίποτα έξω από το συνηθισμένο – ούτε πτώματα, ούτε ΑΤΙΑ στην κοίτη του ποταμού ούτε λαμπερά πλάσματα. Όμως υπήρχαν τρύπες από σφαίρες παντού στους τοίχους του σπιτιού. Πράγματι, κάτι είχε τρομάξει τους Σάττον και τους φίλους τους. Ο φόβος ήταν ...κολλητικός. Όταν ένας αστυνομικός πάτησε την ουρά της γάτας των Σάττον, αυτή έβγαλε μια στριγκλιά. Αστραπιαία όλοι οι αστυνομικοί είχαν τραβήξει τα περιστροφά τους. Στις 2:15 π.μ. ο αρχηγός κατέληξε πως δεν υπήρχε τίποτα. Έφυγαν υποσχόμενοι να επιστρέψουν το πρωί. Έχοντας πειστεί πως τα πλάσματα είχαν φύγει, και εντελώς εξαντλημένοι από την ταλαιπωρία, οι Σάττον πήγαν για ύπνο. Η μητέρα του Λάκυ η Γκλέννι ήταν ξύπνια τις ήσυχες ώρες του πρωινού. Ξαφνικά αντιλήφθηκε μια τρομακτική λάμψη να φωτίζει το υπνοδωμάτιο της. Έστρεψε το βλέμμα της στο παράθυρο και είδε ένα πλάσμα να την κοιτάζει. Ήρεμα η Γκλέννι φώναξε τον Λάκυ, που μπήκε τρέχοντας. Του ζήτησε να αφήσει ήσυχο το πλάσμα, αλλά αυτός το σημάδεψε και το πυροβόλησε. Το πλάσμα απλώς πήδηξε στο έδαφος και έφυγε χοροπηδώντας. Κανείς δεν κοιμήθηκε άλλο εκείνη τη νύχτα. Η οικογένεια παρέμεινε φυλακισμένη στο σπίτι, παρακολουθώντας τα πλάσματα να κινούνται έξω. Όμως το επόμενο πρωί τα πλάσματα είχαν φύγει και δεν ξαναεμφανίστηκαν.

Όταν έφτασαν στο κατώφλι, πυροβόλησαν το πλάσμα. Αυτό πετάχτηκε προς τα πίσω, κάνοντας τούμπες στον αέρα μέσα στο σκοτάδι. Ο Μπίλλυ Ρέυ και ο Λάκυ συνειδητοποίησαν πως οι σφαίρες είχαν εξοστρακιστεί από το πλάσμα λες και ήταν φτιαγμένο από μέταλλο. Έτρεξαν μέσα στο σπίτι και έριξαν το βάρος των σωμάτων τους στην πόρτα για να την κρατήσουν κλειστή. Ενώ προσπαθούσαν να βρουν την αναπνοή τους, άκουσαν ένα από τα παιδιά να

A sketch of one of the goblin-like entities Hopkinsville in Kentucky in August 1953

Χωρίς απαντήσεις

Το περιστατικό στη φάρμα Σάττον είναι μια από τις πιο παράξενες ιστορίες της UFOλογίας. Υπάρχουν όμως μερικές πιθανές εξηγήσεις για το τι -ίσως- συνέβη εκείνη την νύχτα.

Μαϊμούδες τσίρκου

Μερικοί είχαν πει πως οι «εξωγήινοι» ήταν στην πραγματικότητα μαϊμούδες που είχαν ξεφύγει από ένα τσίρκο που είχε περάσει πρόσφατα από το Χόπκινσβιλ. Όμως το τσίρκο δεν είχε δηλώσει απώλεια μαϊμούδων και άλλωστε οι μαϊμούδες δεν είναι αλεξίσφαιρες.

Φάρσα

Οι Σάττον μπορεί να εφηύραν την ιστορία για να κερδίσουν φήμη και λεφτά. Έβαλαν μια ταμπέλα έξω από τη φάρμα ζητώντας πληρωμή από όσους ήθελαν να κοιτάξουν γύρω, αλλά ισχυρίστηκαν πως το έκαναν για να

αποθαρρύνουν τους ανθρώπους από το να εισβάλλουν στη φάρμα. Από την άλλη, υπάρχουν τρεις λόγοι για τους οποίους είναι απίθανο να έφτιαξαν την ιστορία: πρώτον, οι Σάττον υπέφεραν από τη δημοσιότητα που πήραν τα γεγονότα. Ο αδερφός του Λάκυ έχασε τη δουλειά του και οι κάτοικοι της περιοχής ήταν εχθρικοί απέναντι τους. Δεύτερον, η μητέρα του Λάκυ ήταν πολύ αξιόπιστος μάρτυρας. Ένας ερευνητής που την εξέτασε σχολίασε πως ήταν το είδος του ανθρώπου που δεν μπορούσε να πει

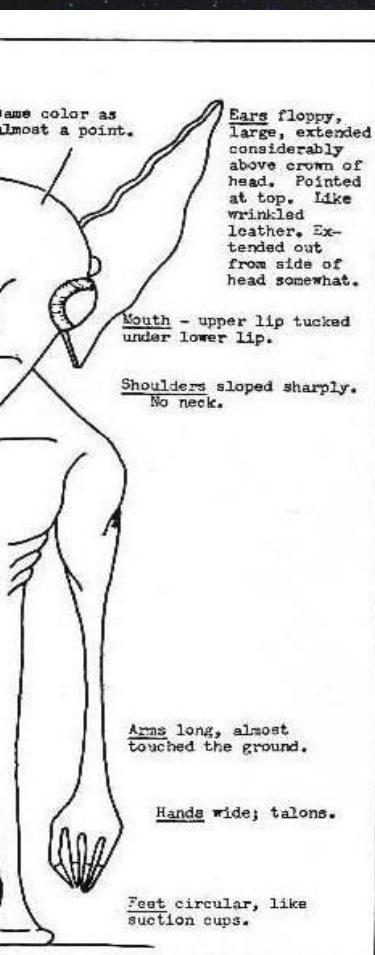
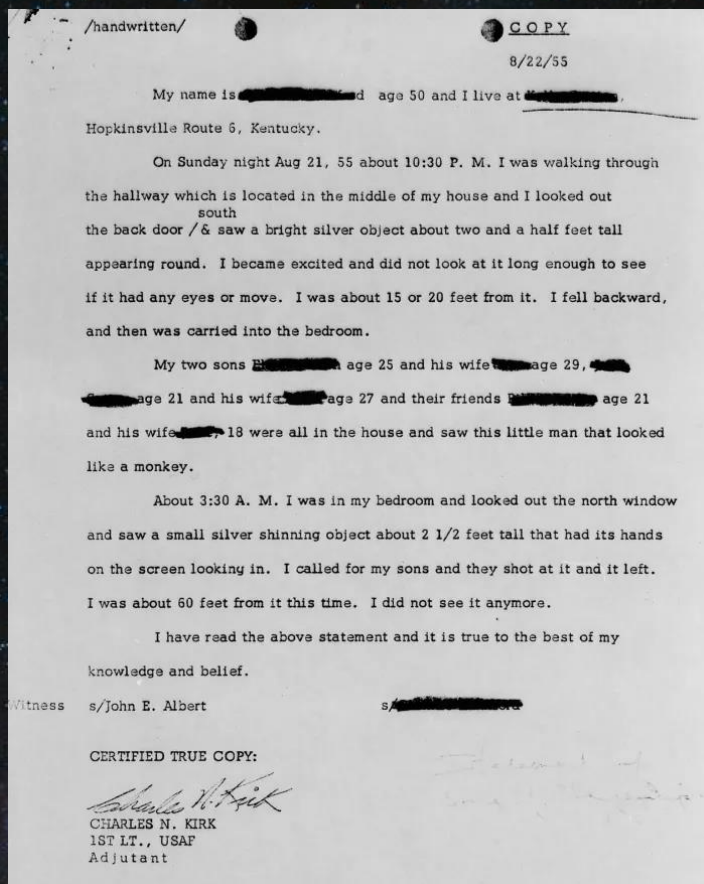
ψέμα ακόμα κι αν εξαρτιόταν η ζωή της από αυτό. Τέλος, οι Σάττον μπορούσαν να βγάλουν λεφτά πηγαίνοντας στις εφημερίδες για να αποσύρουν την ιστορία. Όμως παρέμειναν πιστοί στους ισχυρισμούς τους για περισσότερο από 40 χρόνια.

Οι ερευνητές θεωρούν την υπόθεση Σάττον ως μια από τις πιο σημαντικές και καλά τεκμηριωμένες περιπτώσεις στην ιστορία των περιστατικών ΑΤΙΑ, ενώ οι σκεπτικιστές λένε ότι οι αναφορές οφείλονταν σε «επιπτώσεις ενθουσιασμού» και εσφαλμένη αναγνώριση φυσικών φαινομένων όπως μετέωριτες και κουκουβάγιες. Ενώ το συμβάν τελικά προσέκλυσε την προσοχή του προγράμματος Blue Book που διεξαγόταν από την Πολεμική Αεροπορία, τα έγγραφα υποδηλώνουν ότι δεν «κυνήγησε» ποτέ επίσημα το ζήτημα. Μία από τις πιο εμπεριστατωμένες έρευνες για το περιστατικό στη φάρμα των Σάττον πραγματοποιήθηκε το 1956 από τον UFOλόγο Isabel Davis και δημοσιεύτηκε αρκετές δεκάετιες αργότερα από το Κέντρο Μελετών UFO, μια ομάδα που ιδρύθηκε από τον αστρονόμο Dr. J. Allen Hynek, πολιτικό ερευνητή του Project Blue Book. Η έκθεσή των 200 σχεδόν σελίδων, περιλαμβάνει λεπτομερείς χάρτες, σχέδια, αρχεία ντοκιμαντέρ, περιλήψεις παρόμοιων αναφορών σε όλο τον κόσμο, και συνεντεύξεις με πολλά μέλη της οικογένειας Σάττον αλλά και αστυνομικούς ανακριτές.

Φωτογραφία πάνω αριστερά: Το άγνωστο φωτεινό αντικείμενο όπως το περιέγραψε ο Τέυλορ.

Φωτογραφία στην μέση: Το σκίτσο ενός από τα πολλά πλάσματα που περικύκλωσαν το σπίτι της οικογένειας Σάττον

Φωτογραφία πάνω δεξιά: Ο πρώτη αναφορά της Γκλέννι σχετικά με τη συνάντηση, όπως αναφέρεται στο αρχείο του Project Blue Book.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ

Κι όμως, υπήρξε μια εποχή που ο ελληνικός τύπος κατακλυζόταν από χιλιάδες άρθρα και πρωτοσέλιδα που αφορούσαν τα παραψυχικά φαινόμενα, τα φαντάσματα και τα αιθερικά όντα, τα ΑΤΙΑ, τις οπτασίες και τα στοιχειώματα, και όλα εκείνα τα παράξενα φαινόμενα που πρώτος μίλησε ο Τσαρλς Φορτ. Μια τόσο μακρινή και σχετικά κοντινή εποχή, που οι εφημερίδες δεν ήταν εχθρικές απέναντι στο παραφυσικό και τα ανεξήγητα φαινόμενα, σε αντίθεση με τον χλευασμό, τις διαψεύσεις, και την ελλειπίς και – πιθανός – εσκεμμένα παραπλανητική σημερινή πληροφόρηση. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε ένα μεγάλο μέρος από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο που έχει διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ 14 ΕΤΩΝ ΕΠΙΑΣΕ ΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑ!

Ἡ Ζαχαρούλα Ἀστεριάδου μὲ τὶς καταπληκτικὲς «διαμεσικὲς» ιδιότητες, κοιμᾶται ἀφοδῇ σὸ κρεβάτι τοῦ νιόγαμπρου Ἀντώνη Παρτέρη πὺ σκοτώθηκε σὸν σεισμὸ τοῦ 1932

ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΝΤΙΟΥΜ Κας ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΡΡΟΔΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΝ ΜΑΣ Κ. Δ. Β. ΜΠΕΛΛΟΝ

**Μια κοπέλα 14 χρονών έπιασε ένα
φάντασμα (Εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ,
17/2/1953)**

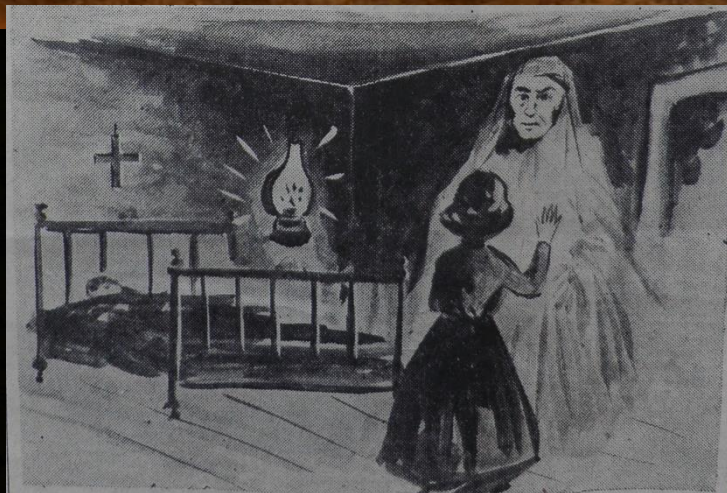
Πού πηγαίνουμε όταν πεθαίνουμε; Υπάρχει μετά θάνατον ζωή και πώς είναι δυνατόν οι ζωντανοί να επικοινωνούν με τους θανόντες; Η επικοινωνία με τα

πνεύματα έχει τις ρίζες της στα μέσα του 19ου αιώνα και στις αδερφές Fox, οι οποίες είχαν, σύμφωνα με μία εκδοχή της ιστορίας, βρει τον τρόπο να επικοινωνούν με τον πνεύμα που στοίχειωνε το σπίτι τους, χρησιμοποιώντας ένα σύστημα με ερωτήσεις που μπορούσαν να απαντηθούν με ναι και όχι. Το πνεύμα τους ήταν θορυβώδες, οπότε το σύστημα επικοινωνίας βασιζόταν σε χτυπήματα –ένας κτύπος του σήμαινε ναι, δύο κτύποι σήμαιναν όχι. Στο τέλος, βέβαια, οι αδελφές Fox παραδέχτηκαν –κατ' άλλους πείστηκαν να πουν– ότι τα κτυπήματα τα έκαναν οι ίδιες, για να κάνουν με αυτόν τον τρόπο φίλους και γνωστούς να πιστέψουν ότι πράγματι επικοινωνούσαν με τον άλλο κόσμο. Ο δρόμος, όμως, για την επικοινωνία με τους νεκρούς είχε ανοίξει.

Σύμφωνα με την εφημερίδα «Εκατό και πλέον χρόνια οι μεταψυχισταί όλου του κόσμου προσπαθούν με αποδεικτικά πειράματα να πείσουν τους ανθρώπους ότι οι νεκροί... εξακολουθούν να ζουν σε μια «Πέμπτη διάσταση» του χώρου, από το μυστηριώδες και ανεξερεύνητον βάθος της οποίας, αναπηδούν όλα τα ψυχικά και μεταψυχικά φαινόμενα.»

Οι πνευματιστές πιστεύουν στη δυνατότητα επικοινωνίας με τα πνεύματα των νεκρών και πως η παρουσία των τελευταίων εκδηλώνεται στον φυσικό κόσμο διαμέσου ενός ζώντος «αγωγού». Αυτοί οι αγωγοί είναι τα διάμεσα (μέντιουμ), άνθρωποι προικισμένοι ως τέτοιοι αγωγοί και μεσάζοντες, συνήθως σε συναθροίσεις πνευματιστών. Σύμφωνα με το άρθρο «Ένα τέτοιο άτομο με εξαιρετικές ψυχικές ιδιότητες και θάρρος ασυνήθιστο, είναι και η Ζαχαρούλα Αστερειάδη, μια κοπέλα 18 ετών, που ανείκε στον πειραματικό κύκλο της επίσης μέντιουμ Μαρίας Παπαρρόδου.» Όπως πληροφορήθηκε ο δημοσιογράφος «...η Ζαχαρούλα Αστερειάδη που κατάγεται από την Στρατονίκη της Χαλκιδικής είχε καταπληκτικές ιδιότητες μέντιουμ τις οποίες πρωτοαισθάνθηκε το 1948 κατά τρόπο πολύ παράδοξο και αρκετά αποκαλυπτικό. Το 1932 στο χωριό Στρατονίκη της Χαλκιδικής έγινε ένας ισχυρότατος σεισμός που είχε αρκετά θύματα. Μεταξύ των θυμάτων ήταν κι ένας Αντώνης Παρτέρης που σκοτώθηκε μέσα στο δωμάτιο του λίγες ημέρες μετά τον γάμο του. Από τότε στο σεισμόπληκτο σπίτι άρχισε να εμφανίζεται το φάντασμα του. Στο σπίτι αυτό αργότερα αφού επιδιωρθώθηκε κατοίκησε η οικογένεια Αστεριάδη στο δωμάτιο δε που σκοτώθηκε ο Αντώνης εκοιμώντο μόνον οι γονείς της Ζαχαρούλας. Ένα βράδι του 1948, μετά δηλαδή 16 χρόνια από το σεισμό, που θα έλειπαν οι γονείς της, της συνέστησαν να προσέχη τη μικρότερη αδερφή της που ήταν μικρό και προπαντός να μη πάη να κοιμηθή στο «μοιραίο» δωμάτιο. Η Ζαχαρούλα, 14 ετών τότε, χωρίς να έχει ιδέα για το φάντασμα, προτίμησε να κοιμηθή στο δωμάτιο που είχε σκοτωθή ο άτυχος Αντώνης. Τα μεσάνυχτα που ξύπνησε κλαίγοντας το μωρό, η Ζαχαρούλα είδε τη λάμπα σε άλλη θέση, από εκείνη που την είχε κρεμάσει. Δεν γνοιάσθηκε πολύ, όταν όμως ξαναξύπνησε αργότερα, είδε την λάμπα πάλι στην θέση της. Δεν πρόλαβε να

συνέλθη από την κατάπληξι της, όταν ξαφνικά βλέπει την λάμπα κρατούμενη από χέρι αόρατο να στριφογυρίζει εδώ κι εκεί στο δωμάτιο. Κάποια στιγμή βλέπει σε μια γωνία του δωματίου έναν άνθρωπο να στέκει ολόρθος και ακίνητος. Η Ζαχαρούλα, που δεν γνώριζε τίποτα για φάντασμα, πλησίασε άφοβη να ιδεί ποιος ήταν αυτός που στεκόταν στην γωνία και προσπάθησε να τον πιάσει από τα ρούχα. Καθώς άπλωσε να τον πιάσει, το χέρι της χώθηκε μέσα στο σώμα του χωρίς αντίστασι και εξαφανίσθηκε από το καρπό. Το χέρι της είχε γίνει αόρατο μέσα στο άυλο εκείνο σώμα, και μόνον στα άκρα των δακτύλων της ένοιωσε κάτι ψυχρό. Ανήσυχη για το χάσιμο του χεριού της τραβήχτηκε, κι είδε τότε το φάντασμα να διαλύεται σιγά-σιγά εμπρός στα μάτια της. Μια άλλη βραδιά άκουσε βογγητά έξω από το σπίτι. Πετάχτηκε από το κρεβάτι της, βγήκε στην βεράντα και είδε καταμεσής στο δρόμο ξαπλωμένον έναν άνθρωπο. Νόμισε πως είχαν κάποιον σκοτώσει έξω από την πόρτα τους, μα σε λίγο τον είδε να σηκώνεται, να βηματίζει στην πλατεία και να κάθεται στα σκαλιά της εκκλησίας. Ξαφνικά τον έχασε από τα μάτια της. Έτσι η μικρούλα που όταν ήταν 14 ετών είχε την τόλμη να πιάσει ένα φάντασμα, θα δώσει καινούργιες αποδείξεις για να πείσει τους άπιστους ότι νεκροί... δεν υπάρχουν, παρά μόνον ζωντανοί που ζούνε σε έναν άλλον κόσμο, που τον σκεπάζει ο μυστηριώδης πέπλος της «πέμπτης διαστάσεως.»

ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΑΓΕ ΓΕΓΟΝΟΣ Ή ΦΑΡΣΑ ;

ΜΙΛΗΣΕ ΜΕ ΝΕΚΡΟ ΑΠ' ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ!

Μία καταπληκτική μεταψυχική περίπτωση με τόν αποθανόντα αδελφόν του βουλευτού κ. Ρουμάνη

Μίλησε με νεκρό απ' το τηλέφωνο!
(Εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ, 4/2/1953)

(διατηρείται η ορθογραφία της εποχής)

Όσο απίθανο αν σας φανή, είναι γεγονός, ότι έγινε τηλεφωνική επικοινωνία με ένα νεκρό... Δε θα μπορούσα να το πιστέψω, παρ' όλη την καλόπιστη μεταψυχική μου

διάθεσι, αν δεν μου περιέγραφε ο κ. Νικόλαος Αντωνακέας, συγγραφέας και πολιτευτής, το παρακάτω συνταρακτικόν γεγονός που επιβεβαίωσαν και τα αναφερόμενα πρόσωπα, γνωστότατα στην Αθηναϊκή κοινωνία. Την 17ην Ιανουαρίου, ημέραν Σάββατον, απέθανε ο Μιχαήλ Ρουμάνης, αδελφός του βουλευτού Λακωνίας, Γεώργ. Ρουμάνη. Την Κυριακήν στις 5μ.μ. κηδεύτηκε και την Δευτέραν στις 5.30 μ.μ. η κυρία Χρ. Τηλεφώνησε στο σπίτι του κ. Ρουμάνη για να μάθει νέα της οικογένειας, χωρίς να έχην ιδέα για τον θάνατον του Μιχ. Ρουμάνη. Παρόντες στο τηλεφώνημα αυτό ήταν ο σύζυγος της κ. Χρ. Και μία φίλη της. Η συνδιάλεξις αρχίζει ως συνήθως:

- Ποιος αυτού παρακαλώ;
- Εδώ οικία Ρουμάνη

Η κυρία Χρ. Γνώρισε αμέσως την φωνή του Μιχάλη Ρουμάνη

- Μιχαλάκη εσύ;
- Ναι εγώ. Εσύ είσαι Χρ.; τι γίνετε βρε αδερφέ;
- Εμείς ανησυχούσαμε για σας. Δεν περάσατε καθόλου από το σπίτι. Τι κάνει ο Γιώργος; (ο βουλευτής αδερφός του Μιχάλη)
- Δεν ξέρεις ότι ο Γιώργος είναι στη Βουλή και τα λέει όπως πάντα;
- Το ξαίρω, βέβαια, αλλά μπορούμε να σας δούμε και λιγάκι. Πότε θα έρθετε στο σπίτι;
- Θα τους πάρω νάρθωμε, απαντά ο Μιχάλης Ρουμάνης
- Ξαίρετε αλλάξαμε σπίτι.
- Το ξαίρομε βέβαια. Μετοικήσατε στην οδό Επτανήσου.

Έτσι τελείωσε η τηλεφωνική συνδιάλεξις και την επομένη, Τρίτη 20 Ιανουαρίου, η κ. Χρ. τηλεφωνεί στο δικηγορικό γραφείο του κ. Γεώργιου Ρουμάνη, και επικοινωνεί τηλεφωνικός με τον γραμματέα του:

- Μα τι γίνεται ο κ. Γιώργος;
- Δεν έρχεται στο γραφείο του αυτές τις μέρες λόγω του πένθους των...
- Ποιου πένθους;
- Μα δεν μάθατε ότι πέθανε ο Μιχάλης;
- Πέθανε!... Πότε;
- Το Σάββατο και τον κηδεύσανε την Κυριακήν.
- Αδύνατον!!!... Χθες το απόγευμα μίλησα στο τηλέφωνο με τον Μιχάλη... Θα τρελαθώ, μην επιμένετε... Γνώρισα την φωνή του... Μου είπε για πράγματα που μόνον εκείνος έπρεπε να γνωρίζει... και κάτι άλλο που δεν γνώριζε, ότι μετοικήσαμε στην οδόν Επτανήσου...

Αναστατωμένη η κ. Χρ. επισκέπτεται την οικογένεια Ρουμάνη και κατάπληκτη βλέπει το σπίτι γεμάτο κόσμο και πένθος. Ο Μιχάλης Ρουμάνης πέθανε το Σάββατον, δύο ημέρας προ της τηλεφωνικής συνδιαλέξεως. Την Δευτέρα στις 5.30 μ.μ. που τηλεφώνησε, ούτε τηλέφωνο ακούσθηκε, ούτε συνδιάλεξις έγινε καμιά στο σπίτι, όπως δήλωσε κατηγορηματικά ο βουλευτής κ. Ρουμάνης και η αδερφή του. Η οικογένεια του κ. Ρουμάνη εξακολουθεί να παραμένη κατάπληκτη από το γεγονός αυτό.

ΕΚΣΦΕΝΔΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΗΔΗ

ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΝΗΓΓΕΙΛΕΝ ΕΙΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙ-
ΝΩ Ο κ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ· ΟΙ ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΕΘΕΑΘΗΣΑΝ ΥΠΟ
ΑΓΓΛΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΩΝ· ΚΑΙ ΝΥ-
ΚΤΕΡΙΝΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Πύραυλοι εις τον ουρανόν της Ελλάδος
(Εφημερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6/9/1946)

(διατηρείται η ορθογραφία της εποχής)

Στις 26 Φεβρουαρίου 1946 μια αναφορά από Φιλανδούς παρατηρητές για «κάτι» που πετούσε στον ουρανό σε μεγάλο υψόμετρο, θα αποτελέσει την αρχή ενός φαινομένου που θα γίνει γνωστό με την ονομασία Ghost Rockets (πύραυλοι φαντάσματα). Σύντομα έγιναν περισσότερες

αναφορές παρόμοιων παρατηρήσεων από τη Νορβηγία και ακόμη περισσότερες από τη Σουηδία. Ανεξήγητα φωτεινά αντικείμενα που έμοιαζαν στο σχήμα με πυραύλους ή φωτοβολίδες κινούνταν στον ουρανό, τόσο κατά τη διάρκεια της ημέρας όσο και της νύχτας, τρομοκρατώντας τους αυτόπτες μάρτυρες. Η Ελλάδα φυσικά δεν έμεινε στο περιθώριο...

Εις σημερινάς δηλώσεις του προς τους αντιπροσώπους του τύπου ο Έλλην Πρωθυπουργός κ. Τσαλδάρης ανακοίνωσεν ότι ιπτάμενοι πύραυλοι εθεάθησαν υπεράνω της Ελλάδος κατά τας τελευταίας ημέρας. «Εις πυραύλους – είπεν – εθεάθη εκτός από τους ιδικούς μας και από Βρεττανούς παρατηρητάς, διερχόμενος υπεράνω της Θεσσαλονίκης, αλλά δεν εθεάθησαν υπεράνω άλλων μερών της Μακεδονίας. Εξ' άλλου μέλος της ακολουθίας του κ. Τσαλδάρη, ανέφερε ότι οι πύραυλοι ούτοι παρετηρήθησαν την νύκτα της 1ης προς την 2αν Σεπτεμβρίου και είχαν κατεύθυνσιν από βορρά προς νότον. Δεν είναι γνωστόν πόσοι ιπτάμενοι πύραυλοι διήλθον υπεράνω της χώρας, έχει όμως εξακριβωθεί ότι ήσαν περισσότεροι του ενός. Ο υπουργός του Συντονισμού και προσωρινός των Εξωτερικών κ. Στ. Στεφανόπουλος, δεχθείς χθες την νύκταν τους αντιπροσώπους του ελληνικού και ξένου τύπου, προέβη εις τας ακόλουθους ανακοινώσεις αναφερομένας εις τας ανωτέρω προς το πρακτορείον Ρωύτερ δηλώσεις του Πρωθυπουργού κ. Τσαλδάρη. «Η Κυβέρνησις, είπε ο κ. υπουργός, δια τηλεγραφήματος της προς τον ευρισκόμενον τότε εν Παρισίοις κ. Πρωθυπουργόν, ενημέρωσεν αυτόν επί της εμφανίσεως την νύκτα της 1ης Σεπτεμβρίου των πυραύλων, οι οποίοι εθεάθησαν εις ύψος 5-10 χιλιομέτρων υπεράνω της Θεσσαλονίκης και δεξιότερα και ανατολικότερα της Δράμας ως και αλλού. Οι πύραυλοι εθεάθησαν υπό των διοικητών των εκεί ελληνικών μεραρχιών και των Αγγλικών αρχών. Έκτοτε δεν εσημειώθη επανάληψις των. Η Κυβέρνησις, ευθύς ως έλαβεν γνώσιν του πράγματος, διέταξε τας αρμοδίας αρχάς όπως εξακριβώσουν τον τόπον της προελεύσεως της εκτοξεύσεως. Αναμένομεν το πόρισμα των ενεργειών των.»

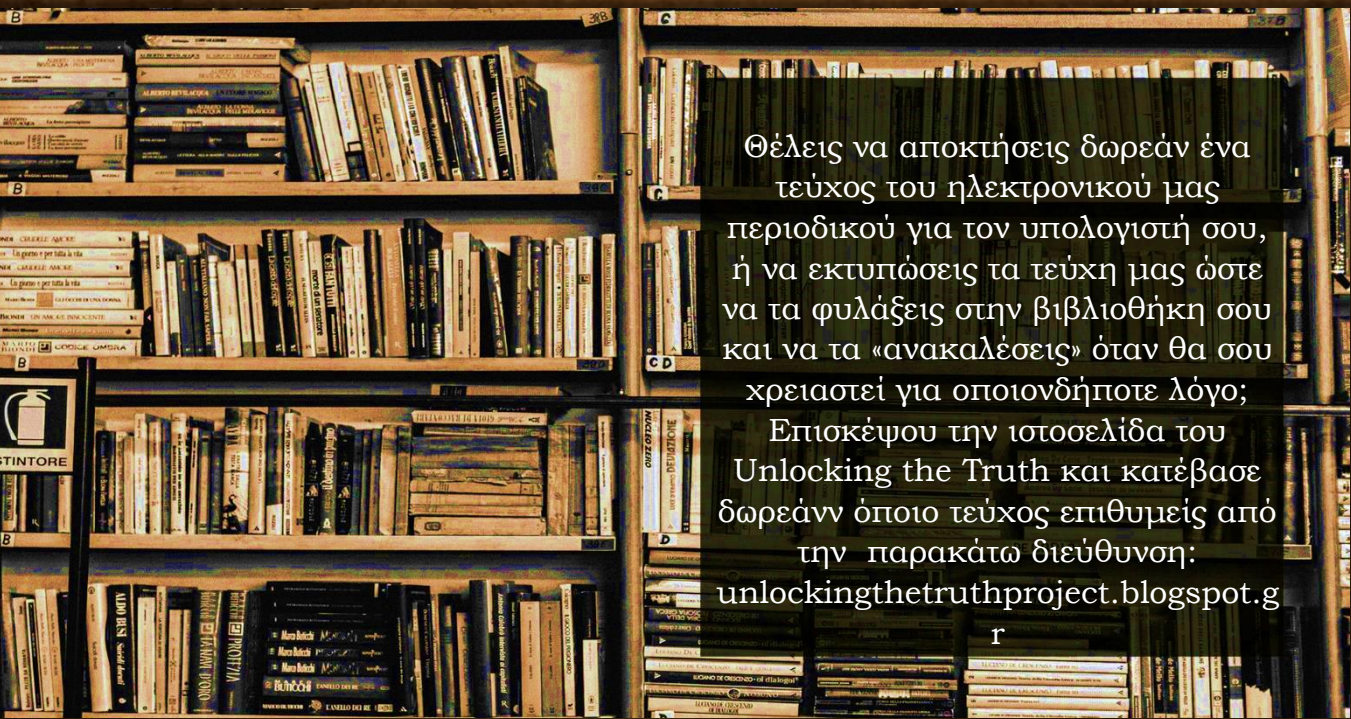
U.F.O.

Το περιεχόμενο αυτής της ιστοσελίδας δεν θα μπορέσει να σας αφήσει αδιάφορους. Ο βασικός σκοπός της Ερ.Ε.Ν.Ζω είναι να παρουσιάσουν έγκυρα στοιχεία και ντοκουμέντα για το φαινόμενο των ΑΤΙΑ με στόχο την ενημέρωση του κόσμου και την εκμνησίση των αμφιβολιών στους δύσπιστους. Οι λάτρεις και φανατικοί του αντικειμένου θα βρουν αξιόλογα και συγκλονιστικά άρθρα, αλλά και πρόσθετες παραπομπές για να συνεχίσουν το ταξίδι της αναζήτησής τους. Εάν το ενδιαφέρον σας για το φαινόμενο των ΑΤΙΑ είναι έντονο και θέλετε να μοιραστείτε τις εμπειρίες και τις απόψεις σας, η ιστοσελίδα αυτή σας δίνει την δυνατότητα να έρθετε σε επαφή με ερευνητές αυτού του τομέα, οι οποίοι έχουν να σας πουν κάτι παραπάνω από αυτά που ήδη γνωρίζετε.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

erenzw.blogspot.gr

Θέλεις να αποκτήσεις δωρεάν ένα τεύχος του ηλεκτρονικού μας περιοδικού για τον υπολογιστή σου, ή να εκτυπώσεις τα τεύχη μας ώστε να τα φυλάξεις στην βιβλιοθήκη σου και να τα «ανακαλέσεις» όταν θα σου χρειαστεί για οποιονδήποτε λόγο;

Επισκέψου την ιστοσελίδα του Unlocking the Truth και κατέβασε δωρεάν όποιο τεύχος επιθυμείς από την παρακάτω διεύθυνση:
[unlockingthetruthproject.blogspot.g](http://unlockingthetruthproject.blogspot.gr)

r

Αποφθέγματα μεγάλων προσωπικοτήτων

Αν έχουμε μάθει κάτι από την ιστορία των εφευρέσεων και των ανακαλύψεων είναι ότι μακροπρόθεσμα -και συχνά βραχυπρόθεσμα- οι πιο τολμηρές προφητείες φαίνονται εξωφρενικά συντηρητικές.

Άρθουρ Κλαρκ, 1917-2008, Βρετανός συγγραφέας επιστ. Φαντασίας

Ο Άρθουρ Κλαρκ υπήρξε από του πρωτοπόρους της σκληρής επιστημονικής φαντασίας και συνήθως συγκαταλέγεται στους τρεις σπουδαιότερους συγγραφείς του χώρου, μαζί με τον Ισαάκ Ασίμοφ και τον Ρόμπερτ Χαϊνλαϊν. Έχει δηλώσει ότι ο ίδιος επηρεάστηκε περισσότερο από τη λογοτεχνία του Όλαφ Στάπλεντον, κεντρικό μοτίβο της οποίας είναι η εξέλιξη του ανθρώπινου είδους και η σχέση του με τον κόσμο. Στα έργα επιστημονικής φαντασίας του ίδιου του Κλαρκ βασική θεματολογία είναι η ενόραση για το κοντινό ή το απώτερο μέλλον, η διερεύνηση των όρων για ζωή στο διάστημα και η απελευθέρωση του Ανθρώπου, βάσει αυστηρών επιστημονικών δεδομένων, ενώ όχι σπάνια η πλοκή τους αντικατοπτρίζει το κοσμικό μυστήριο.

COME OVER TO THE OTHER SIDE

UNLOCKING THE TRUTH

Διαβάστε Τώρα Δωρεάν Όλα τα Προηγούμενα Τεύχη από την Διεύθυνση <http://issuu.com/erenzw>

Τεύχος 1: Ο Διάβολος και η υπόσταση του ανά τις θρησκείες και τις φιλοσοφίες στον κόσμο – Εκτόπλασμα: Η φυσική απόδειξη της επικοινωνίας με τους νεκρούς - Θανάσης Βέμπος - Συνέντευξη του εξερευνητή του Αλλόκοσμου - Υδάτων παράδοξα - Λατρεία των άστρων – Ιερά ζώα και συλλογική μνήμη - Υποβρύχιες γεωμετρικές και μεγαλιθικές κατασκευές στην Ελλάδα, σύμφωνα με το Google Earth - Το συμβούλιο των «Εννέα» και τα απόρρητα πειράματα του Puharich

Τεύχος 2: - «Ταξίδια Μινωιτών στον Καναδά - Αργώ, μια Χρονοδότρα - Υπνοσκόπηση: Ο Δρόμος για να Βλέπεις Μέσα σου - Η Προέλευση της Ζωής και η Κατευθυνόμενη Πανσπερμία- Η Γένεση του Ανθρωπίνου Είδους κατά την Ελληνική Μυθολογία - Πνευματική Αφύπνιση και Συνειδησιακή Μοναδικότητα» - 27ο Διεθνές Συνέδριο UFO - Δράκοι, Μυθικά Πλάσματα ή Πλάσματα μιας άλλης Εποχής;

Τεύχος 3: – Φυσική ή Μεταφυσική; – Ομήρου Ιλιάς: Αστρονομικά φαινόμενα Αποδιδόμενα σε Θεϊκές Παρεμβάσεις - Η Μαγική Τοπογραφία των Αθηνών – Μαυροφόρες, Η Θηλυκή Εκδήλωση του Μαύρου – Οι Δαίμονες της Κρήτης – The Mandela Effect – Ταξίδι στο Εσωτερικό των Μεγαλύτερων Μυστηρίων του Κόσμου

Τεύχος 4: – Περί του Εμφαινομένου Προσώπου τω Κύκλω της Σελήνης – Οι Δαίμονες στην Αρχαία Ελλάδα – Όταν οι Ψυχές Επιστρέφουν στον Κόσμο των Ζωντανών - Συνέντευξη – Γιώργος Ιωαννίδης – Ελένη Κικίδου, Η Τελευταία Μαθήτρια του Άγγελου Τανάγρα – Τα Κρανία που Ουρλιάζουν – Γοργόνες – Αποκυήματα της Φαντασίας ή Υπαρκτά Πλάσματα; - Τα Μυστήριά των Μαθηματικών – Εκείνοι που Μιλάνε με τις Φάλαινες

Τεύχος 5: – Τα Ονόματα των Δορυφόρων των Πλανητών – Το Πείραμα της Φιλαδέλφειας και η Χωροχρονική Επέμβαση στους Περσικούς Πολέμους – Η Διαχρονική Μαγεία του Πεντελικού Όρους – Το Δαιμονισμένο Μοναστήρι της Loudun - Το Στοιχειωμένο Winchester Mystery House – Η Τεχνολογία στα Ινδικά Έπη

Τεύχος 6: – Παράξενες Ιστορίες από το Παρελθόν - Αφιέρωμα στον Σωκράτη Αικατερινίδη - Θυμηθείτε το Περίλ Χάρμπορ – Συγχρονικότητες - Έρευνα: Γραμμένες Πέτρες – Η Αποθηκευμένη Ιστορία του Σύμπαντος

Τεύχος 7: Η χωροχρονική παγίδα της Ρ' Λυε - Οι ψιλοκομμένες φέτες του χρόνου - Ελληνικό μουσείο μετεωριτών - Τα οφέλη του συνειδητού ονειρέματος, η κατασκευή ονειρομηχανής, και η σχέση REM και κατάθλιψης - Ψυχολογικά αρχέτυπα και ο κόσμος των ορυκτών - Καλώς ήλθατε στο μυστηριώδες 1960

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«UNLOCKING THE TRUTH» ΠΟΥ ΘΑ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΣΤΙΣ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2020 ΤΕΥΧΟΣ 8

CONFIDENTIAL

UNLOCKING THE TRUTH

COME OVER TO THE OTHER SIDE

ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΠΗΓΑΔΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΕΣ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΠΤΗ

Παλιά έθιμα και δοξασίες της Θράκης

**ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ
ΕΞΑΦΑΝΙΣΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ**
Γεγονότα και φαντασία

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΥΟΝΤΑΣ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Κατασκοπεία και Αστρολογία στον Αρχαίο Κόσμο

KIC 8462852
Βρήκαμε την πρώτη σφαίρα Ντάισον;

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ
Εκλειδώνοντας την φαντασία!

C.G. JUNG: THE RED BOOK

Ερ.Ε.Ν.Ζω